

ຈຸທິລາລຸດ ໔໓

သိင်္ခရာဝိသုဒ္ဓိ

12 ก.พ. 2536

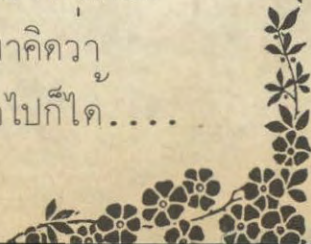
วชิราวุธวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2523

พระบรมราชาชาติ 5.6

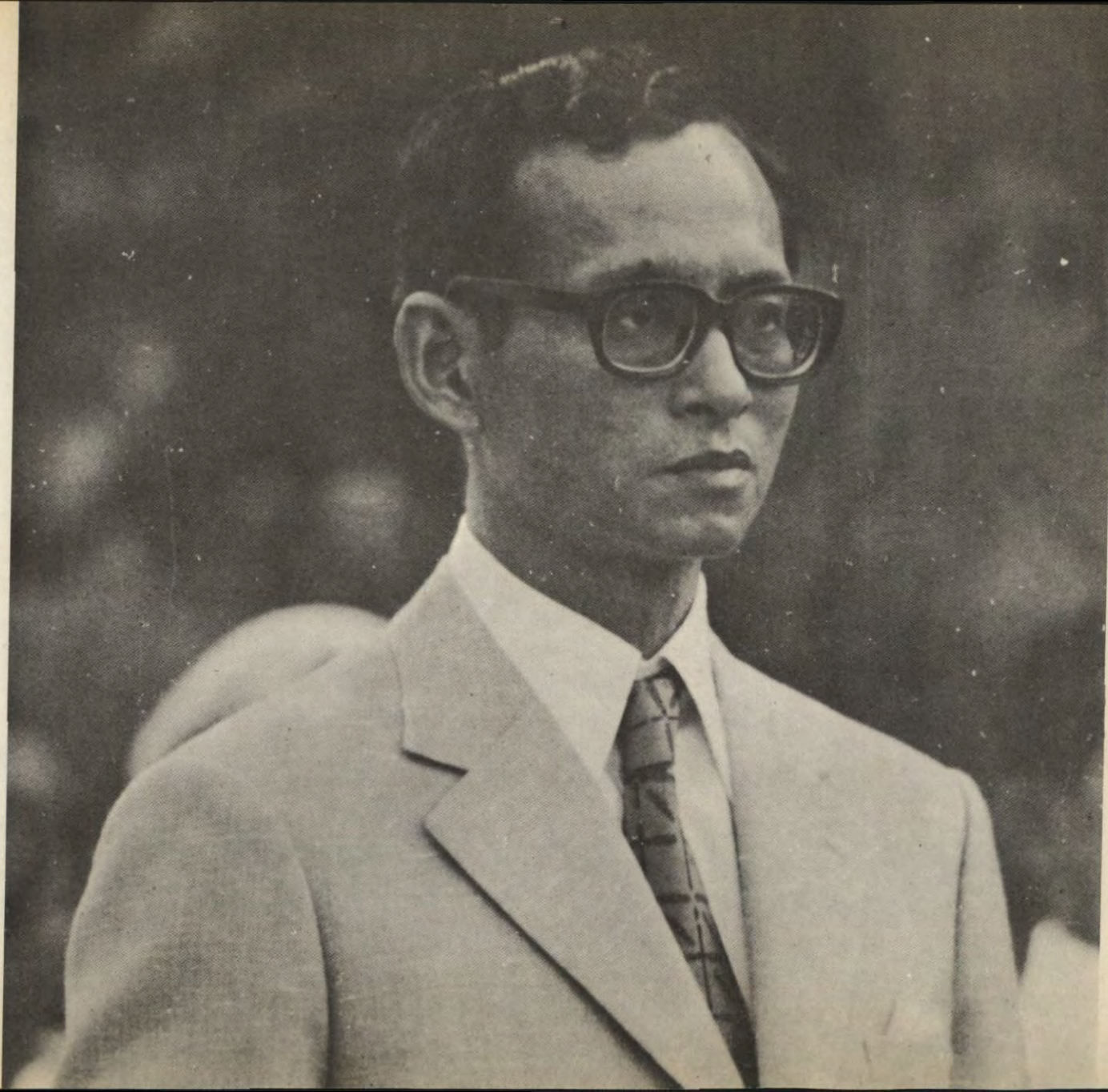
...เจ้าเหล่านี ชาติเหมือนลูกของชา
สวนตัวเจ้า เจ้าก็ตองรูสึกวาชาเป็นพอเจ้า
ธรรมดาพอกับลูก พอยอมอยากใหญ่ลูกดี
เสมอ ถาลูกประพติตัวดีสมใจพอกี
มีใจยินดี ถาลูกเหลวไหลประพติตัดความ
เสื่อมเสีย พอกีโทมนัส ลูกคนใดที่ประพติตน
เลวทรามตำชา เป็นเหตุไหพอกีไคความ
โทมนัส ลูกคนนั้นเป็นลูกเนรคุณพอ เพราะฉะนั้น
ชากำชับเจ้าทุกคนวา เจ้าตองตั้งใจประพติตน
ให้ดี เชื้อฟังกำสั่งสอนของครู และช่วยกัน
รักษาชื่อเสียงของโรงเรียนเสมอ ตอไปภายนอก
เมื่อเจ้าเติบโตขึ้น จะออกไปทำงานที่ไหน
เมื่อใครเขาทราบวา เจ้าออกไปจากสำนัก
โรงเรียนมหาดเล็กหลวง ให้เขาคิดวา
ออ พอแล้ว ไม่ตองถามถึงอันอีกตอไปก็ไค....

พระบรมราชาชาต 5.9

"นักเรียนวิชาวุฒวิทย์าลัย จะตองทราบวา พระบรมราชาชาต
อันเป็นหลักการสำคัญของโรงเรียนนี้ มุงหมายที่จะอบรมนักเรียนให้เป็น
ผู้มีการศึกษาอันสมบูรณ์ เป็นผู้ดีแท้ คือเป็นผู้รู้จักใช้ความรู้และ
คุณสมบัติของตัวให้เกิดประโยชน์แก่ตัว โดยไม่กระทบกระเทือนผู้อื่น
ทั้งให้เป็นประโยชน์แก่กุลแก่งคมและบ้านเมือง อันเป็นที่อาศัยของตัว
คั้งนี้ โรงเรียนจึงกำหนดวิธีการอบรมไว้เป็นประการต่าง ๆ เพื่อช่วย
ให้นักเรียนได้สำเร็จประโยชน์ดังกล่าว นักเรียนได้เข้ามาอยู่ในสำนักที่ดีแล้ว
จึงใช้เหตุผลตรองให้เห็นประโยชน์ที่จะได้รับโดยถองแท้ และพยายาม
เล่าเรียนรับการฝึกฝนอบรมทุก ๆ อย่างโดยเต็มกำลัง เพื่ออนาคตของตัวเอง
และเพื่อชาติบ้านเมืองโดยส่วนรวมด้วย"

โอวาทอดีตผู้บังคับการ

"คนเราจะเป็นคนดีได้มีหลายอย่างหลายประการ
แต่เมื่อรวมเข้าแล้วก็มีเพียงสองอย่าง
คือความรู้จักกับความประพฤติดี
ถ้าความรู้นี้ไม่ดีก็ไปไม่รอด หรือความรู้นี้ดีแต่
ความประพฤติไม่ดีก็ไปไม่รอดเหมือนกัน
ดังนั้น สองอย่างนี้ต้องประกอบกัน"

มหาอำมาตย์ตรี พระยากระตธราชา
(ม.ล. ทศทิศ อิศรเสนา ณ อยุธยา)

อดีตผู้บังคับการ

ดร. กัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา
ผู้บังคับการ

ดร.จิต พึ่งประติษฐ์
ผู้กำกับคณะแพทยศาสตร์

ดร.อรุณ แสนโกศิก
ผู้กำกับคณะจิตรลดา

ดร.อุดม รักตประจิต
ผู้กำกับคณะดุสิต

BSLGNBY

ครูถนอม บัวทองศรี
ครูสมลักษณ์ สุวรรณวงศ์
ครูธีรวรรณ นุศประพันธ์

ครูสมปอง มีชัย
ครูเอก ชมภูนิช

ครูทิพวิมล ทองแถม ณ อยุธยา
ครูละออ เนตยสุภา
ครูบรรจง ลวพันธ์

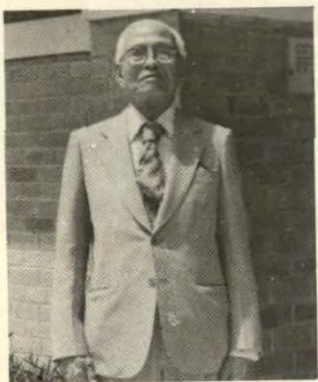
ครูสอาดจิต เทวาคูดี
 ครูจำรัส จันทรางศุ
 ครูกอบลาภ แสงไชย

ครูมณี เอมะศิริ
 ครูบรรจง โถลานนท์

ครู พ.อ.หญิง อรพินท์ เพ็ชรพลอย
 ครู พ.อ.หญิง สานี อติแพทย์
 ครูฉายแสง บุณนาค

ครูเดช เดชบุญชูร
 ครูมณี พรหมประพัฒน์
 ครูอรวรรณ รัตนกาฬ

ครูสุชา ฦ พัทลุง
 ครูประวิทย์ วิมุกตะลพ

ครูสรุฑิ คลองกำไโร
 ครู ม.ล. กิติพันธ์ ชมฤทธิ์
 ครูสมล ชมภูนิช

ครูศุภลักษณ์ ยุกตะทัต
ครูกาญจนา พรตปกรณ
ครูภิญโญ บุญหนุน

ครู พ.อ.หญิง พยอม สัจจานนท์
ครูวัชรินทร์ ชื่นกำเนต

ครูชวลี สาครสินธุ์
ครูสุทิพย์ พึ่งประติษฐ
ครู พ.อ.หญิง สมศรี ศรจิตติ

ครูจำเนียร ณ ลำพูน
 ครูสมปอง โกมารทัต
 ครูโฉมศรี ศิวรักษ์

ครูสมศรี เจริญสินธุ์
 ครูบัวผิว วงศ์พระถาง

ครูนนุช ชื่นกำเนียด
 ครูสุพจน์ ตันประยูร
 ครูปกรณ์ เมงรักษ์

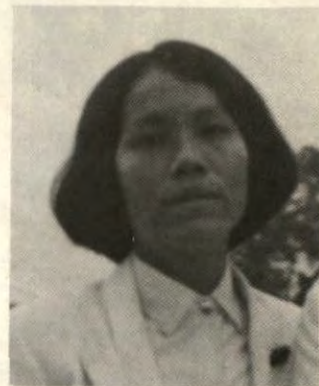

ครูบุญชู พงศ์พานิช
ครูเพียงพร โชติกันตะ
ครูพรไพจิตร สว่างคำ

ครูราทีพย์ ศรีเมธากุล
ครูหยกพา จรรยาศักดิ์

ครูวุฒิชัย จารุภูมิ
ครูอำนวยการ เกติมี
ครูสุนันท์ แก้วเกา

ครูประสงค์ หวังวีระ
 ครูสมนึก การ์เวท
 ครูชัยโรจน์ ทับทอง

ครูจุมพล อุดมสรยุทธ
 ครูกฤษฎา ยันตติลล

ครูพรทิพย์ ถาวรจักร
 ครูปรุงมาศ วงศ์กำแหง
 ครูพรประภา สิงห์รัตน์

ครูสุขุมาลัย เขมะศิริ
ครูขจรศรี ใจดี
ครูวาลิกา วิฑูรย์เธิียร

ครูอภิรดี ภูกลาง
ครูประมวล เทียนสุวรรณ

ครู พ.ต.สังเวียง ครอบครอง
ครูสมพร
บรรณารักษ์ ชนิดา ชนะภัย

มหาวชิราวุธราชสดุดี

คำประพันธ์ของ
ท่านองชอง

ท่านผู้หญิง ดุขฤ มาลากุล ณ อยุธยา
คุณโกลก เนตรสูตร

มหาวชิราวุธมงกุฎเกล้า
ไฟพระทัยให้ชาติพิลาสราม

องค์พระธีรราชเจ้าจอมสยาม
เพื่อคงไทยสมนามนิรันดร

พระทรงมุ่งบำรุงการศึกษา
สมบูรณ์พูนพิทยาวรากรณ์

เพื่อพสกก้วนหน้าสโมสร
ธำรงธรรมบวรวิเศษไกร

จึงพระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์
เป็นสถานศึกษาประชาไทย

สร้างสำนักนี้ลงงานให้
อบรมใจกุลบุตรพิสุทธีงาม

มหาวชิราวุธมงกุฎเกล้า
ไฟพระทัยให้ชาติพิลาสราม

องค์พระธีรราชเจ้าจอมสยาม
เพื่อคงไทยสมนามนิรันดร

พระทรงมุ่งบำรุงการศึกษา
สมบูรณ์พูนพิทยาวรากรณ์

เพื่อพสกก้วนหน้าสโมสร
ธำรงธรรมบวรวิเศษไกร

สำนักนี้จึงมีคติธรรม
รู้รักชาติศาสน์กษัตริย์เป็นฉัตรชัย

กตัญญูประจำฝังจิตให้
อิกรูเสียสละได้ด้วยใจงาม

มหาวชิราวุธมงกุฎเกล้า
ไฟพระทัยให้ชาติพิลาสราม

องค์พระธีรราชเจ้าจอมสยาม
เพื่อคงไทยสมนามนิรันดร

Бүсүнмал

5 วิทยาศาสตร์

PHYSICS
CHEM
MATH
BIO

แย่งกันตลอดทั้งปี

ยามใดที่เห็นคนรูปร่างสูงโปร่ง มีสง่าราศี
ทาทางเคร่งขรึม เดินผ่านมา ไม่ต้องบอกก็รู้ว่า
เป็น "ทิด" เพราะที่กล่าวมาแล้วเป็น เอกลักษณ์
ประจำตัวของทิด และโดยเฉพาะยามที่ทิด(แสบะ)
ยิ้ม ถ้าเห็นพื้นเมื่อไหร่ ก็จะมีเอกลักษณ์ของเอก
บุรุษอีกอย่างคือฟันเส้นทึบ (ที่บันทึก ๑) แต่นั่นไม่ใช่
อุปสรรคที่จะกันไม่ให้ทิดส่งยิ้มที่มีมิตร ไปยังคนอื่น
เลย

ทิดเขาเด็กเล็กตอน ป.3 อยู่คณะสนาม
จันทร์ก่อนแล้วก็ย้ายเข้าคณะคูสิตตอน ป.7 ตอน
เด็ก ๆ ทิดฝันรางวัลพระราชทานอย่างเพลิดเพลิน
พร้อมกับไอ้หลาน แต่พอโตเข้าคณะในทิดหลงไปกับ
แสงสีของความเจริญของคูสิตอยู่พักหนึ่งแล้วจึงค่อย
เริ่มงานขนของพระราชทานกลับบ้านอีกครั้ง ตอน
ม.ศ.3 ด้วยเปอร์เซ็นต์ที่มากกว่า 90% หลังจาก
นั้นก็ได้ที่หนึ่งเรื่อยมาจนจบออกไป นอกจากนั้นทิดยัง
ได้ทุนเรียนฟรีอีก 2 ปีซ้อน ๆ ก่อนออกด้วย

เมื่อพูดถึงเรื่องนอกห้องเรียน ทิดบอกว่าไม่
ค่อยชอบเรื่องอม ๆ เป่า ๆ แต่ชอบเรื่องบีบ ๆ

นวด ๆ ก็เลยสมัครใจเป็นพนักงานอยู่ในห้องปั่นจน
สิ้นอายุราชการ ตั้งแต่เด็กมา ของที่ทิดทำขึ้นกับมือ
ได้รับการคัดเลือกขึ้นถวายทอดพระเนตรหลายชิ้น

สำหรับเรื่องในคณะ ทิดก็เป็นคนหนึ่งที่ได้รับ
เลือกเป็นหัวหน้าของคณะคูสิตซึ่งมีทั้งไม้ออนไม้แข็ง
ไวโซ้อย่างเหมาะสมกับเหตุการณ์ นอกจากนั้นทิดยังมี
หน้าที่พิเศษที่ไม่ได้เงินเดือนพิเศษคือการนอนเฝ้า
ห้องนอนน้อง ๆ ที่น่ารักทั้งหลาย และยามที่ทิดขึ้นไป
ไปนำสวดมนต์บนหอประชุม พวกเราจะได้ยินเสียง
อันไพเราะเหมือนระฆังเงิน(แตก ๆ) ที่ค่อนข้าง
จะร้อนหู

คานนกกีฬาที่ทิดเล่นมาตั้งแต่เด็กที่เดียวคือ
ที่เคยภูมิใจคือตีบอลทีมเอ.ตั้งแต่ ป.5 (คนเขียน
ยังไม่เข้าวิชาวูธเลย) พอเข้าคณะใน ทิดหันมา
เล่นวอลเลย์บอลแทน จนคว้าถ้วยฝีมืออยู่ในระดับ
ดิวิชั่น 1 และเพื่อน ๆ ก็ยอมยกให้ เป็นเจ้าพ่อ
คอร์ตอีกตำแหน่งหนึ่งด้วย

ปัจจุบันทิดกำลังขมกั้เขมกั้กับการเรียนที่คณะ
ทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH 53

3810 อาทิตย์ อุดมศักดิ์
คณะ สนามจันทร์-คูสิต
ที่อยู่ บ้านพักแพทย์ สถานเสาวภา ถ. พระราม 4 ปทุมวัน
กรุงเทพฯ ๑5 โทร. 2525451

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

3823 ศักดิ์สยาม วรคามิน

คณะ สนามจันทร์-คิตต

ที่อยู่ 72/15 พงษ์เพชรนิเวศน์ ถ.งามวงศ์วาน บางเขน
กรุงเทพ ฯ โทร. 5881196

"เป๋อ" เด็กหนุ่มผู้หน้าตาออกไปข้าง (ไม่) หลอคนัน้ คุณาภายนอกก็เป็นเด็กดีเรียบร้อยคนหนึ่งแต่มีเบื้องหลังที่น่าสยองกลัวไม่มอญทีเดียว แต่เจ้าตัวก็พยายามปกปิดเต็มที่ และด้วยความแหมยลและเล่ห์เหลี่ยมของเป๋อ ทำให้ความลับขมเป็นความลับ

เป๋อชอบทำตัวเป็นคลังอาหาร ยามใดที่เพื่อน ๆ ขาดพลังงานมักจะไปเติมกันที่คลังเป๋อจนเต็มปรึแทบทุกครั้งไป เป๋อจึงเป็นที่ปรึกษา ของเพื่อน ๆ ทุกคน ในอดีตเป๋อเป็นนักเรียนที่เรียนดีคนหนึ่ง เคยรับรางวัลพระราชทานเรียนดี มาแล้ว แต่ปัจจุบันเป๋อผวน ๆ ฝีมือลงบ้าง แล้วยอกเพื่อน ๆ ว่า "จะเก็บฟอร์ม คนอื่นจะได้ชื่นมาแทน"

ทางด้านการดนตรี เป๋อเป็นนักฟังเพลงด้วย ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่โต๊ะและตู้ของเป๋อ จะเต็มไปด้วยอุปกรณ์ที่ใช้ฟังเพลง เป๋อชอบฟังเพลงฝรั่งมากโดยเฉพาะเพลงพวก hard rock แต่มาระยะหลัง ๆ ช่วงปี ม.ศ.5 เพื่อน ๆ ングไปตาม ๆ กันที่ไม่รู้ว่าใครที่สามารถกล่อมเกลาจิตใจ heavy ของเป๋อให้กลับไปฟังเพลงไทยสากล สลับกับเพลงจีนไปไต่ ตอนช่วงระยะหนุ่ม ๆ (มศ.1-มศ.2)

ซึ่งช่วงนั้นเป๋อคลั่งเพลงฝรั่งอยู่ เป๋อจึงเข้าร่วมในวงเครื่องสายสากลของ รร. แต่ปฏิเสธที่จะรับเครื่องหมายสามารถของวง ส่วนทางด้านการกีฬา นั้น ตอนเด็กเป๋อเล่นกีฬาแทบทุกชนิด แต่ที่ถนัดก็คือ รักบี้และวอลเลย์บอล เป๋อลงไปโชว์ลวดลายรักบี้รุ่นใหญ่ นำถ้วยมาสู่คณะ และเป็นตัว set ที่อันตรายของวอลเลย์บอลรุ่นใหญ่ คู่สัดนำถ้วยมาอีกใบ ยามว่าง ๆ เป๋อชอบเล่นไพ่เป็นงานอดิเรก และฝีมือก็จัดจ้านเสียด้วย

เป๋อเป็นคนที่มีขุมใจในตัว ซึ่งไม่ยอมแสดงออก และเป๋อก็มีสงิพิเศษอะไรบางอย่างที่ทำให้เป๋อเป็นที่รักของน้อง ๆ สิ่งพิเศษนี้เป็นสิ่งที่เป๋อชอบนำมาแจกเพื่อน ๆ ไว้เล่นแก่งเซ็ง พร้อมทั้งเสื้อผ้าลายแปลก ๆ ของสมาคมวางแผนฯ

ระยะก่อน entrance นี้เรามากได้ยื่นเป๋อบนอยู่บ่อย ๆ ว่าอนาคตขอเป็นอะไรก็ได้ เอาแค่น้อง ๆ บุญชูก็พอ บ่นไปมาซ้ำ ๆ ซาก ๆ จนเพื่อน ๆ นึกว่าเป๋ออัดเทปไว้ และพระเจ้าก็เป็นใจบันดาลให้เป๋อไปขับ ซูมารู คันงาม รอนโชว์สาว ๆ หักคณะ เศรษฐศาสตร์ ม.เกษตรศาสตร์

ถ้าจะพูดถึงในด้าน การรับประทานอาหาร
อย่างเอร็ดอร่อยแล้วต้องยกให้ "โบโซ่" เพราะ
โบโซ่มีลีลาการกินอย่างหาที่เปรียบมิได้ลงจากโรง
เลี้ยงชำเสมอ ๆ โบโซ่เป็น 1 ใน 4 ขุนพลใน
การรับประทานอาหาร เวลาโบโซ่กินอะไรเพื่อน ๆ
มักจะแซวโบโซ่อยู่เสมอ (จริงมะ)

โบโซ่เป็นหัวหน้าคณะหนึ่ง ซึ่งน้อง ๆ รัก
มาก (ไม่จริงมัง) โบโซ่มีมุขตลกมากมายแต่โบโซ่
ไม่ค่อยชอบใช้เท่าไรนัก แต่ใช้มาแต่ละทีก็เจ็บ
เหมือนกัน กับเพื่อนฝูงโบโซ่ทำให้เพื่อนฝูงได้เฮฮา
อยู่เรื่อย ๆ โบโซ่ยังเป็นนายธนาคารใหญ่ ของ
เพื่อน ๆ อีกด้วยยามที่เพื่อน ๆ ถ้างแตก โบโซ่ได้
รับความไว้วางใจจากเพื่อน ๆ ให้เป็นผู้ทำบัญชี
โพรมิสต์ ซึ่งนมมก็จะขาดหายไปอยู่เรื่อย ๆ ไม่รู้
เป็นยังไง โบโซ่มีเรื่องซำซำมาให้เพื่อนฝูงได้ joy
ขยู่เสมอ เช่น เรื่องโบโซ่ขึ้นรถจากเมืองชลจะมา
เรียน รด.ที่กรุงเทพฯ กระเป๋าเก็บเงินโบโซ่
บอกสิบเอกลครังราคาจะ หัก ๆ ที่โบโซ่ แต่งชุด
จะไคลด์หรือเปล่าไปตามเจ้าตัวเอาเอง

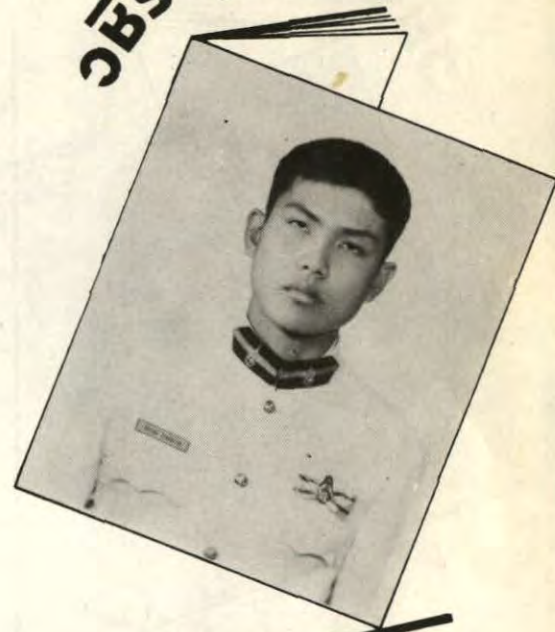
ด้านการดนตรี โบโซ่เป็นคนอนุรักษ์นิยมชอบ

จนได้เป็นหัวหน้าวง (สงสัยไม่มีคนอื่นอีกแล้วมัง)
ซึ่งเจ้าตัวภูมิใจมาก และโบโซ่ยังเป็นหนึ่งใน คณะ
โพลค์ของที่ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในการประกวด
โพลค์ของที่โรงเรียน เพราะลีลาการร้องเพลง
ลึกลับคินอันไพเราะที่สะกดให้คนดูเฝ้ายกริบ นั้น
เอง

ด้านการกีฬา โบโซ่ก็ไม่เป็นรองใครเป็นนัก
กรีฑาของโรงเรียนและของคณะ โบโซ่ถนัดวิ่งทาง
ไกล และโบโซ่ยังเล่นกีฬาอื่น ๆ อีกด้วย กีฬาที่
โบโซ่โปรดปรานเห็นจะเป็นบาสเก็ตบอล เพราะ
โบโซ่เล่นได้ดีและเคยเป็นนักบาส ทีมโรงเรียนอีก
ด้วย

ส่วนในเรื่องการเรียน โบโซ่เป็นอัจฉริยะ
ในด้านการเรียนคนหนึ่ง เรียนดีมาตลอดตั้งแต่เด็ก
จนเป็นผู้ใหญ่ โบโซ่เคยได้รับ พระราชทานรางวัล
เรียนดีมาแล้วเกือบทุกครั้งทีเพื่อน ๆ เข้าไปในห้อง
โบโซ่ จะเห็นโบโซ่ทองหนังสืออยู่เสมอ (จริงหรือ
เปล่า) ประกอบกับการขยันหมั่นเพียรของโบโซ่จึง
ทำให้โบโซ่ Entrance ดีดคณะวิศวกรรมศาสตร์
เชียงใหม่ และคิดว่าอากาศหนาว ๆ ที่เชียงใหม่

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

4025 ไตรรงค์ วิลาสิมรรค

คณะ สราญรมย์-พญาไท
ที่อยู่ หอพักชาย 4 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

4154 อิศพงษ์ ธราภพ

คณะ สนาทนต์-ดุสิต

ที่อยู่ 273/15 หมู่บ้านศุภวรรณ บางแคเหนือ ภาษีเจริญ

กรุงเทพฯ ๑ 16

"เขา" เป็นบุรุษที่มีลักษณะเด่นคนหนึ่ง เมื่อเทียบกับคนอื่น ๆ ถ้าเขาเป็นผู้ร้ายแล้ว จะจับเขาได้ง่ายมาก เพราะไม่ต้องสังเกตภาพหน้า ค้วยใบหน้าทำให้ใครล่อเลียนแบบไคยาก "ไค" เป็นนิคเนมที่เพื่อน ๆ เรียกกัน แต่คนอื่นแรก ๆ มักฟังผิดเป็น "ไก" ซึ่งเจาตัวออกเกลียดมาก เพราะฟังคูลแล้วเป็นชื่อโหล ทางสายตามองตลอด ที่มาของนิคเนมประหลาดคนมาจากเพลงร่ำวง ค่าวไค ที่ไคไคนำมาเรียบเรียงเสียงประสาน แล้วร้องคอนรับน้อง ส่วนนิคเนมที่บ้านไคนี้คือ "คน" แต่ไม่เป็นที่นิยมของเพื่อน ๆ ที่จริงไคมีนิคเนมมากกว่านี้ แต่เนื่องจากเมื่อเพื่อน ๆ เรียกแล้ว ไคก็จะสะยะยิ้มแบบเหียม ๆ ออกมาจนเพื่อน ๆ สยิวคอหอย ไม่กล้าเรียกอีก

ไคเป็นคนที่มีเสน่ห์แรงเอาการ เพราะมีเพื่อน ๆ โดยเฉพาะตวงเพชรติดคอและสนิทสนมกับไคมากมาย โดยเฉพาะสมัยอยู่ มศ.4 ไคเฟื่องเอามาก ๆ จนเพื่อน ๆ ตั้งให้เป็น Lover ม้ามืดซึ่งมาแรงแข่งพวกแชมป์เก่าทั้งชะหลายช่วงตัว

คานการกีฬา นั้น ไคเป็นนักกีฬาด้วยคนหนึ่ง เล่นกีฬาสารพัด ทั้งรักบี้ บาสเก็ตบอล ฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา จนมาถึงโปว ไคก็เล่นไคไม่เลว แต่มักทำลูกแตก ทำให้เพื่อน ๆ ไม่มีลูกตีไป

ภูมิใจไคมากที่สุดคงไคแก่รักบี้ เพราะไคเล่นมาเข้าของตลอด 5 ปีในคณะดุสิตและปีสุดท้ายก่อนหมดชีวิตไคก็พาลูกทีมรักบี้รุ่นกลาง ๆ ความถนัดมาครองไคอย่างหวาดเสียวติดกันเป็นที่ 2 ส่วนคานการคนตรนั้น ไคจับไวโอลินอยู่พักหนึ่ง แต่ด้วยความอยากจะรักษาเอกลักษณ์ของไทย ไคจึงหนีไปเป่าซลุ่ยอยู่กับวงดนตรีไทย หลังจากไคเครื่องหมายสามารถแล้ว ปีถัดมาไคจึงหันมาเอาดีทางช่างไม้คานการเรียนนั้นนับว่าไคเป็นคนเรียนเก่งคนหนึ่ง ตอนเข้าเป็นนักเรียนใหม่ ป.6 ไคอยู่ห้องค. แต่ด้วยความฉาดใจในการเรียน จึงไคเลื่อนชั้นมาอยู่ห้อง ก. ในขณะที่อยู่ ป.6 นั้นเอง ในช่วงป.7 - มศ.1 ไคก็บรรลุตศอยอดได้รับพระราชทานรางวัลเรียนดี ช่วงปี มศ.4 - 5 นี้ ไคเป็นคู่แข่งที่น่ากลัวของทิด การเรียนของไคมาระดับแนวหน้าโดยตลอด ไคชอบ Physics เป็นชีวิตจิตใจ ถึงชั่วโมง Physics ที่ไร ไคเป็นต้องลงไปในนั่งแถวหน้าทุกที และพยายามเก๊กหน้าให้เหมือน ไอส์ไตน์ให้มากที่สุด อาจเป็นเพราะความผิดพลาดทางเทคนิคในการเก๊กหน้า ผมขางหน้าของไคชักไม่ คอยมีไอส์ไตน์ คิการไกลเลยเลิกลมความคิด ที่จะไปอยู่องค์การนาซาโดยฉับพลัน หนีไปเป็นเกสซักร (คนคว่ายาปลุกผม) อยู่มหิดลแทน

เด็กเสตท หุ่นสะโอดสะองทางบ้าน เรียกกัน
ว่าเตอร์ แต่ทางโรงเรียนกลับมีนึกเนมว่า "แทบ"
ซึ่งอาจจะเป็นเสียงแทนนุ้ม ๆ ก็ได้ ทำให้เขามี
นึกเนมอันสุดเทห์นี้ แทบมีใบหน้าที่คมมาด ค้วยเม็ค
เสนท์ ซึ่งใจตัวมักกับเสมอว่า เป็นเพราะไม่เคย
ชินกับอากาศเมืองไทย แทบเลยพยายามตั้งตัวเป็น
ผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในเรื่อง ความงามบนใบ
หน้ากับเพื่อน ๆ และรุ่นน้อง ๆ ที่ประสบปัญหาอยู่
บ่อย ๆ จนเพื่อน ๆ หาย (ตัว) ไปคน ๆ กันแต่
สำหรับแทบเองแล้วมักเหลือไว้ประคัมเล็กน้อย อยู่
เสมอ (กลัวไม่หล่อ)

ตามปกติแล้วแทบ เป็นคนใจเย็นยอมรับความ
เห็นเพื่อน ๆ อยู่เสมอ อะไรที่เพื่อนว่าดีแทบก็เห็น
ดีค้วยเป็นส่วนใหญ่ อะไรที่ว่าไม่ดี แทบเป็นไมยุ่ง
เกี่ยว ทำให้แทบเป็นที่รักของทุกคน เพื่อน ๆ และ
น้อง ๆ ในคณะแทบทุกคน แทบเป็นนักเรียนที่อยู่
ระดับห้อง ก. มาตลอด ถึงแม้แทบจะไม่ชอบ ที่จะ
แย่งชิงรางวัลเรียนดีกับเพื่อน ๆ แต่การเรียนที่
ผ่านมาก็อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ แทบเป็นผู้ที่ช่วยเหลือ
รร. คำนการสังคมคนหนึ่ง เพราะแทบเคยดำรงตำแหน่ง
งบรณาธิการสมาคมหนังสือพิมพ์สมัยหนึ่งใน
ช่วง มศ. 3-มศ. 4 เรามักเห็นแทบพิศหนักเสมอ
หลังจากหึ่งงานแถลงการณของ รร. ไปแล้ว ตอน
มศ. 5 ซึ่งแทบนอนคึกปิดคณะเป็นประจำจนพวกเรา
ต้องบอกให้เพล่า ๆ ลงชะบ่าง (เป็นห่วงสุขภาพ
หรือ) ซึ่งตอนช่วงปลายปี มศ. 5 เพื่อน ๆ ชักไม่
แน่ใจแล้วว่าแทบนอนคึกเพื่อคุดหนังสือลูกเดียวเพื่อน
นี้ของแทบคือใคร เรามักเห็นคัมทำอะไรค้วยกับเสมอ

ไม่เคยมีอะไรชัคแย้งกันเลย เข้ากันได้เหมือนเท้า
กับรองเท้าที่ไปกันได้เรื่อย ๆ โดยเฉพาะในช่วง
ปี มศ. 4-5 แล้วเรามากได้ยินได้กะแทบ ค้วยปริกษา
กันเรื่อง Some body Special ที่เตรียมมาของ
โคออยเป็นประจำ

แทบเคยเรียนไวโอลินอยู่วงจุลา แต่ค้วย
ความสามารถที่ติคมาแต่ปางก่อน จึงมาได้เครื่อง
หมายสามารถชั้น 1 ของวงดนตรีไทย แต่เพลงที่
แทบชอบกลับเป็นคนละแนวกับที่เรียน แทบเป็นนัก
ฟังเพลงค้วย ชอบฟังเพลงร็อคเป็นชีวิตจิตใจ เรา
มักได้ยินแทบข้มเพลงค้วยเสียงที่แทบแห้ง ระบาย
โศคประสาที่อยู่เสมอ แต่ฟังไม่ออกชัคที่ว่า เป็น
เพลงอะไร นักร้องที่แทบคลั่งไคลคือ ร็อค สจ๊วต
(แทบเหมือนกัน) เมื่อครั้งมาแสดงใน เมืองไทย
แทบเกือบเป็นคนแรกทีไปจองตัวริงซ์ไซด์ ร่วมกับ
หรวดเลยที่เดียว

การกีฬาัน แทบเล่นกีฬาหลายประเภท หึ่ง
รักบี้ วอลเลย์บอล และไฟว้ รักบี้ันตอนสมัยอยู่รุ่น
กลาง แทบเคยรวมเล่นและควาถวยชนะเลิศมาได้
โดยเฉพาะวอลเลย์บอลแล้ว แทบเป็นตัวเช็คกับ
เป็อกว่าถวยชนะเลิศรุ่นใหญ่มากรอง ส่วงกีฬาพื้น
เมืองของคูลีไฟว้ันแทบก็เล่นได้คืดที่เดียว โดย
เฉพาะในเรื่องความเหนียวที่เพื่อน ๆ ยอมรับนอก
จากนี้แทบยังพยายามรักษานายแบบเอาไว้ จน
เพื่อน ๆ เป็นห่วงว่าจะปลิวตามลม แต่แทบก็มีเหตุ
ผลที่เราฟังแล้วเฉียงไม่ออก เลยต้องปล่อยไป

ตอนนี้แทบกำลังพยายามเรียนอยู่ที่ คณะวิศวกรรม
ศาตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาตร์

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

3904 วรวิทย์ วิสุทธชัย

คณะ สานามจันทร์-คูลีต

ที่อยู่ 48 ซอยอรุพงษ์ 1 ถ. เพชรบุรี อ. พญาไท
กรุงเทพฯ 4 โทร. 2814862

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

3887 องฉินต์ พลประเสริฐ

คณะ สานามจันทร์-ดุสิต

ที่อยู่ 242 ซอยอาคารสงเคราะห์ ถ.พิชัย อ.ดุสิต

กรุงเทพฯ ๓

"หรววด" เป็นชื่อเรียกเล่น ๆ ของ จงฉินต์ ผลประเสริฐ ซึ่งเพื่อน ๆ ใช้เรียกกัน อย่างไรก็ดี เขินมาแต่สมัยเด็ก ๆ แล้ว และนั่นก็เป็นมรดก อย่างหนึ่งในหลาย ๆ อย่างของ โหน่มลูกทุ่งจาก เมืองพิจิตรคนนี้ เช่นเสื้อกางเกง ซึ่งเคยนำสมัย มาตั้งแต่สมัย พังเร ซึ่งเมื่อหรววดเข้ามาใส่ ในสมัย ปัจจุบันจึงเป็นจุดเด่นของคนที่พบเห็นมาก นอกจากนี้ ยังมีปากกาปลอมทอง (ซึ่งทองลอกหมดแล้ว) ที่ หรววดรักษามาที่สุด เวลาทำตกจากโต๊ะหนึ่งหรววด จะร้องเสียงดังลั่นห้อง เหมือนหรววดถูกนำรอนลวก ทาง

และด้วยเหตุที่หรววดมีพี่ ๆ ที่มายุ่มากกว่า มากนี้เอง ทำให้หรววดเป็นคุณอาที่ใกล้ชิด และเป็นที อิจฉาของเพื่อน ๆ มีเพื่อน ๆ หลายคน ที่อยาก สัมผัสเป็นหลาน เขยอาหรววด เมื่อหันมาดูรูปร่าง หรววดตั้งแต่ปลายเท้าจนถึงคอ ทุก ๆ คน จะให้ ความเห็นตรงกันว่า หรววดนี้เป็นชายหนุ่ม ที่หนุ่มงาม คนหนึ่งในปฐพีเลยทีเดียว แต่เมื่อเหลือบขันมาอีก นึกหนึ่งก็จะเห็นอวัยวะที่เด่นที่สุด ที่ทำหน้าที่ของมัน อย่างซื่อสัตย์สมควรแก่ขนาดของมัน บางอย่างก็กิน ใต้เมื่อมาขวางหน้าหรววดก็จะถูกเคียว ๆ กลับลงพุง ที่มีสะดือจุ่น ๆ ติดอยู่อย่างเรียบร้อย งานอดิเรก ของหรววดอย่างหนึ่งก็คือ สละสมของหวานยามเช้า ของเพื่อน ๆ (ของตัวเองกินแล้ว) โดยเพื่อนไม่ เต็มใจ เอาไว้กินตอนของว่าง ในขณะที่อยู่ในโรง เรียนหรววดจะแกล้งทำตัวเป็นคนจน แต่ความจริง แล้วหรววดนะเป็น (ผ้าชีรีวห่อทอง) เลย์ที่เคียว จนทำให้หรววดมีเงินจะไม่ค่อยไปไหน

เหมือนคนอื่นเลย เพราะหรววดจะเอามากินให้ถึงที่ แต่จะขาดกินหน่อย เช่น ยืม 10 หรววดจะคืนแค่ 9.50 อีก 50 เป็นค่าเดินเอามากิน หรววดเป็น สุขภาพรุษของสาว ๆ เสมอ จนสาวเหนือติดกัน เกี้ยว เขียน จม.มากุยกักับหรววดแทบทุกวัน แม้กับ น้อง ๆ ในคณะหรววดก็เป็นที่รักของน้อง ๆ อย่าง น้อย 1 คน แต่กับน้อง ๆ คนอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะ เกรงในบุคลิกอันน่าเกรงขามของหรววด มากที่ เดียว จากเหตุนี้หรววดจึงได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าคน หนึ่งของคณะดุสิตที่ทำหน้าที่ได้เข้มแข็งที่สุด

พอยามเวลากี่ฟ้า หรววดก็จะลงมือฝึกซ้อม รักบ้อย่างเอาเป็นเอาตายจนได้เป็นนักรักกับคนหนึ่ง ของโรงเรียน ลงสนามเอาสี่ลาของเรือเกลือ ติด ท้ายค่ายเทอร์โบ เอาลูก ๆ ไปวางหลังโกล์จนได้ ชัยชนะจนนับครั้งไม่ถ้วนจนได้เครื่องหมายสามารถ พิเศษจากโรงเรียน ในอดีตหรววดยังเป็น นักวิ่ง 5,000 เมตร ที่ชนะคู่ต่อสู้โดยการไต่คอกขวาขณะ ที่แข่งชายในโค้งสุดท้าย

ในงานลูกเสือแห่งชาติที่หรววดนี้และเอา ธรรมเนียมก่อนโปรดไปส่งเสียง(เพี้ยนๆ) เปิดงานพิธี ถึง 3 ปีติดต่อกัน

ในช่วงสุดท้ายของการตัดสินอนาคต หรววดก็ ได้ใช้ความสามารถควบกับพรสวรรค์ต่าง ๆ ที่มี ทั้งหมดมาช่วยกันในเวลา 3 เดือนเต็ม จนทำให้ หรววดต้องขึ้นรถไฟไปเรียนวิศวะที่เชียงใหม่กับ โป โยชี้เก่า คนอื่น ๆ จะเอาอย่างไม่ได้เด็ดขาด นี้ เป็นเหตุการณ์ที่จรรยอย่างหนึ่งเท่านั้น

ด้วยบุคลิกและลักษณะท่าทาง ที่ไม่มีใครเหมือน รวมทั้งความกตัญญูพิศดาร(เพลงๆ) ทำให้เราเรียกหนุ่มคนนั้นว่า ฉลาด หรือ หลาด หลาด เป็นคนท้าววง เมืองกาญจนบุรี เอกลักษณ์ของหลาดคือศิลปะที่สามารถสะท้อนแสงได้เป็นอย่างดี และความสามารถการเปลี่ยนสีของใบหน้า จากขาวซีดเป็นสีแดงได้ในเวลาพริบตา (ตอนถูกแซว) หลาดมักยิ้มอาย ๆ เสมอเวลาเราชมว่าหล่อและเจ้าตัวก็ไม่ได้โตโตเพียงคัดค้านแต่ประการใด

วัยเด็กหลาดเรียนเก่งมาก เคยได้รับพระราชทานรางวัลเรียนดีถึง 3 ครั้งซ้อน แล้วหลาดก็เลิกซึ่งดีซึ่งเด่นในยุคจักรการ เรียนขึ้นไปประดิษฐ์ค้นคว้าของเล่นตามตนเองถนัด พอโตขึ้นหลาดมักทำอะไรแปลก ๆ ให้เพื่อนงุนงง (Surprise) มักคิดว่าตนเองเป็นไอส์ไตน์กลับชาติมาเกิดซึ่งเราเองก็อยากเชื่อเพราะหลาดเก่งพิลึกส์มากและชอบวิชาพิลึกส์มากที่สุด นอกจากนี้หลาดยังเป็นคนชาติ

นิยมรุนแรงคือไม่ยอมเรียนภาษาอังกฤษสร้างความปวดเศียรเวียนเกล้าให้อาจารย์สุชาเสมอ แต่นั่นแหละ ชม ภาษาไทยเราก็ไม่ค่อยเห็นหลาดเช่นกัน การกีฬา หลาดเล่นหลายอย่าง ทั้ง วายน้ำบาส รักบี้ สควอช ว่ายน้ำ แต่ไม่รุ่งสักอย่าง หลาดบอกเล่นเป็นงานอดิเรกเท่านั้นไม่จริงจังอะไร พอเลิกเล่นก็กลับคณะ อานน้ำ คูหนังสือ ซึ่งน้องๆควรรนำไปเป็นแบบอย่างที่ดีเสียวะ

ตอนใกล้สอบ Entrance หลาดขยันเป็นพิเศษ คูหนังสืออย่างหนักซึ่งพอผล En ประกาศออกมา หลาดก็ไม่ทำให้คุณครูและเพื่อน ๆ ผิดหวัง หลาดคิดเก๋ส์ซ่มหิดล เช่นเดียวกับโค้ ตอนนั้นทั้งคู่เป็นคูหู่ที่แยกกันไม่ออกซะแล้ว โค้ขำว่าสาว ๆ มหิดลตอมหลาดหลายคน แดมยังชอบเรียกหลาดไปคุย 2 คอ 2 เส้นห์แรงไม่เบาเสีย

สำหรับคำขวัญหลาดฝากมาถึงน้อง ๆ ทุกคนคือ "ขยันเรียน เพียรศึกษา อนาคตไกล"

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH 53

3807 **ธีรพล ทิพย์วัฒน์**
 คณะ สานามจันทร์-ผู้บังคับการ
 ที่อยู่ 42/44 ถ. ศรีวงศ์ ตาล อ. บ้านโป่ง จ. ราชบุรี

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

4033 สันติ วีระเศรษฐกุล

คณะ นันทอุทยาน-จิตรลดา

ที่อยู่ 12 ถ.แสงเทียน อ.ชุมแสง จ.นครสวรรค์

หัวหน้าหมู่คณะจิตรลดาเจ้าของเสียงดังฟังชัดในยามขึ้นหอประชุม เม่งเป็นคนที่มีความรับผิดชอบสูง ใจดี นอิ่ง ๆ ภายในคณะต่างรักและเคารพพี่เม่ง เม่งเป็นคนที่มีการมณัชน เวลาเม่งหัวเราะพลอยทำให้เพื่อน ๆ มีความสุขไปด้วย (หัวเราะอรอย) บ้านเดิมของเม่งอยู่นครสวรรค์ เช่นเดียวกับพรรคที่อยู่จิตร สองคนนี้เจอกันที่ไรคุยทับกันทุกที ต่างก็ว่าจังหวัดที่ตนอยู่ดีกว่า ฟังดูแล้วเราก็งัยงักคิดสินไม้ไค้สักที (เหตุผลฟังไม้ซ้นทั้ง 2 ฝ่าย)

ระหว่างเวลาเรียน เม่งเป็นคนที่รักความสงบเอามาก ๆ ไม้คุยกับใคร ทุกวิชาเม่งจะแยกตัวจากเพื่อนไปนั่งฟังอาจารย์สอนอย่างใกล้ชิดแถวหน้าสุดเลย พอไค้ที่เม่งก็หลับตาเอาความรูไ้ที่รับมาประยุกต์เข้ากับความคิดตนเอง และเคลิบเคลิ้มไปกับการเรียนจนอาจารย์ที่สอนต้องคอยปลุก เม่งให้ตื่นเสมอ ถ้าจะจัดอันดับการพักผ่อน นิ่งหลับในห้อง เม่งคิดอันดับไม้เกินที่ 3 เขียวละ (สู้สิกับพรรคและข้าเลื่อง) พอถามถึงสาเหตุ เม่งบอกวา

ตนเองตื่นแต่เช้ามาคูหนังสือ ทำให้เพลียในเวลาเรียน อาจเป็นเพราะพักผ่อนไม้เต็มที ก็ไค้แต่เท่าที่เราสืบคูเม่งไม้เคยซ้นนอนเกินสามทุ่มครึ่ง (ส่งสัยซ้นไปไม้ไค้นอน)

การดนตรี เม่งสิ่วโอลินมาตั้งแต่เด็กจึงไม้ยากที่จะควาเครื่องหมายสามารถซ้นมาประดับหน้าอก พอไค้เครื่องหมายสามารถ เม่งก็ไค้ค้ซ้อมประจำจนเกือบจะถูกเรียกเครื่องหมายคืน การดนตรีของเม่งไม้เลว การกีฬาเม่งว่าค้ควาไม้นอย เม่งเล่นหลายอยาง แต่ที่เม่งว่าเก่งก็มี แบดมินตัน ซิ่ง เม่งสามารถควาถวยชนะเลิศให้กับคณะอยางสบายและวอลเลย์บอล ทั้ง ๆ ที่เม่งมีรูปร่างป้อม ๆ แดมยั้งลงพุง เม่งยั้งเป็นตัวตบและตัวเซตที่นำกล้วที่ไค้ยว

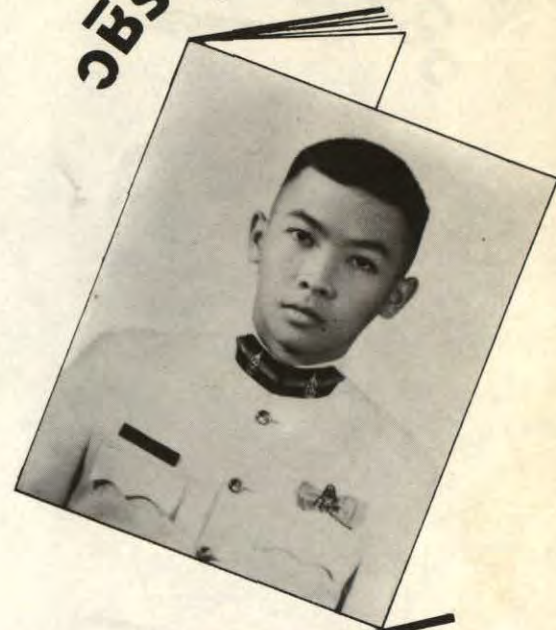
อนาคตเม่งอยากทำการค้าขายเช่นเดียวกับคุณพ่อ เม่งจึงเข้าเรียนต่อที่วิทยาลัยการค้า พร้อมกับยุยและแป๊ะ ซอคค้ที่เม่งอยากฝักถึงนอิ่ง ๆ ค้คือพักผ่อนแต่พอควร อยาท์ก้ใหม่ในการนอนหลับ

ทางบ้านคงอยากให้อ่านทวาร เหมือนน้ำผึ้ง
จึงตั้งชื่อเล่นว่า "ผึ้ง" พอมาอยู่ รร. เพื่อนเห็น
ลักษณะภายนอกจึงเรียกว่า "ยูย" การเรียนนั้น
ยูยนับว่าเป็นตัวอย่างที่ดีของรุ่นน้องทีเดียว เพราะ
ยูยได้เตาจากห้อง ค. ขึ้นมา ข. แล้วลงท้ายก็ ก.
จนได้ และในที่สุดก็สามารถเรียนวิทย์ ได้สมหวัง
โดยเฉพาะปี มศ. 4-5 นี้ เพื่อน ๆ เห็นความอดุสา
หะขยันหมั่นเพียรของยูย จึงพากันมอบตำแหน่งหัว
หน้าชั้นให้ ซึ่งตอนแรกเจ้าตัวบอกไม่ยอมรับ ซึ่ง
เป็นเพราะยังไม่ต้องการตำแหน่งนี้ แต่ในที่สุดก็ยอมรับ
กินตำแหน่งหัวหน้าชั้นไป 2 ปี คำนการกีฬาตอน
ยุคแรก ๆ ยูยเคยเล่นรักบี้อยู่หนึ่ง แล้วเลิกลาไป
หันไปเอาดีทางกีฬาผู้ดี "ไฟว" และพยายามสถา
ปนาตนเองเป็นเจ้าพ่อ

แต่ก็ต้องเจอพวกที่มีฝีมือขวักสีรสรรคร่ำรา
อยู่ประปราย มา มศ. 4-5 ยูยจึงหันมาเอาดีทาง
วอลเลย์บอลและวอลเลย์บอลตามลำดับ ซึ่งก็พบกับ
อุปสรรคหลายประการ โดยเฉพาะอุปสรรคประจำ
ตัวก็คือมันนั่นเอง ตอน มศ. 4 ยูยหันมาเล่นรักบี้ก็
ที่ แต่ก็เลิกไปเพราะมันหนัก เมื่อเลิกเล่นรักบี้ ก็ไป
เล่นไฟวอีกที พยายามจะสร้างชื่อเสียงให้ตนเอง
เวลาไปเล่นไฟวที่ไรต้องเห็นยูยประจำลอร์ดเสมอ
ราวกับเป็นพนักงานทำความสะอาดของคอร์ด แต่
เจ้าตัวบอกว่ามันไม่ใช่กีฬาโคตรโคตรของตนเอง กีฬา
ที่ยูยชื่นชอบมากคือ "กอล์ฟ" เจ้าตัวถึงกับมั่นใจ
มากกว่าคงไม่มีใครในรุ่นปรายได้ จึงคุยโวขมขม แต่

เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่ก็มักไม่มัวเสียใจในเรื่องนี้ เพราะ
เท่าที่เห็น ๆ ก็มียูยคนเดียวแหละที่เล่นเป็น เจ้า
ตัวมักคุยวาสไตร์การตีกอล์ฟของเจ้าตัวคล้าย ๆ กับ
"ไอ้หม่ทอง แจกนิคคอลลอส" เพื่อน ๆ เห็นใจที่ยูย
มักคุยถึงสไตร์การตีบ่อย ๆ เลยตั้งฉายาให้ว่า "ไอ้
หมู่ทอง" ยูยจึงคอย ๆ เบาการคุยลงได้ ตามปกติ
ยูยเป็นคนธรรมชาติธรรมะธรรมโมมาก ไปวัดไปวาอุบะ
ส่วนตอนอยู่ รร. ก็พยายามขึ้นหอประชุม ฟังเทศน์
แทบทุกอาทิตย์ ว่าง ๆ ยังเอาหนังสือธรรมะ มา
อ่าน กะว่าพออายุสัก 20 ปี จะเข้าศึกษาธรรมะ
ในสำนักสงฆ์ ยูยมีสิ่งที่น่าสนใจอย่างหนึ่งคือ
ล้างหน้าวันละ 4-5 ครั้ง จนหน้ายูยต้องลอกคราบ
อยู่บ่อย ๆ พอล้างหน้าเสร็จยังไม่สะใจ ต้องเอา
กระจกมาส่องความหล่อเสียผมไปมาจนผมเข้าสูตร
ทรง "โซกุน" จึงคอยเล็กลา ออ...ปมเด่นของ
ยูยอีกอย่างหนึ่งก็มีเรื่องดนตรีนี้แหละ ยูยมีความอด
ทนเป็นเยี่ยม ตอน มศ. 1 มีเพื่อนร่วมเรียนไวโอลิน
กับยูยหลายคน เช่น ไค, แหบ, หมี่, ตีบ, มา
แต่ก็มีคณะเดียวกัน ก็มียูยคนเดียวแหละที่พากัน
เรียนจนถึง มศ. 3 คว้าเอาเครื่องหมาย สามารถ
ขึ้นมาได้ ส่วนคนอื่นก็หันไปหากันทางอื่นหมด จุด
เด่นพิเศษที่เห็นได้ชัดของยูยอีกอย่างก็คือ มาค่อน
เหลือขอของเจ้าตัวตอนนี้สาว ๆ แถววิภาวดีรังสิต
ระวังให้ทีเพราะยูยจะไปเตะหาว่างมาดลลลล อยู่
แถวหอการค้า

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

4162 บรุต ชมภูทัก

คณะ สานามจันทร์-คุสิต

ที่อยู่ 98/8 กม. 27 ซอย 4 ดอนเมือง กรุงเทพฯ 12

โทร. 5238493

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

3822 สารศ จันทรศาสตร์

คณะ สยามจันทร์-ผู้บังคับการ
ที่อยู่ 86/88 ถ. ศรีรองเมือง อ. เมือง จ. จันทบุรี

บุรุษหนุ่มที่เรียกว่าศาสตราจารย์จาก
หยกเนื้อดี ฟันเพื่อยุจนทบริ มีนามว่า สารศ ไม่มี
ชื่อเล่น เราจึงจำต้องเรียกชื่อเต็มทั้ง ๆ ที่ชื่อเกี่ยว
เรียก สารศนับเป็นศิษย์รุ่นเก่าของวชิราวุธ เลย
ทีเดียว เพราะเขาเรียนตั้งแต่ ป.3 ตอนเด็ก ๆ
สารศเป็นเด็กเรียบร้อย แต่พอโตขึ้นสารศก็เริ่ม
ออกลาย มักเล่นอะไรที่วิศวกรให้เพื่อนดูเสมอ จน
เพื่อน ๆ คิดไม่ถึงว่าจะเป็นไปได้

ป.3 ถึง ป.5 สารศสามารถยึดระดับการ
เรียนให้อยู่ห้อง ก.ได้ตลอด นับว่าเก่งไม่เบาโดย
เฉพาะตอนอยู่ มศ.5 สารศมักทำให้ อาจารย์
ถนอม และอาจารย์สมลักษณ์ เชื่อในคำตอบอันพิลึก
พิลั่นของสารศระหว่างการเรียน มาตอนปลายปี
สารศก็เริ่มคิดได้และปลงตกในการสอบ En-
trance เข้ามหาวิทยาลัย ใช้หลักพุทธศาสนาที่
ว่า มนุษย์ควรพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ไม่ควรแก่งแย่ง
ชิงดีชิงเด่นระหว่างกัน ดังนั้นก่อนประกาศผล En
สารศได้ไปสมัครเรียนที่วิทยาลัยกรุงเทพ เรียบ
ร้อยแล้ว

ด้านการฝีมือสารศถนัดการใช้มือปั้นดินและ
ดอกตะปุมมากกว่าใช้เล่นดนตรี เคยมีเหมือนกันที่
เจ้าตัวลองไปสมัครวงต่าง ๆ ปรากฏว่าอยู่ได้ไม่
นานก็ต้องกลับมาหาอาจารย์อำนวยการเรียนปั้นดิน
ถ้ามีเครื่องหมายสามารถ สารศคงคว้าน 1
มาโชว์ได้ไม่ยาก

ส่วนกีฬา ฝีมือของสารศก็ไม่ใช่อยอย โดย
เฉพาะสควอช นับเป็นมืออันดับของ รร. เลยที่
เดียว ออกไปแข่งก็ทำชื่อเสียงให้โรงเรียนไม่น้อย
รร. จึงมอบเครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ไปอย่างจำ
ใจ นอกจากสควอช สารศ ยังว่ายน้ำได้ไม่เลว
ถึงจะไม่ใช้ระดับ รร. ก็ระดับคณะ อย่างน้อยใน
การว่ายน้ำแข่งประจำปีคณะผู้บังคับการสามารถ เชือด
เจียนคณะเนกกับพญาไทเพื่อชิงที่ 3 ก็เพราะสารศ
คนเดียวแหละ

ในสายตาของเพื่อน ๆ ที่ไม่สนิทกับ สารศ
นัก อาจเป็นเพราะสารศเป็นคนเงียบขรึม ไม่
สูงส่งกับใคร แต่ถาสนิทมาก ๆ แล้วจะพบว่า สาร
ศเป็นคนมีความจริงใจ รักเพื่อนฝูง แต่ไม่แสดง
ออกเท่านั้น

"เผ่า" เป็นชื่อสืบทอดมาจาก บรรพบุรุษซึ่งเพื่อน ๆ เรียกแทนชื่อ "โต้ง" ซึ่งเป็นชื่อจากถิ่นกำเนิด แต่เนื่องจากเผ่ามีคุณสมบัติพิเศษคือ การรับประทานอย่างหนักหน่วงมหาวินาศ ถ้าเป็นอาหารอร่อยแล้วจะไม่มีคำว่าปราชัยสำหรับ เผ่าแต่จะเปลวปากลงบ้างสำหรับอาหารที่ไม่ถูกปาก เพื่อน ๆ จึงเรียกว่า "Baddy" ซึ่งเป็นศัพท์แสลง มาจากคำว่า "Body Eat" (ตัวกิน) เผ่าถูกจำกัดอยู่ในพวกแชมป์گرامงามสี่ประเภท (สังเกตุคุดี ๆ จะพบว่ากระพุ้งแก้มอันใหญ่ของเผ่าอันนี้ก็คือ ถุงเก็บคุณอาหารนั่นเอง)

เผ่าเป็นหัวหน้า (ตัว) ใหญ่ที่เสียบและเอาจริงเอาจัง โดยเฉพาะเวลาตรวจแถวเผ่ามีเสียงโศกสากที่นั่นแล้วไวซูเด็ก ๆ และมาเดินยึดแล้วโยกพร้อมเสียงผีที่ดังประหลาด ๆ บนรองเท้าแตะบวจากุ๊ง ห้องของเผ่าอันนี้มักจะเปิดประตูอยู่ตลอดเวลา นับว่าเป็นห้องที่ลึกลับที่สุดในคณะ แต่มีสิ่งหนึ่งที่ทำให้เพื่อน ๆ หัวหน่าอยากไปประชุมในห้องของเผ่า (ประชุมที่ไรห้องอิมทุกที) หลังการ

ประชุมจะเห็นว่าสีหน้าของเผ่าเปลี่ยนสีทุกที เผ่าเป็นนักเป่าปี่สักอึดชั้นดี เมื่ออยู่ในวงจะสังเกตเห็นเผ่าได้เด่นชัดที่สุดคือถุงลมปี่ของคนอื่น ๆ มีถุงเดียว แต่เผ่ามีสองถุง (คือถุงที่เป่าหนึ่งและที่ที่กระพุ้งแก้มอีกใบหนึ่ง) ควยเหตุนี้จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่าทำไมเผ่าจึงได้เป็นหัวหน้าวง นอกจากจะเป็นนักบริโภคนักดนตรีแล้ว เผ่าก็ยังเป็นนักวิ่งที่มีท่าวิ่งอันประหลาด จนคู่แข่งตะลึงงัน ปล่อยให้เผ่าวิ่งเข้าเส้นชัยไปอย่างสบาย ในการวิ่งแข่งขัน 4 X 400 เมตร

สำหรับการเรียนของเผ่านี้อยู่ในห้อง ก. มาโดยตลอด พอ มศ. ปลายก็ยังเป็น นักเรียนวิทยกับเขาได้อย่างหวุดหวิด ยิ่งในที่สุดท้าย เผ่าอำนวยการเป็นนักรักบี้ทีมโรงเรียนมาทมหกตัวกับหนังสือจนทำให้เผ่าสามารถสอบผ่านขอเขียน รร. นายร้อยตำรวจได้ แต่ทาง รร. นายร้อยตำรวจ ไม่อาจรับเผ่าไว้ได้ คงเกรงว่าจะไม่มีงบประมาณพอ สำหรับอาหารของเผ่า ดังนั้นเผ่าจึงประชดชีวิตด้วยการไปสมัครเป็นลูกพ่อขุน พบเผ่าได้ที่คณะนิติ รามฯ

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH **53**

3900 **พิชิตพล ศรียานนท์**
 คณะ สนานจันทร์ คุ้มบังคับการ
 ที่อยู่ 47/11 ซอยเทเวศน์ 2 อ. กรุงเทพมหานคร กรุงเทพฯ
 โทร. 2812678

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

4215 ญักฎพร โขมพัตร

คณะ วิทยาโท
ที่อยู่ 121 ถ. พิษณุพงษ์ยาบาล อ. เมือง จ. ชุมพร

หนุ่มบ้านนอกเมืองชุมพรของเราคนนี้ มีชื่อเล่นทางบ้านว่า "โจ" แต่อยู่ รร. ถูกตั้งชื่อว่า "จำเลื่อง" ตอนหลังเพื่อนจนเหลือคำว่า "เลื่อง" เพียงคำเดียว

"เลื่อง" เป็นหัวหน้าใหญ่ "พญา" ที่ค่อนข้างจะเงี้ยวสักหน่อยสำหรับน้อง ๆ แต่คลิกก็เสมอสำหรับเพื่อน ๆ มีเอกลักษณ์อย่างหนึ่งคือ เป็นโรค "ซาดิสต์" ชอบความรุนแรงกับน้อง ๆ (ไม่เชื่อถามเด็ก พญา ดู) เพราะความหนักหน่วงนี้เองเลื่องจึงเอาไปเล่นในสนามรักบี้ (เตะลูกหนักใหม่ละ) ประกอบกับสายตาที่ไซโคราย (บอด 1 ข้าง) เลื่องจึงมีตาเพียงข้างเดียวรับลูกรักบี้จึงแม่นยำราวกับยิงเป้า ทดลองลับตาซ้ายเลื่องด้วยสายตาขวา เหตุนี้เองอาจารย์อรุณจึงมอบตำแหน่งประธานรักบี้ให้ ด้วยความดีใจที่ได้เป็นประธานเลื่องก็นำลูกทีมถล่ม ปร. จนโคตด้วยชนะเลิศประเภทโรงเรียน และกระหน่ำตีพลาจซุงจากไตหัวอย่างหวาดเสียว โคตด้วยรักบี้เอเชียมาครองอีก 1 ปี

ด้านการเรียนเลื่องเรียนอยู่โปรแกรม 1 ที่ค่อนข้างจะขยันหน่อยไปหน่อย มักจะขาดเรียนอย่าง

สม่ำเสมอพอ ๆ กับ "เผ่า" และ "ทรวด" จนนายห้องแทบจะเอาใบมาเซ็นต์เอง (ไม่ยอมให้อาจารย์เซ็นต์ (จำได้นี่หว่า) แต่ถ้าว้นไหนเลื่องไม่ขาดเรียน เลื่องก็จะมีวิชาเรียนที่แปลกอย่างหนึ่ง คือ หลับตาคมมองโต๊ะพร้อมกับสายหัวไปมา (น่าเลียนแบบจัง)

ความเด่นของเรื่องอีกอย่างหนึ่งก็คือ เลื่องเป็นผู้พันตัวฉกาจของ รร. ที่เคยเอาเงินไปทิ้งทั้งในประเทศและนอกประเทศ (ตอนไปแข่งรักบี้) และอีกหลายแห่งที่มือนคือสามารถเล่นได้ตั้งแต่เช้าวินจนถึงเช้าวินโดยไม่ต้องนอน (เก่งจริง ๆ) ทางความดนตรีเลื่องก็แอบซ้อมเล่นออร์แกน วงเครื่องสายอย่างเงี้ยว ๆ โดยไม่มีใครรู้ (ครูยังไม่รู้เลย) จึงทำให้เลื่องไม่ได้เขวากับเขาสักที

อนาคตของ เลื่องตอนแรกเห็นออกว่าจะเป็นการวิ่ง เจ้าตัวเองก็สอติดแต่ถึงวันตรวจโรคเลื่องค้นไปนอนตุงอยู่บนไมยอมมาเสียเฉย ๆ ทำให้พลาดโอกาสไปอย่างน่าเสียดาย ส่วนเรื่อง En เลื่องบอกว่าเรื่องเล็ก iveauคนที่หลัง ป่านนี้เลื่องคงจะไปเตะลูกรักบี้อยู่ที่วิทยาลัยกรุงเทพ

"เอก" เป็นชื่อที่ถูกเรียกจากใครต่อใครมา
 คิม แต่ด้วยความเพี้ยนไปเพี้ยนมา เลยกลาย
 เป็น "ชุย" ชื่อนี้ฟังดูพิกล เพื่อนเรียกกันจนติดปาก
 โดยไม่สงสัยว่าชื่อนี้อาจังไง ชุยเป็น นร. วชิราวุธ
 รุ่นเก่าแก่คนหนึ่งเหมือนกัน เรื่องประสบการณ์ของ
 ชุยจึงมีมากจนเพื่อน ๆ อัจฉา ชุยมีส่วนร่วมได้เสีย
 ในการนำด้วยชนะเลิศกีฬาประเภทต่าง ๆ มาให้
 คณะหลายด้วยด้วยกัน รู้สึกอวยวะในร่างกายของ
 จะใช้เล่นกีฬาได้หลายอย่าง ชุยมีมือไวควาลูก
 รับปี ชุดบาส แดมยั้งตบ (ลูกบอลเลย) ฝึกเทกกีเร็ว
 มากจนติดตัววิ่งทมิ้ววิ่งผลัดทั้งของ รร. และคณะ อยู่ใน
 ทุกฤดูกาลแข่งขัน ความเก่งกาจของเพื่อนคนนี้เขียน
 ลงในกระดานที่หน้ากวาจะหมดก็ไมรู ต้องใช้กีฬาแผน
 คานการ เรียน ชุยก็ตั้งแต่ไม่เคย ชุยบอกจะ
 ทำใจทยแบบฝึกหัดอะไรให้ติดต่อจนไปด้วย ถึงยังัง
 เวลาเพื่อนวิทย์ทำใจทยพวก MATH PHY กันจะเห็น
 ชุยนั่งอยู่ด้วยเสมอ ประเภทไม่ยอมรับว่าตัวเองเป็น
 โรคแพ้น้ำส้ม สมัยเข้ามาใหม่ ๆ ชุยชักชวนสหาย
 ไปเรียนดนตรีไทย หากความสงบในชีวิตกัน จำได้ว่า
 ตอนเย็น ๆ จะได้ยินเพลงกล่อมซึ่ง ๆ จากขลุ่ยของ

เขา เพื่อน ๆ ที่ฟังเพลงฝรั่งอยู่จำต้องปิดเครื่องรับ
 ก่อนทีเดียว (ชุยไม่ยอมหยุดเป่าถ้าเพื่อนไม่ฟัง) ชุย
 ทำความดีความชอบไว้มากจนหลายเสียงลงมติให้รับ
 ตำแหน่งหัวหน้าคณะไป และจัดว่า เป็นหัวหน้าที่เข้ม
 งวด รักระเบียบวินัยตั้งแต่ตนจนปลายเสียด้วย ใน
 หน้าที่แล้วชุยไม่เอาญาติโยม ซึ่งทำให้คณะมีความรม
 เย็นเป็นสุข แข็งแกร่งขึ้นมาก แดมชุยยังตรวจตรา
 ทั้งกลางวันกลางคืน ดูจนทุกคนเขานอนเรียบร้อยชุย
 จึงสบายใจ ชุยเป็นคนรักน้อง ๆ ในคณะ และน้องๆ
 ก็รักชุย คงเป็นด้วยรอยยิ้มจากปากอันเหมือน พระ
 เอกหนึ่งทั่วใจคนหนึ่ง (แต่เจ้าตัวบอกว่าไม่ใช่รอย
 ยิ้มหรอก) ชุยมีความรุกรอบกายมากมาย เลอะเทอะ
 ไปหมด จนเพื่อน ๆ ต่างยกย่องให้เป็น "ผู้รู" รู
 ทุกอย่าง ทั้งบนบกในน้ำ ยังกิตติยกเวเนมนอากาศ อยู่
 ในห้องเรียนคงเปิดโอกาสให้เพื่อนคนอื่นแสดงความ
 รูบ้าง นอกห้องแล้วใครของใจอะไรขอให้ถามชุยคำ
 เดียวเท่านั้น ชุยอธิบายได้ แดมยกตัวอย่างประกอบ
 อีก จะไม่เชื่อก็ได้ (ชุยไม่ยอมหยุด) จากความ
 เหมาะสมนี้ ชุยจึงซื้อใบสมัครคณะนิติศาสตร์ ซึ่งต้อง
 ใช้ปากอันเจียบขาวครอไวหลังสอบ En ได้เลย

วชิราวุธ '53

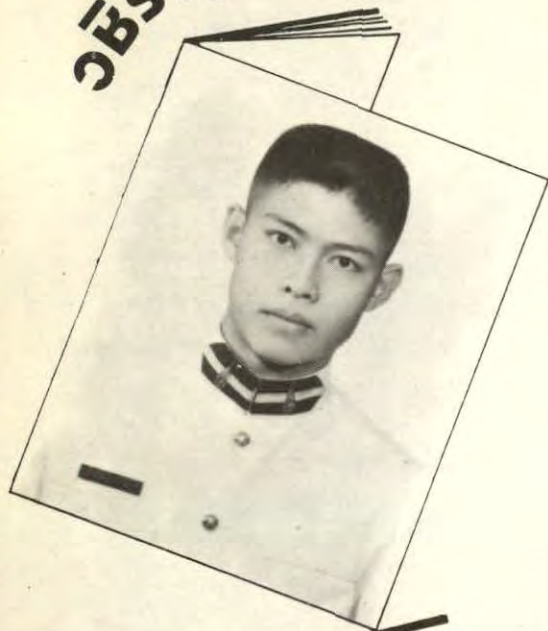

VAJIRAVUDH

53

3911 เอกราษ กาลวันตวานิช
 คณะ สยามจันทร์-ดุสิต
 ที่อยู่ 844/18 ซ.ก. ถ. สุขุมวิท จ. ชลบุรี
 โทร. 282022

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

3958 กำพต วัฒนศิริก

คณะ สนามจันทร์-จิตรลดา

ที่อยู่ วิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า สาขาเทคโนโลยี-
การเกษตร อ.ลาดกระบัง กรุงเทพฯ

ด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส ๑ ซึ่งจำมองดู
ผาด ๑ อาจเห็นเป็นธรรมดา แต่จำมองใกล้ซึ่ง
ถึงกันขึงของดวงตาสีน้ำตาลอ่อน ๑ ของกำพต จะ
พบว่ากำพต เป็นคนมีเสน่ห์ไม่เบาเลยทีเดียว (สร้าง
นิยายรักข้ามคณณะอันลือลั่นมาแล้ว) ตอนเด็ก ๑
กำพตเป็นคนเอาแต่ใจตัว ใจน้อย (คงเพราะหัว
เหมง) ฉุนเฉียวใคง่าย ๑ แต่กำพตก็เหมือน ๑
สัตว์โลกทั้งหลายที่มีกับปรับตัวให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อม
โตขึ้นกำพตจึงปรับนิสัยให้เข้ากับเพื่อน ๑ ทุกคนได้
เป็นอย่างดี และอาจจะเป็นเพราะนิสัยน่ารัก น่าซึ้ง
และความรับผิดชอบที่ดี หรืออะไร ๑ ที่ดี ๆ ในตัว
กำพตซึ่งแฝงไว้อยู่ภายใน จึงได้รับความไว้วางใจ
จากท่านผู้กำกับคณะจิตรลดาแต่งตั้งให้เป็น หัวหน้า
คณะ คูแลน่อง ๑ อย่างเข้มแข็งและเป็นระเบียบซึ่ง
เป็นนิสัยประจำตัวของเจ้าตัว จึงไม่แปลกที่น้องๆ
ทุกคนลวนเกรงใจกำพตและมักบอกว่า "พี่กำพตนี่โหด
จริง ๑ แต่ยังออดอกรักพี่กำพตไม่ได้"

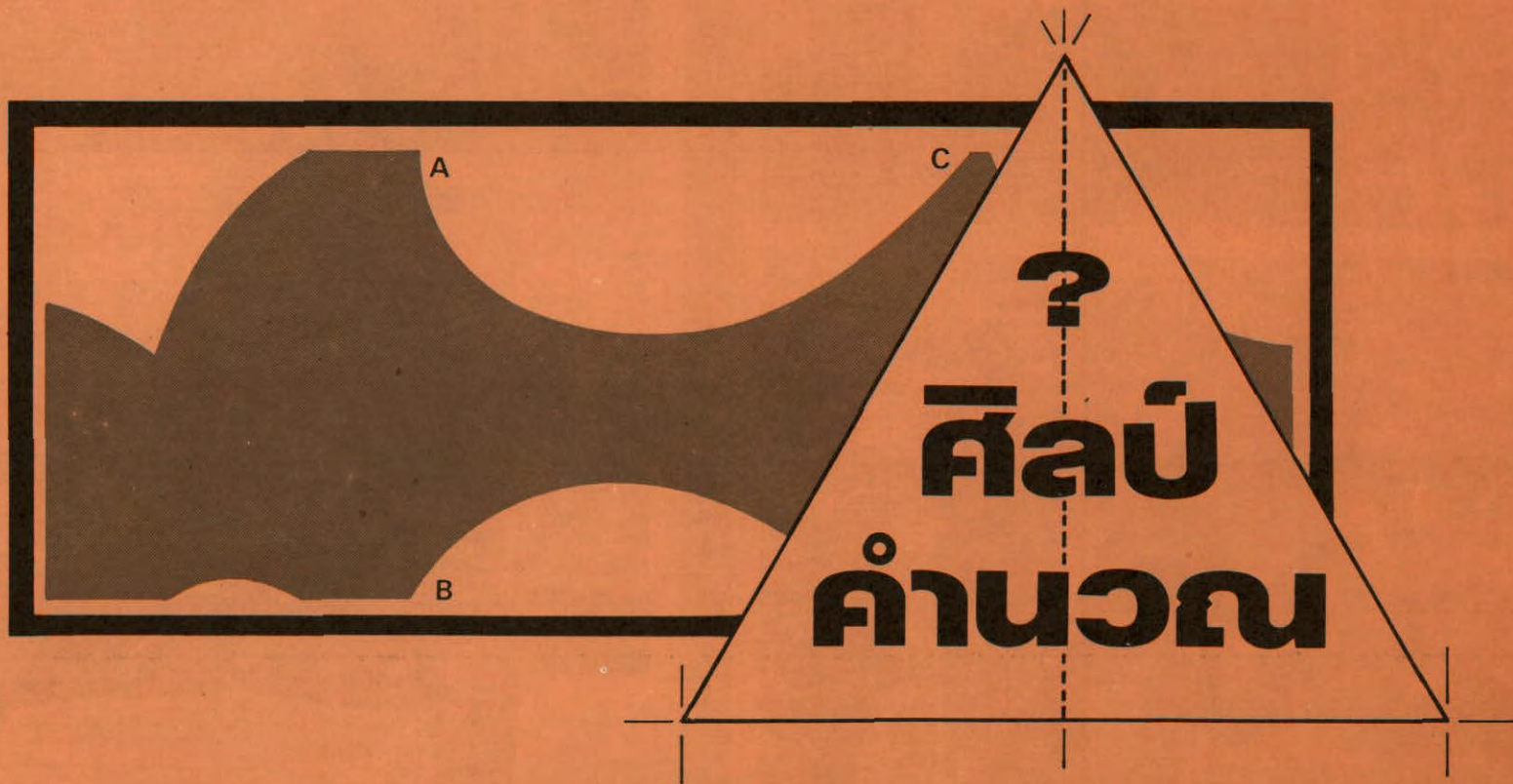
สำหรับเรื่องการเรียนนั้น ตั้งแต่ ป.4 ถึง
มศ.5 กำพตเรียน ๑ หลับ ๑ มาตลอด แต่อาศัย
หัวสมองและชั้นเชิงในการทำข้อสอบ ทำให้กำพต
เรียนห้อง ก. มาตลอด ในขณะที่กำพตไม่หลับ กำพต
จะใช้ความสามารถของตนเองคือการพูดแซวคนอื่นใน
บางคนบ้างเรื่อยเปื่อย แม้กระทั่งอาจารย์กำพตก็
แซวมาแล้ว นับว่าช่วยคลายความเครียด ในเวลา
เรียนเป็นอย่างดี สำหรับพวกวิทยุ ซึ่งถ่วงน้ำหนัก
กำพต วันนั้นคูห้องเรียนเงียบเหงาไปหน่อย พูดถึง
เรื่องการกีฬาแล้วกำพตเล่นได้หลายอย่าง ทั้ง รักบี้
บาสเกตบอล วอลเลย์บอล แบดมินตัน และอีกมาก

มาย คนครั้นนี้กำพตได้เครื่องหมาย ชั้น 1 ของ
ไวโอลิน

กำพตเป็นอีกคนที่ไม่มึนคเนมที่เหมาะสมทั้งๆ
ที่ควรจะมี เพราะกำพตก็เป็นอีกคนที่มึนเอกลักษณะของ
เอกบุรุษที่เพื่อน เชิดกับของกำพตมาแล้ว โดย
เฉพาะในห้องปฏิบัติการเคมีแล้วละก็ เพื่อน ๑ มัก
ได้กลิ่น H₂S อันร้ายกาจกว่า Formula ที่เคย
ทำการทดลองกันมาอยู่เสมอ ๑ ในเวลาที่กำพตไม่
คิด Lab CHEM ทั้ง ๆ ที่อาจารย์ไม่ได้สั่งให้ ทำ
การทดลอง ด้วยเหตุนี้เพื่อน ๆ จึงชอบขนานนามว่า
กำ__ ในสมัยที่กำพตยังเป็นดาวรุ่ง แต่เจ้าตัวไม่
พอใจ เพื่อน ๆ เลยต้องเอาฉายาที่โหดให้กำพต คืนมา
พร้อมด้วยคำสรรเสริญญาติต่าง ๆ นา ๆ ตามสไตล์
กำพต คำมือ 2 ของ จล. แต่ก็เชื่อว่ากำพตจะปาก
--๑ เสมอไป เพราะกำพตเจอสาว ๆ ที่ไร ปาก
หวานเป็นน้ำเชื่อมเลย จึงมีข่าวว่ามีสาว ๆ มาติด
พันหลายรายแล้ว น่าอิจฉาจริง ๆ

เรื่องที่เฉียบขาดพอ ๆ กับเรื่อง ผลึกษา
ธรรมชาติของกำพตก็ไม่พ้น เรื่องอาหารการกินเพราะ
กำพตผู้ได้ฉายา "เจ้าพ่อโรงเลี้ยง" ก็จัดเป็นหนึ่งใน
ในสี่สุดยอดแห่งการบริโภคซึ่งมี กำพต, ทหวด โต้ง
(เหว), โบโซ่ ถ้าใครไม่อยากจะขัดใจกับกำพตก็ควร
พูดคุยกันในช่วงเวลาหลังอาหาร เพราะกำพตมัก
อารมณ์ไม่ดีเวลาขาดอาหาร (โมโหทิว) ซึ่งเจ้าตัว
บอกว่าโมโหอะไรก็ไม่ร้ายเท่าโมโหทิว

เมื่อจบจากสภานี้แล้ว กำพตบอกว่าจะไป
เรียนง่าย ๆ แถวหัวหมาก

5 ศิลป์คำนวณ ?

$$\log GM = \frac{\sum_{i=1}^K \log N_i X_i}{\sum_{i=1}^K N_i}$$

VAJIRAVUDH

53

3895 นพปฎล เดชาตีวงศ์ ณ ออยุธยา

คณะ สยามจันทร์-ผู้บังคับการ
ที่อยู่ 422/1 ซอยธนาคารอาคารสงเคราะห์
ถ.งานวงศ์วาน ต.บางเขน จ.นนทบุรี

ตอนเด็ก ๆ เราเรียกอ้วน แต่โตขึ้นรูปร่าง
ไม่สมชื่อ จึงเปลี่ยนชื่อเป็น เป๋อ เป๋อ เป็นคนมี
อารมณ์ดี ยิ้มง่าย ร่าเริง ชอบทำอะไร ๆ ให้

เพื่อน ๆ ได้เฮฮา โดยเฉพาะใบหน้าของเป๋อ เป๋อ
ดีหน้าตายได้สนิทมาก หลอกสาวให้หลงผิดไปหลาย
รายแล้ว เป๋อเป็นหัวหน้าคนหนึ่งของคณะ ผู้บังคับ
การ ซึ่งน้อง ๆ ให้ความรักพอ ๆ กับ ความกลัวแก่
พี่เป๋อ แต่สำหรับพี่เป๋อนั้นบอกว่ารักน้องทุกคนในอดีต
ขณะที่เป๋อยังเด็กเล็กอยู่ เป๋อชอบเตะบอล นับว่าบา
บอลเล่นทีเดียว เพื่อนซี้วัยเด็กของเป๋อคือ ก๊น และ
กำพด

เป๋อนับว่าเป็นบุคคลในประวัติศาสตร์ก็ได้ ที่
ลาออกจาก รร.ไปแล้วกลับเข้ามาเรียนต่อ ตอน
ป.7 เป๋อมีปัญหาหนักหนอย จึงต้องไปเรียนที่อื่นชั่ว
คราว พอเมฆหมอกแห่งความยุ่งยากผ่านไป เป๋อก็
กลับมารวมรุ่นกับเราอีกตอน มศ.2 ไม่ทราบว่าจะมี
ใครทำใ้โดย่างเป๋ออีกหรือเปล่า การเรียนของเป๋อ
ก็ช่ยอย อยู่ระดับห้อง ก.มาตลอด จน มศ.4 เป๋อ

เรียนสายวิทย์ จนปลาย ๆ ปีเป๋อเริ่มเบื่อในตัวเลข
และสัณญลักษณ์แทนค่าสูตรต่าง ๆ เป๋อจึงลงไปเรียน
สายศิลป์คำนวณ ก็เป็นคนเดียวในรุ่น ที่เรียน มศ.
4-5 ถึง 2 โปรแกรม

การดนตรีเป๋อนับว่าไม่เลว ตอนเด็กเรียน
ไวโอลินจนได้เครื่องหมายสามารถชั้น 1 แล้วลา
ออกมาเข้าวงปี่สก็อตเป๋อก็คว้าเครื่องหมายสามารถ
ชั้น 1 มาประดับหน้าอกได้อีก

การกีฬา เป๋อชอบเตะบอลตั้งแต่เด็กน่าเสีย
ดาย ฟุตบอลลงคแข้งไปหลายปี เป๋อจึงหันมาเอาดี
ทางรักบี้ สร้างชื่อเสียงให้ รร.ดีกว่า เป๋อเล่น
ตำแหน่งฮุคเกอร์ ฮุคลูกออกจนทาง รร. ต้องมอบ
เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ให้หลังจากวชิราวุธคว้า
แชมป์เอเชียมาครอง

ปัจจุบันเป๋อกำลังศึกษาต่อที่ A.B.A.C.
พร้อมกับชู ไคชาวว่าเป๋อคงสาวไม่ช้าหน้า ก๊นเลย
จริงหรือเปล่านั้น

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

3830 วิษุวัต กวีกรัณย์

คณะ นันทอุทยาน-พญาไท
ที่อยู่ ๑1/80 ถ.ติวานนท์ ต.ตลาดขวัญ อ.เมือง
จ.นนทบุรี โทร. 5880347

บุรุษหนุ่มผู้มีรูปร่างสันทัด ทางบ้านเรียกว่า "ป้อ" แต่เพื่อนเห็นว่าเขยไป จึงตั้งให้เหมาะสมกับเขี้ยวเส้นที่เฉพาะตัวว่า "จอร์จ"

จอร์จ... เป็นหัวหน้าที่ตัวเล็กที่สุดในคณะ แต่ใจใหญ่กว่าตัวหลายเท่า เป็นคนใจดีแต่บางครั้งอาจคุกริมไปบ้าง จอร์จเป็นคนรักสนุกอยู่เสมอ ไม่ว่าเขามีการเล่น หรืองานอะไรที่ไหนที่นั่นเป็นต้อมมีจอร์จร่วมอยู่ด้วยเสมอจอร์จมักจะหยอกล้อเพื่อนๆ และน้อง ๆ เป็นงานอดิเรก ซึ่งทำให้บรรยากาศในคณะสดใสถึง ๆ ดึงเครียด จนทำให้น้องๆ และเพื่อน ๆ (ที่หลงผิด) รักจอร์จมาก

การเรียนนั้น จอร์จเรียนอยู่ในชั้นคิมมาโดยตลอด ตอนเด็ก ๆ จอร์จหวังว่า จะได้เรียนวิศวะเหมือนคุณพ่อ แต่ผลฉุกลาดทางเทคนิคคิดน้อยทำไห้เพื่อน ๆ ทางศิลป์คำนวณ (ผู้โชคร้าย) ได้มีโอกาสอยู่รวมห้องกับบุรุษเขี้ยวมนุชชนชั้นการเรียนของจอร์จก็อยู่ในระดับแนวหน้าของห้อง เรื่องการฝีมือจอร์จก็ไม่มีรองใคร จอร์จเป็นช่างไม้ที่หาตัวจับ (ไม้) ยาก คี ๆ พูบ ๆ อยู่จนห้องศิลป์ต้อม

รับให้จบและมอบประกาศนียบัตรให้ไป (ไทพน) โดยเร็ว ผลงานที่น่าชื่นชมก็มีอยู่หลายอย่าง เช่น โต๊ะ เก้าอี้ นอกจากนั้นจอร์จยังเป็นช่างซ่อม คณะแผนการโรงที่มิต้องจ่ายเงินเดือนอีกด้วย

ในด้านการกีฬา จอร์จมีลีลาการเล่นกีฬาที่ไม่เหมือนใคร ถึงแม้จะมีอุปสรรคทางด้านร่างกาย แต่ถึงตัวเล็กก็เล็กพริกขี้หนู จอร์จเล่นกีฬาได้ดีทั้งนั้นไม่ว่าจะเป็นรักบี้ บาสฯ หรือฟุตบอล (สนุกเกอร์) จนถึงขนาดได้เป็นประธานเทนนิสของโรงเรียน และที่สำคัญจอร์จเป็นนักกรีฑาตัวงของโรงเรียน ได้ทำชื่อเสียงไว้มาก โดยเฉพาะกรีฑาตระกูลกระโดดต่าง ๆ จอร์จกระโดดจนโรงเรียนต้องรับมอบเครื่องหมายสามารถให้เช่นกัน แต่กีฬาที่จอร์จถนัดและเล่นมาตั้งแต่แบเบาะก็คือ ฟุตบอล เห็นจอร์จคุยกับเพื่อน ๆ ว่า จะไปโม้แข่งกับโยฮันคราฟเร็ว ๆ นี้ แต่เป็นที่น่าเสียดายว่า เมื่อจอร์จจบจากวชิราวุธไปแล้วมีภาระกิจต้องไปศึกษา (จับสาว) ที่ต่างประเทศ

หนุ่มรูปงาม (ถ้าเป็นสมัยกรีกโบราณจะ
งามแน่) ผู้พยายามเลียนแบบเซอร์คิวลิส ทางบ้าน
เรียกว่า นุ้ย แต่เพื่อน ๆ มองหาความจุ่มจึมนารัก
ตามเนื้อตามตัวของนุ้ยไม่ได้ จึงตั้งฉายาให้ใหม่ว่า
หิน หินเป็นหินสมชื่อคงจะเห็นได้จากความเป็นนัก
มวยของหิน ในอดีตหินเคยคอยมวย จนล้มโลกมา
แล้วด้วย (ยิ่งใหญ่พอ ๆ กับซูการ์เรย์เลียวนาร์ด
นั่นเชียว) นับว่าเป็นประวัติการณ์ ที่ต้องจารึกเอา
ไว้ตลอดไป หินเป็นหัวหน้าคนหนึ่งของคณะ เช่นกัน
ความเป็นหัวหน้าของหินนี้ต้องเรียกว่า ได้มาด้วย
ความสามารถจริง ๆ โดยหินสามารถ (แกล้ง) ทำ
ให้ใคร ๆ เห็นว่าหินเป็นคนเรียบร้อยไปได้ จนทน
ไม่ไหวต้องยอมให้เป็นหัวหน้า และเมื่อเป็นหัวหน้า
แล้วหินก็ไม่ได้ทำให้ใคร ๆ ผิดหวังเลยจริงๆ (ให้
ตายสิ)

ในด้านการเรียน หินอยู่ในศิลปคำนวณและ
นับได้ว่าเป็นแนวหน้าของห้องด้วยการ ทำคะแนน
อย่างสม่ำเสมอจนสามารถ (หลอก) ทำให้เป็นที่
รักของอาจารย์ได้อีกเช่นกัน ด้านการกีฬา หินเล่น
เป็นหลายชนิด ทั้งที่ได้รับการรับรองจากสภารด
ชนทั่วไปและทั้งที่ไม่ได้รับการรับรองจากสภารด
ชนด้วย ประเภทหลังนี้ว่ามีพิธีสรรคร์มาก รักบี้ก็คิด
ทีมโรงเรียนไค้แชมป์นัก เรียนเอเซียมาแล้ว นอก

วิ่งอึดและก็เคยสร้างปรากฏการณ์ประหลาดมาแล้ว
อยู่ ๆ หินก็วิ่งออกจากสนามมาเดินเล่นเสียค้ำยง
งั้นแหละ

หันมาทางศิลปะ ก็นับได้ว่า เป็นคนมีความ
สามารถไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าใครเลย เรียกว่ามีความ
สามารถรอบด้านก็ได้ หินเป็นนักวาดสีน้ำมันฝีมือดี
ขนาดทำให้คณะไค้ชนะเลิศการแข่งขัน วาดสีน้ำมัน
3 ปีซ้อน ๆ แล้วใครจะว่าค้ำยงในทางนี้ ทางดนตรี
ก็ช้อยย หินสามารถเป่าและซักเข้าซักออก (ทรัม
โบนนะ) อยู่วงโยมามาจนอาจารย์ อยากให้ออก
เสียที จึงมอบ เครื่องหมายสามารถชั้น 1 ให้แถม
ด้วยตำแหน่งซึ่งดู ๆ ก็มีเกียรติดี แต่ความจริงไม่
มีใครอยากรับ คือ ตำแหน่งหัวหน้าวง (ซึ่งเจ้าตัว
หลงผิดโดยเหอเอามาก ๆ เพื่อน ๆ เขาเลิกเล่น
กันไปแล้ว แต่หินไปเล่นทุกวันเลย...เฮ้อ!)

ถึงแม้ว่าบางวันหินจะคุ่มคุ่มร้าย ไปตาม
สภาพอากาศก็ตาม จะว่าไปรวม ๆ แล้ว หินก็ไม่
เคยเป็นพิษเป็นภัยให้กับใคร ดังนั้นจึงเป็นที่ชอบพอ
ของทุกคนในคณะ ปลายปีหินใช้ความพยายามดูหนัง
สื่ออย่างเต็มที่ และก็ประสบความสำเร็จ สามารถ
เข้าไปวาดลวดลายให้สาว ๆ อิศหนาระอาใจได้
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ ใครอยากพบก็ไปตามหาได้

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

4347 อมร อามระติษ

คณะ ผู้บังคับการ
ที่อยู่ 158/4 ถ. พระราม 6 ตัดใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 5 โทร. 2144140, 2143982

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

สำหรับชายหนุ่มคณะดุสิตคนนี้ สาวๆ ที่เมือง
แพร์ เรียกสั้น ๆ ว่า "ตู" แต่บางทีเพื่อนที่โรง
เรียนเรียกว่า "ม่งฟอर्ट" ตูใส่แว่นตา ดูเหมาะสม
กับบุคลิกดี เป็นที่รักของเพื่อน ๆ และน้องๆ เสมอ
เวลาเขาเพรรมักจะไคยีนเสียงหัวเราะลั่นดังออก
มา ทำไทนอง ๆ ไม่แข็งทำการบ้าน

ตูเป็นคนเรียนเก่ง แต่ตูก็ปฏิเสธที่จะเรียน
ห้อง ก. ตั้งแต่เข้ามา มศ.1 พอขึ้น มศ.4 ตูได้ที่
1 ในห้องศิลป์คำนวณมาตลอดจนจบ และได้รับ
พระราชทานรางวัลเรียนดีด้วย ในขณะที่ตูเป็นสมา
ชิกคนหนึ่งของสมาคมนอนเพื่อสุขภาพ ร่วมกับ แม่
บางครั้งตอนเย็นก็ยังอุตุส่าห์ตนไปเล่นไฟว่เมื่อสมัย
ยังหนุ่มแน่น (ป .7) ตูเล่น (ไปซ่อม) วอลเลย์โให้
ทีมคณะ ปีต่อมาตูก็สละชื่อเสียงทางด้านกีฬา หันมา
ดูหนังสือแทน ตอนกลางคืนตูจะตาสว่างเสมอคูหนึ่ง

สื่อบ้าง เล่มบ้าง บางทีก็เดินเล่นรอบโรงเรียนใน
ตอน ที่ 3 ที่ 4 กับทรวด เวลาตูมันหัว ตูมักจะอุ
คำเมืองออกมาให้เพื่อน ๆ ฟังจนครึกครื้นอยู่เสมอ
สาว ๆ เมืองแพร์ก็มาชอบตู แต่ตอนตูอยู่โรงเรียน
รู้สึกว่ตูไม่ชอบสาวบ้านนอกกลับมาหลงสาว (ขาคี
หน้า) นั้งซี่ตรงซี่เอ็กซ์ เสียด้วย จนเพื่อน ๆ พา
กันอิจจา

ตูเป็นคนรักดนตรี ตอนนายตูก็จะไปอยู่วง
เครื่องสายไทยพัทหนึ่ง พอนาน ๆ เขาก็เบื่อตูเลย
ไปอยู่วงเครื่องสายสากลจนได้เครื่องหมาย ส่า-
มารตดนตรีชั้นหนึ่ง คราวนี้ตูเกิดเบื่ออีก จึงเลิกลา
มายื่นใบสมัครเข้าสมาคมนอนเพื่อสุขภาพ อย่างดา
วระชะเลย

ถึงอย่างไร ตูก็ใช้ความสามารถเฉพาะตัว
เข้าไปเหยียบในรั้วจามจรี นิติศาสตร์ ใคสำเร็จ

4333 กฤษฎา จันวชิราวุธ:

คณะ ดุสิต

ที่อยู่ 125 เทศบาลรักรักษ์เหนือ ประชาานิเวศน์ 1
บางเขน กรุงเทพฯ โทร. 5884087

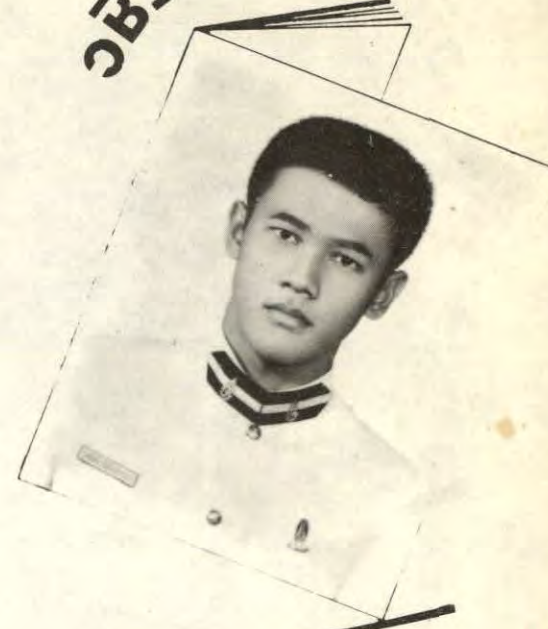
เจ้าอารมณ์ ใจน้อย หงุดหงิดง่าย เจ้าระเบียบ เหล่านี้เป็นนิสัยประจำตัวของ "หนอ" ซึ่งเพื่อน ๆ ทั้งหลายรู้นิสัยของหนอเป็นอย่างดี จึงพยายามหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดอันจะเกิดขึ้น แต่แล้วก็เหมือนกับกับสิ่งที่ต้องกระทบกระทั่งกันบ้าง เพื่อน ๆ ที่คณะจึงไม่ค่อยสนิทกับหนอเท่าที่ควร แต่หนอก็มีเพื่อนที่แสนดีที่คณะคุณสืหลายคน

ถึงหนอจะเป็นคนใจรอนสั้กหนอยแต่กับน้อง ๆ หนอใจดีมาก ชอบตลกแจ๊บ ๆ และมีคำแสดงๆออกมาจากปากให้เพื่อน ๆ ไต่หัวเราะ เป็นบางครั้ง สระวายน้ำกับหนอเป็นเพื่อนเล่นกันมาตั้งแต่เด็กจนแก่ หนอวายน้ำในสระเนาไปครั้งแล้วครั้งเล่า นอกจากสระแล้วยังมีโรงยิมที่หนอแอบไปเพาะกายเป็นประจำ ดังนั้นรูปร่างของหนอ จึงสะโอดสะอง ทรมาณใจสาว เวลาว่างของหนอคือการจัดห้อง หนอมีสั้ไต้ล้ออกแบบห้องไต้หลายแบบ ครั้งล่าสุด หนอเล่นเอาตุ้เสื่อผาขวางประตูมันชะเลย สร้างความประหลาดใจแก่โบ้โซ่เพื่อนร่วมห้องมาก

หนอเป่าฟรุติไต้วงโยตั้งแต่เด็ก พอโตขึ้น หนอยหนอยก็เลิกอาชีพนี้ โดยเข้าหาห้องศิลป์ทำงาน ศิลปเป็นชีวิตจิตใจ ระยะนั้นหนอจะคลุกคลีอยู่แต่ในห้องศิลป์ตลอดเวลาจนน้อง ๆ ที่อยู่ห้องศิลป์ต่างติดอกติดใจหนอ (ไม่รู้มีใคร) มีมือด้านศิลป์ของหนอจ้ค้อยู่ในชั้นแนวหน้าทีเดียว วัน ๆ หนอนั่งแต่วาดรูปโดยไม่สนใจทำอะไรทั้งสิ้น แมแต่ในห้องเรียนหนอก้วาดจนครูไม่สามารถจะหาคำอะไร มาว่าหนอไค้คักแล้ว ทุก ๆ คาบเช้าเรามักจะไม่เห็นหนออยู่ในห้องเรียน หนอมักจะนอนรอคอยให้อาจารย์จิตมาปลุก เมื่อปลุกแล้วหนอจะทำแกล้งลงมา แล้วก็ขึ้นไปนอนใหม่

ความตั้งใจของหนอตั้งแต่แรก หนออยากจะฝากตัวเป็นลูกพ่อขุนเข้ารามคำแหง ถึงกับเอาคำปฏิญาณตนของรามคำแหงมาท่องจนขึ้นใจแต่เหมือนพระเจ้าลงโทษไม่ยอมให้หนอเข้าไค้ตั้งใจกลับแข่งโทหนอ EN เข้าคณะมัฒพิศปได้ เจ้าตัวฝากบอกน้อง ๆ ควยว่า ใครสนใจวิธีการเรียนให้ EN ติดโดยไม่ตองท่องหนังสือติดคอพิหนอไค้ทุกเมื่อ

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

4334 กฤษณ: โพธิ์หน่อทอง
คณะ วิทยาโท
ที่อยู่ 85/4 หมู่ 1 ต. พลุตาหลวง อ. สุขุมวิท สัตหีบ
จ. ชลบุรี

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

4031 เลิศพร ประชิดวุฒิ

คณะ สราวุธรบย์ ดุสิต

ที่อยู่ 3 หมู่ 3 ต. อ่างศิลา จ. ชลบุรี

หัวหน้าใหญ่ของคู่สุดผู้มีชื่อเล่นตรงข้ามกับตัวจริง "ออน" ออนเป็นหัวหน้าที่เจียมใจมาก มีการวางตัวที่ดีและเป็นกันเองเสมอจึงทำให้ชนะใจน้อง ๆ ในคณะ ถึงแม้ออนจะมีอายุราชการถึง 2 ปีเศษก็ตาม

ออนมีเอกลักษณ์ประจำตัวอยู่หลายด้านด้วยกัน เช่น เสียงหัวเราะอันทรนังใจเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ในคณะมาแล้ว (ฮู้ฮู้) ค่านกลืนออนก็มีกลิ่นอันหอมแรง แม้เจ้าตัวเองก็ยังยอมรับไม่โชกกลิ่นตัวนะ แต่เป็นกลิ่นวาเป็ก (ไอระเหยชนิดหนึ่ง) ออนใช้ช่วยคั่นกลืนอาหาร เข่าจะโคกกลิ่นตนขึ้นเพื่อน ๆ เห็นท่าคั้งข้อมือลิสลิตไปซักันเป็นแถวเลย.... ค่านการเคลื่อนไหวร่างกาย ออนมีลีลากระดูกอช่ายที่ขวาที้แล้วหมูนอก 2 รอบอย่างสวยงาม และยังมิเสียปลุกควย (ซึกซึก) ซึ่งผู้ที่อยู่ไกลซึกจะไม่คองใช้นาฬิกาเลย เพราะเหมือนมีนาฬิกาควอซตั้งปลุกทุกชั่วโมงอยู่แล้ว สำหรับค่านองออนมีเทคนิคอย่างแพรพราว สามารถทำให้ผู้สบตาหวาดหวั่นสันคึก ๆ หรือเคลิบเคลิ้มจนลิมตัวก็ได้ (แบบแรกมักใช้วันจันทร์ถึงวันเสาร์ แบบหลังเก็บไว้ใช้กันวันอาทิตย์หลังลงจากหอประชุม) เจ้าตัวยังกระซิบควยความภูมิใจอีกว่า "คุณสมบัติของอ้วเหล่านี้โคด่ายทอดเป็นเคล็ดวิชาให้แกรนน้อง ๆ เรียบร้อยแล้ว ฮู้ฮู้" ออนเป็นคนรักเพื่อนฝูง ใจกว้าง ชอบสนุกชุกชนเสมอ แต่อารมณ์กลับมีจุดเคือกเร็ว กวาน้ำแข็งเสียอีก คือประมาณ 4 เท่านั้น ก็เคือกจนแห้ง จุดแข็งตัวประมาณดี 2 ของทุก ๆ วันใหม่ ออนยังชอบเล่นกีฬาพวกไสยศาสตร์เวทมนต์ให้ฟัง

ตาม ๆ กัน

ออนมีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา ประกอบทั้งความแข็งแรงที่สูงส่งเกินความสูง ของตัวเองมาก ทำให้ออนอยู่ในแนวหน้าของ กีฬาทุกประเภทที่เล่น ออนเคยโคคตำแหน่ง นักกีฬายอดเยี่ยม (ยอดเยี่ยมมากกว่า) ของคณะหลายครั้ง ค่านกีฬาโรงเรียน ออนโคคเล่นกรีฑามาตั้งแต่เด็ก ๆ เล่นบาสคอง มศ.ตน (ความสูงยังอำนวย) รักบี้ออนก็ประสบความสำเร็จอย่างงดงามโดยมีเครื่องหมายสามารถสมญานเป็นเครื่องยืนยัน

ดนตรี ออนสามารถเป่าปี่สกอตได้อย่าง ยึดเยื่อ จนโคคใบพ้ามา เขยชมในที่สุด และออนเคยโคคพยายามแกะเพลงพญาโศกจากปิ่นควย เพื่อทดสอบความนานในทางยึดเยื่อของตัวเอง แต่ไม่เป็นผลสำเร็จจึงต้องเลิกไป ออนฟังเพลงทุกชนิดไม่ว่าลูกทุ่ง หนักศรี ถ้าเกิดชอบเพลงไหนขึ้นมาเพลงนั้นก็จะติดอันคับเพลงฮิตในคณะทุกที (ไอที่ฮิตเพราะที่เล่นเปิดทั้งวันทั้งคืน ไอที่คั้งเพราะ ที่เปิดเสียงเพลงมันคั้งคั้งต่างหาก) ออนยังเป็นเจ้าของเพลง "รักริงโง" ที่ลือลั่นในอศิตค็อกควย นักร้องนำในวงลูกทุ่งดุสิต

สำหรับเรื่องเรียนออนเรียนอยู่ในระดับรวมของคิลปก้านวด ควยใบหนอนันเอาจริงเอาจัง กับบทเรียนทำให้ออนเป็นที่เอ็นคุดของครูอาจารย์ทั่วไป จะสังเกคได้จากขนมที่โคคเป็นรางวัล อย่างไมซาคสายในหอม่ลายแอมออนจะเข่าชนจนครบ ทุกวันแล้ว ออนยังผ่าน ม.8 มาโคคควยหน่วยกิต เหลือเพื่อ อวาคคองนัสคิไอออนมีโครงการ ที่จะเป้นนัค

เพื่อนของเราคนนั้นถ้าจะว่าไปแล้ว มีพฤติกรรมคล้ายมนุษย์ต่างดาวในหนังที่วิวยูมาก เมื่อสมัยอยู่เด็กเล็กหลายคนเข้าใจว่า เขามาจากดาวอังคาร เนื่องจากเขามีรูปร่างหน้าตาเหมือนลูกอังคารในหนังทีวี แต่พอเขาโตเขามาอยู่ใน คณะครูสិสิก พวกเราก็ได้ให้สัมภาษณ์เขาใหม่ว่า "ชื่อแม่" และเรียกกันสั้น ๆ ว่าแม่ เพราะในระยษะนั้นแม่กำลังคลั่งหนังสื่อจีนอย่างหนัก จนในบางครั้งมักจะแสดงจิตหายุทธให้เพื่อนๆ คุยบ่อยๆ

แม่ได้เข้าอยู่ในคณะสนามจันทร์ตอน ป.7 ปีเดียว และแม่ยังเป็นหลานรักทั่วแก้วทั่วแหวน ของคุณครูบรรจงอีกด้วย การเรียนของแม่ อยู่ในระดับปานกลาง อยู่ห้อง ข.ตลอด ไม่เคยถูกทางห้องส่งไปคูงานที่ห้อง ค.เลย แต่สิ่งที่แม่โปรดปรานมากที่สุดคือการนอน และมักจะใช้เวลาว่างในการนอน เพื่อสะสมพลังให้มากที่สุดเพื่อจะไข้ประโยชน์ได้ในยามจำเป็น

แม่เคยเป็นนักว่ายน้ำระดับโรงเรียนมาแล้ว และยังเคยเป็นตัวแทนคณะลงแข่งขันจนได้ติดโล่ห์มาแล้วหลายใบ แต่มาระยะหลังรู้สึกว่าจะ เป็นโรค

กลัวน้ำ เลยอำลาสระมาตั้งแต่ มศ.3 แม่ชอบกินขนมมากที่สุด บนห้องอาหารมักมีเรื่องตลกตลกขำขัน อยู่เสมอว่า "ขนมของอ๊วหายไปไหน" แม่ยังมีโรคประจำตัวอยู่ชนิดหนึ่งซึ่งเกี่ยวกับฟันของแม่ จึงทำให้แม่ไม่ค่อยจะถูกโรคกับอาหารแข็ง ๆ เท่าไรนัก คั้งนั้นทุกเช้าแม่จะ enjoy กับข้าวต้มมากเป็นพิเศษ

เรื่องดนตรีแม่ไม่ค่อยสนเท่าไรนัก แม่บอกว่าคุด ๆ เป่า ๆ ไม่ได้เรื่อง แม่จึงตัดสินใจหันไปเล่นด้วยซามสังคโลกแทน เพื่อบางที่ตงานจะได้ใช้ชีวิตนี้ทำมาหากินได้ โดยเฉพาะแม่ชอบปั่นที่เขียนุหรีมากที่สุด

สถานที่แม่คุ้นเคยมากที่สุดเห็นจะได้แก่ประตูน้ำนั้นเอง แม่เที่ยวจนประตูน้ำปรุไปเป็นแถบๆเลย มีลักษณะประจำตัวบางอย่างของแม่ที่เพื่อนๆ ประทับใจมาก และเป็นทีี่สะกดตาเมื่อพบเห็นเป็นทีี่ที่สุด นั่นก็คือ "ซองสู่น้ชลดอด" ประจำตัวของแม่ ที่หาจากมนุษย์โลกทั่ว ๆ ไปไม่ได้อีกแล้ว ถ้าอยากพิสนันดูให้ประจักษ์ตาละก้อ ดึก ๆ แลวประตูน้ำนั้นแหละ

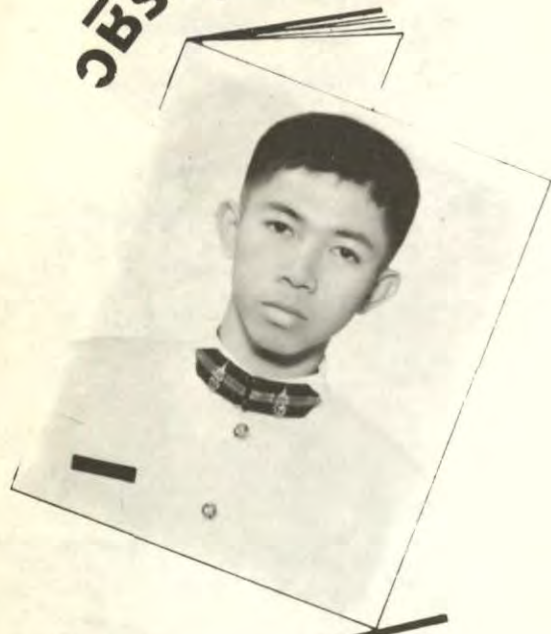
วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH 53

4221 วิสูตร ลุทธิศักดิ์
คณะ สนามจันทร์-ดุสิต
ที่อยู่ 2025/1 ถ.เจริญนคร อ.คลองสาน กรุงเทพฯ ๑๘

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

4164 ศุภวัฒน์ เสขิยมิตร

คณะ สานามจันทร์-ศสิต

ที่อยู่ 35 ต. ศรีสำโรง อ. โคกสำโรง จ. ลพบุรี

หนุ่มคนนี้มาจากดินแดนที่มีชื่อแสนจะไพเราะ
 นั่นคือ "บ้านโคก" จังหวัดลพบุรี เพื่อนเราคนนี้
 มีลักษณะพิเศษนั่นคือ มีปากอันกว้างจน(เกือบๆ)สา
 มารดยัดกำปั้นของตัวเองลงไปได้ "เสี้ยว" เป็น
 ชื่อที่เพื่อน ๆ ตั้งให้เมื่อเริ่มเข้าคณะใหม่ เพราะ
 เสี้ยวถูกขนานนามนี้มาจากรุ่นพี่ผู้คุมรักกับก่อน พวก
 เราจึงเรียกกันต่อ ๆ มา เสี้ยวเข้าโรงเรียนนี้ตั้ง
 แต่ชั้น ป.6 ในคณะสนามจันทร์ ซึ่งก็แปลกเพราะ
 เขามาก็อยู่ห้อง ข.เลย แล้วยกยัดหัวทาดทอง ข นี
 มาตลอด ตอนเด็ก ๆ เสี้ยวใช้ชื่อเล่นว่า "วัด" ซึ่ง
 ก็ติดมาจากคำหลังของชื่อตนเอง พอเข้าคณะใน
 สิ่งที่เสี้ยวมีมากขึ้นเป็นพิเศษตามวัยอันมากขึ้น ก็คือ
 ขนหนาแข็ง ที่เจาะตัวหวงนักหวงหนา เวลามีคนมา
 ขอดตอนเล่นเพราะคันมือคันไม้ และที่เก่งขึ้นอีกอย่าง
 ก็คือ การเป็นพ่อค้าใหญ่ประจำคณะซึ่งชายคะตั้งแต่
 ของเล็ก ๆ ขนาดเข็ม จนกระทั่งของใหญ่ๆ ขนาด
 รถมอเตอร์ไซด์ (เฟลอป ๆ อาจขายบ้านด้วย) ซึ่ง
 กิจการก็แข็งลือชื่อพอสมควรทีเดียว สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ติด

ตัวเสี้ยวมาโดยที่ไม่ต้องไปเรียนที่หอการค้าเลยใน
 ขณะที่อยู่คณะเสี้ยวก็มีลีลาการคุยที่น้อง ๆ (บ้าน
 เดียวกัน) ติดเกรี้ยว จนกระทั่งมีความสัมพันธ์เป็น
 พิเศษ แม้แต่เวลาคุยกับเพื่อน ๆ เสี้ยวก็มีลีลาการ
 คุยที่ทำให้เพื่อนงงใจด้วยการคุยปนโฆษณาของที่จะ
 ขายได้อย่างคล่องปากคุจพอค้ออาชีพ เลยทีเดียว
 เสี้ยวอยากมีสินค้าที่ตัวเองผลิตไว้ขายบ้าง ก็เลย
 เข้าสมัครเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์อำนวยการ ปั้นหม้อ
 (คุณภาพชั้น 1) ไร่ชายแก่กลุ่ม โดยมีการแบ่งกิจการ
 ไปเล่นที่ตักข้าวข้างในวังตน ๆ ของการเข้าคณะ
 ในเป็นการสลับฉาก เรื่องก็ฟ้านั้นเสี้ยวไม่ค่อยสน
 หนักนักในเรื่องกีฬาที่หนัก ๆ (ดูจากชื่อกรู) แต่เรื่อง
 กีฬาที่หวงนั้นเสี้ยวไม่ป็นสองรองใครเลยทีเดียว
 เสี้ยวเลยมาสรุใหญ่จนคิดโลโก้ในปีสุดท้ายนี้ด้วย
 อนาคตเสี้ยวอยากจะเป็นศุลกากร แต่เสี้ยว
 ก็บอกว่าไม่อยากหวังอะไรมาก แลแล้วแต่พรหมลิขิตดี
 กว่า แต่ที่แน่ ๆ เสี้ยวเป็นพ่อค้าที่มีอนาคตไกลของ
 ไทยไปแล้วคนหนึ่ง

ความจริง "โชติก" เป็นรุ่นพี่ของเรา แต่ด้วยบุญวาสนาทำให้ดิ๊กได้มีโอกาส มาอยู่รวมรุ่นกับเรา ดิ๊กเป็นตัวสร้างอารมณ์ขันโดยไม่ได้ตั้งใจ ไปด้วยกับเพื่อน ๆ อยู่เสมอ ใครอยู่ใกล้ดิ๊กก็พลอยสขขึ้น รื่นเริงไปด้วย

บุคลิกลักษณะของดิ๊กที่ไม่เหมือนใคร มักจะมีอะไรที่เกิน ๆ ผิดธรรมดาตามนุษย์เสมอตั้งแต่หัวจรดเท้า จากศีรษะที่บานใหญ่และยาวผิคนุษย์ทำให้ดิ๊กมีฉายาว่า "โอหัวสูง" หรือ "ยี่ราฟหัวโบ" ดิ๊กพบสาว ๆ ไม่ได้เป็นต้องเข้าไปแซว "คุณะเคี้ยวอ้วจะแพ้วใหญ่" จากความผิดปกติทางเทคนิคในปาก มาแตก่าเน็ด ทำให้ดิ๊กพูดเสียง "ส" และ "ซ" เปลี่ยนเป็น "ฟ" ฉายาของดิ๊กก็เลยเปลี่ยน ไปด้วยเป็น "หังฝูง" หรือ "เพื่อย" นอกจากนี้ศีรษะแล้ว สวรรค์ยังได้สร้างเอกลักษณ์พิเศษให้กับดิ๊กอีกอย่างหนึ่งคือ เทาขนาคมตีมา ถ้าเป็นเรือกก็เป็นเรือ บรรทุกเครื่องบินนั่นแหละ

การกีฬา ดิ๊กเข้าไปโฉบ ๆ คุทุกอย่าง เห็นว่าไม่มีอย่างไหนที่จะทำให้ดิ๊กเป็นดาวได้จึงขอเป็นปู่โสมเฝ้าเตียงดีกว่า ถึงกระนั้นดิ๊กก็ยังเป็นนักกระโดดสูงที่มคณะตัวฉกาจเหมือนกัน

การเรียนของดิ๊ก ๆ ลุ่ม ๆ ตอน ๆ พอ ๆ กับการสัปหงกของดิ๊ก (ก็หัวมันหนักนี่) แต่ในที่สุดดิ๊กก็ยังเป็นหนึ่งในจำนวนผู้ Entrance ดีดอย่างพลิกความคาดหมาย ถ้าจะไปหาสาวเกษตรอย่าลืมแวะไปหาดิ๊กด้วยที่ ครู-พละมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

4198 โชติกาณจน์ อัครกุล

คณะ ผู้บังคับการ

ที่อยู่ 48 ถ. สวรรคโลก อ. ญาไท กรุงเทพฯ 4

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

4207 วัฒนศักดิ์ ฉายนิยโยธิน

คณะ วิทยาโท

ที่อยู่ 156/12 ถ. สวรรค์วัด อ. เมือง จ. นครสวรรค์

เงาะ, เพียน, หมอผี, สรพงศ์, ออก บุษ
หลายชื่อคนนี้มีใบหน้าคล้ายคลึงกับ สรพงศ์
มาก ไม่ใช่สรพงศ์ ชาตรี แต่เป็น สรพงศ์ ชาเย็น
ซะมากกว่า แต่เพื่อน ๆ มักจะเรียกกันว่า เพียน
ยามโกรธอาจจะม้อเพียนหรืออะไรอื่น ๆ แล้วแต่
จะต้ง แตนอง ๆ เรียกกันว่า ฟเงาะ

เพียนมาจากนครสวรรค์ เข้ามายูพญาไท
ตอน ป.7 เพียนมีนิสัยแปลกอย่างหนึ่งคือชอบขยี้
จมูกและมีเสียงประหลาด ๆ ซึ่งเป็นกิจวัตรประจำ
วันที่เพียนขาดไม่ได้ (หรือว่าไม่จริง) เพียนมีลูกบ้า
เยอะ บ่อยครั้งที่เพียนทำให้เพื่อนฝูงแปลกใจ และ
มักมีเรื่องแซวเพียนอยู่เรื่อย ๆ แต่เพียนก็ไม่เคย
โกรธ ลีลาการเดินของเพียนไม่เหมือนใคร เป็น
เอกลักษณ์ประจำตัวเพียนซึ่งเพื่อน ๆ ไม่อยาก
เลียนแบบ (ชอบเดินสำนະ) เพียนรักน่อง ๆ ใน
คณะมากโดยเฉพาะน่องของใจ เพียนชอบมีของ
เล่นแปลก ๆ ไทนอง ๆ ใต้สนุก (เจ็บ ๆ) บ่อย
ครั้งที่เพียนชอบทำโดยเฉพาตอนกลางคืน ที่ไหนมี
การ JOY กันทีนั้นต้องมีเพียนอยู่เสมอ ๆ ความ
สามารถพิเศษอีกอย่างหนึ่งก็คือ การปรุงอาหาร
เพียนเป็นพ่อครัวฝีมือเยี่ยมของคณะ อาหารบาง

ชนิดที่คนกินไม่ได้แต่เพียนก็ทำให้อาหารนั้นอร่อย จน
น่อง ๆ นึกว่าไก่ เช่น ข้าวผัดจิ้งจก เป็นต้น ยาม
ที่เพื่อน ๆ ทิวโหยไปที่ห้องของเพียนจะอ้อมเกือบทุก
ครั้ง เพียนรู้ใจเพื่อนดี บางครั้งเพื่อน ๆ ไปเที่ยว
กับเพียนโดยที่ไม่มีเงินหรือมีแต่บอกว่ามี เพียน
ชอบยื่นมือมาช่วยเหลือเกือบทุกครั้ง ไปกับเพียนไม่
อดตายทั้งอยู่ในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

เพียนไม่พิศมัยคนตรีเท่าใดนัก (สงสัยว่า
นครสวรรค์ไม่มีคนตรี) เพียนจึงเลือกเรียนทางศิลป
ศึกษา ซึ่งมีงานไม่, งานป็น แต่งานคณะเพียนได้
รับการแต่งตั้งเป็นค้ใจ (ปลอม ๆ)

การกีฬา เพียนก็มีส่วนร่วมทำให้รุ่นกลางได้
ถ้วยรักบี้มาครองหลังจากรอคอยมาเป็นเวลา 19
ปี แต่เพียนไม่ค่อยชอบกีฬานัก ระยะเวลา ๑ เพียน
ชอบดูหนังสือมากกว่า (หนังสืออะไรวะ)

การเรียนของเพียนชั้น ๆ ลง ๆ (ส่วนใหญ่
จะลงซะมากกว่า) แล้วแต่อารมณ์ ในตอนใกล้ ๆ
Entrance เพียนดูหนังสือมาก ลงทุนขนาดไปคูคน
เดี่ยวในห้อง COMMON ROOM แต่รู้สึกว่เพียนจะมี
ชะตาตองกับพ่อขุน จึงทำให้เพียน ต้องไปแถวหัว
หมากบอย ๆ

"ชู" เป็นนิคเนมสั้น ๆ ที่เพื่อน ๆ เรียก ชู เป็นนักรักรุกรณะ เตะคนหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิง หลงผิด ออกหักมาหลายรายแล้ว เพราะชูเป็นนักแฉว นักพูด กระทบเสียตสีไปเรื่อย ๆ เมื่ออยู่นอก รร. แต่เมื่อ อยู่ใน รร. ชูก็เป็นนักคินช็อคคนหนึ่งที่เคียว กาส เซทเทปเป็นสิ่งที่โปรดปรานของชูมาก ถ้าวันไหนชู ไม่ได้ฟังเพลงอารมณ์ของชูอาจจะเสีย เลยพาลให้ น้อง ๆ ต้องชนลุกไปตาม ๆ กัน

ชูเป็นหัวหน้าคนหนึ่งของ "พญา" ที่ให้ยืม สักหนอย และเป็นตัวก้อเรื่องสนุก ๆ สำหรับน้อง ๆ ร่วมกับจิวส์เป็นประจำวัน แต่ชูก็เป็นผู้ที่รักเพื่อน รักฝูง และเพื่อน ๆ ทั้งหลายก็รักชูด้วย เกี่ยวกับ การเงินชูออกจะซัดสนสักหนอย ปลายปีถึงกับลงทุน ออกนมโพรโมสต์เพื่อเอาเงินมาใช้ (นำส่งสาร จริงๆ)

ชู เป็นนักกีฬาคนหนึ่งของคณะ ที่ลุยทั้งใน สนามหญ้าและสนามปลาเกมาแล้ว โลหทุกโลหของชู นับได้วนลทุกโลห รักบี้คงจะเป็นกีฬาโปรดของชู ตำแหน่ง inside อันเลื่องลือทำให้เครื่องหมาย

สามารถสมบูรณ์ดวงตกเป็นของชูจนได้ ดานกิจกรรม ชูปั่นวู้บปั่นควายมาตั้งแต่เด็ก พอวัยรุ่นเข้าหนอยก็หันไปเป็นช่างไม้ ซึ่งทำให้ เครื่องมือต่าง ๆ พังพินาศวายวอดแล้วก็อันตราย หนายไปมากต่อมาก แต่ถึงอย่างไรชูก็แอบซุ่ม เล่น กีตาร์ไปควยโดยไม่ยอมเขาวงของ รร. งานไหนๆ ก็ตามเราจะเห็นชูออกมาครวญกีตาร์ ควยเพลง หวานซึ่งไหนอง ๆ ใดฟังอยู่เสมอ

เรื่องอาหารการกิน ชูออกจะซ่า ไม่นอยหัน เกมส์ เมื่อมีของอร่อย ๆ มาเมื่อใดมักจะถูก โบโซ และเลื่อง ชาร์ดหนักทุกครั้ง ทำให้ชูคอย ๆ ผอม ลง แต่ชูก็แก้ปัญหาได้โดย แอบจางพอครัวหัวป่า (เถื่อน) "เพี้ยน" ให้แอบผัดข้าวให้กินรอบคึก ๆ อยู่เป็นประจำ

เรื่องการเรียนรู้ของชูก็ไม่เลวนัก ปลายปีมัก จะหาเลขยาก ๆ มาให้โบโซทำอูบอวย ๆ ซึ่งทำ ให้โบโซเองก็งงเหมือนกัน ถึงชูจะ En ไม่ได้ แต่ ชูก็สอบเข้า A B A C ได้ อนาคตขอให้รุ่งนะ เพื่อน

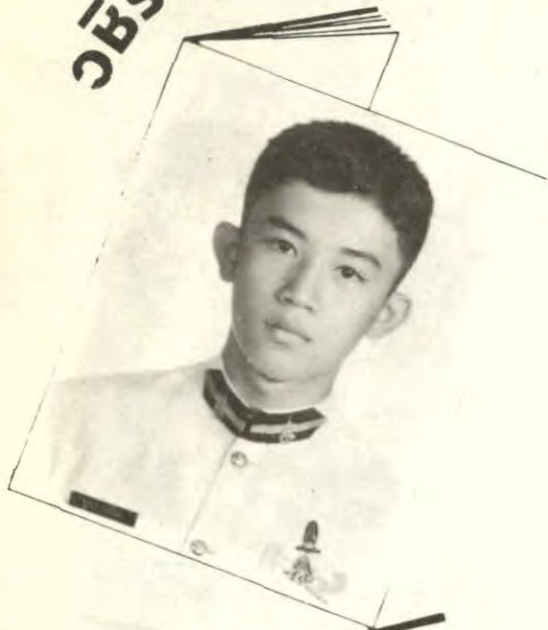
วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH 53

4157 บุรีจุ กียรติพงษ์
คณะ สนามจันทร์-พญาไท
ที่อยู่ 27 แสงเงิน สุขุมวิท 51 พระโขนง กรุงเทพฯ 11
โทร. 3913283

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

3909 อาชวิน ไสกนิตร

คณะ ศึกษาศาสตร์-ดุสิต

ที่อยู่ 335 ซอยราชปรารภ นกักะสัน กรุงเทพฯ 4

โทร. 2454472

พูดถึงประธานสหพันธ์ "สามล้อ" ใดๆ ใน
 วิชาวุธก็ต้อถึงถึงแม่ที่ถึงไม่ถึงถึงคนอันไปได
 เพราะวาลักษณะ เคนซัคประจำตัวประธานสหพันธ์
 มีแม่คนเคียวเท่านั้นที่มองระคับชาติ แม่โคชื่อ
 ว่าเป็นผู้ที่หมักเนมมากคนหนึ่ง เพราะหลังจากที่
 เพื่อน ๆ วิจัยสวนต่าง ๆ ของแม่แล้วชื่ออะไรต่อ
 มิอะไรกำเนิดเกิดออกมาเป็นแฉะ ๆ ไม่ว่า แม่
 ไอ้ 8 นิ้ว, ไอ้มังกร หรือบางคนหมักใส่แม่หนอย
 ก็เรียกแม่ว่า "ไอ้หล่อ" ซึ่งมันเกินหน้าเกินตา
 เพื่อนฝูงหลายต่อหลายคน ว่ากันตามตรงแล้ว แม่
 ก็เป็นคนทีพร้อมทั้งบุ๋นและบูคือทั้งพยายามเรียนและ
 เล่นกีฬาให้ดี การเรียนของแม่ ถึงแม่จะไม่เลิศ
 เลอ แต่ก็ไม่ตกอับ เพราะแม่รักวิชาการเรียน อยู่
 ในระดับปานกลางมาได้โดยตลอด การกีฬานั้นแม่
 ก็เล่นทั้งกีฬากลางแจ้งและในร่ม เช่นรักบี้แม่เล่น
 ให้ทีมคณะปีสุดท้ายนี้คว้าถ้วยชนะเลิศมาครองสบายๆ
 บาส เล่นให้ทีมคณะหลายต่อหลายปี และถนัดที่สุกก็
 ฟุตบอล เล่นได้ฉมังมาก โดยเฉพาะที่คณะละก้อ
 เพื่อน ๆ ยอมรับว่า แม่ยิ่งแมนเสมอถึงแม้ว่าการ
 แข่งขันฟุตบอลระหว่างคณะจะไม่มีมา 2-3 ปีแล้ว
 ก็ตาม แต่แม่ก็ยังฝึกตารางายซ้อมฟุตบอล อยู่เสมอ
 ส่วนการคนตรีนั้น แม่เคยตีกลองอยู่วงปี่สัก็อศส่วน
 คำนการสังคัมก็ไมหยอกเพราะว่าแม่เป็นประธาน
 สมาคมมันเหิงที่มีหน้าที่สำคัญของ รร. เวลาอยู่คณะ
 แล้วแม่เป็นคนใจดีแถมก็คลกคลกแข็งๆ กับเพื่อนๆ
 อยบอย ๆ โดยเฉพาะพร้อมที่อ่อนเบื่องคำของแม่

แล้วกินชาตจริง ๆ อยู่ว่าง ๆ แม่มีกชอบพยายาม
 พุดอะไรใหม่ซึ่งอยู่เป็นประจำ แต่เพื่อนๆ ก็ไม่ได้
 ซึ่งอะไรไปคัยเลย เพราะรู้อินนิสัยขี้เล่นของแม่
 นิสัยเหล่านี้ของแม่กระมังที่ทำให้เพื่อนๆ และน้องๆ
 รู้สึกชอบแม่ขึ้นดจิก ๆ

แม่อาจนับได้ว่า เป็นคนที่มียายโตเร็วที่สุด
 ในรุ่น 53 เรา เพราะแม่มีงานอดิเรกคือ ถาย
 แบบ ซึ่งมีหลายรายที่หลงเอาแม่ไปเป็น นายแบบ
 คงเห็นเพราะจิตใจในโบหนาระคับอินเตอร์เนชั่น
 เอง อนาคตเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอนสำหรับทุกคน แม่ก็
 ไม่มูยเห็นอวดาเขาเช่นกัน ถ้าแม่ไม่มีงานทำ
 จริง ๆ แล้ว พวกเราคิดว่าแม่ไม่มีทางที่จะอนทน
 เตะฝุ่นได้เลย เพราะคนที่มีความสามารถ และ
 ลักษณะพิเศษอย่างแม่แล้วต้องเอาตัวรอด และมี
 อาชีพนี้คอนรับอยู่เสมอ อาชีพที่บอกใบ้ ไซ้ไกลอื่น
 สามล้อ ใจละ สำหรับแม่ละก้อ ต้องยกให้เป็น
 "สามล้อเทอร์โบ"

แม่เป็นคนที่ชอบขับรดสั้วสั้ววัก จนเพื่อนๆ
 ค้งเตือนให้เพล่า ๆ ลงบ้าง เพราะกลัว Masda
 คันใหม่ของแม่จะไปเสยอะไรเข้า

ตอนก่อนจะประกาศผล Entrance คุณตาม
 เล็งแล้ว พวกเราพากันนึกว่าแม่คงต้องไปป็นจักร
 ยานอยู่เกษจรชแล้ว แต่ฟ้าดินไม่เป็นใจ แม่เลย
 ค้งลาก เล็งที่เหมาะสมหน้าอื่นมากกว่าจักร-
 ยานไปโชว์สาว ๆ ชาวหอ

เพื่อนคนนั้นชื่อเล่นที่ทางบ้านเรียกว่า "แมงป่อง" แต่เพื่อน ๆ กลับเรียกว่า "กัม" และด้วยความที่ไม่เคยอยู่เฉยของกัม "ลิง" จึงกลายเป็นอีกชื่อหนึ่งของกัมด้วย กัมเป็นคนที่ค่อนข้างจะขี้เล่นและชอบช่วยเหลือเพื่อน ๆ (โดยที่ไม่ได้ขอร้อง) เสมอ

ในด้านการศึกษา กัมเคยเรียนมาแล้วทุกห้อง ก, ข, ค แต่ห้องที่กัมรักมากที่สุด ดูเหมือนจะเป็นห้องคอมพิวเตอร์ ด้วยการค้นคว้าวิถ้าง ของกัม จึงทำให้กัมขึ้นมาเรียนศิลป์คำนวณกับพวกเราได้

กัมเป่าปี่สกอตมานานจนเป็นที่เบือหน้า ของน้อง ๆ รวมวง กัมมีความสามารถในการรอมปี ได้เหมือนเป่าปี่มาก พอทาง รร.ทราบจึงรับมอบโบว์สีฟ้าไว้ก่อนที่กัมจะถ่ายทอควิชาไท้คนอื่น

เรื่องกีฬา กัมก็เป็นนักรักบี้คนหนึ่ง ของ รร. ด้วย นอกจากรักบี้แล้ว กัมก็มีส่วนนำด้วยเทนนิสมาสู่คณะอีกด้วย

กัมเป็นหัวหน้าคณะคนหนึ่ง ที่เป็นกันเองกับเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ด้วยการทำกัมเป็นคนที่ชอบกับการส่อครุสวดเห็นไปเสียทุกอย่าง ดังนั้นถ้ามีการรวมกลุ่มที่ไหน เรามักจะเห็นกัมอยู่ด้วยเสมอ

งานอดิเรกของกัมคือ การทะเลาะกับเอ็ด กัมกับเอ็ดเป็นเพื่อนรักร่วมห้องกัน ตั้งแต่วันแรกที่อยู่ด้วยกันไม่มีวันไหนเลยที่เราจะไม่ได้ยินเสียงทะเลาะกันของทั้งสองคนและมักจะเกิดขึ้นวันละหลายหน อย่งไรก็ตามทั้งคู่ก็สามารถ อยู่ด้วยกันได้จนครบปี

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

3886 กัมปนาท วิบุตตานนท์

คณะ นันทาทอชาน-จิครลดา

ที่อยู่ 27/38 ซอยเฉลิมลาภ ถ.พหลโยธิน เขตพญาไท

กรุงเทพฯ 4 โทร. 2790178

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

3831 รัษฎกร สัตยานุรักษ์

คณะ ศึกษารวมย์-พญาไท

ที่อยู่ บ้านพักรองผู้ว่าราชการจังหวัดตาก

โทร. 2528828 (กรุงเทพฯ ฯ)

หนุ่มรูปหล่อของ "พญา" โจอันเป็นที่รักของเพื่อน ๆ และน้อง ๆ วันไหนน้อง ๆ เห็นพี่โจโมโห เมื่อไรเมื่อนั้น น้ำคงท่วม รร. เป็นแน่ ๆ ถึงโจจะเป็นหัวหน้าที่ค่อนข้างจะใจดีก็ตาม แต่ความรับผิดชอบในงานเกี่ยวกับคณะ โจมักจะอาสาทำอยู่เรื่อย ๆ ถึงกับยกห้องไปอยู่ใกล้กับอาจารย์จัดเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ ยามว่างของโจ ก็คือการไปนั่งอยู่ห้อง Fore most พอโบโซผลอที่ไร นมก็อันตรธานหายไปทุกที

เอกลักษณ์ประจำตัวของโจก็คือ นิ้วอันยาวเรียว ด้วยเหตุนี้โจจึงได้รับสมญานามใหม่ว่าอ๊องแรง เพราะจับทุกอย่างทุกอย่างได้ไม่พลาดไม่ว่าจะเป็นลูกรักบี้หรือลูกวอลเลย์บอล สมัยหนุ่ม ๆ โจเคยเป็นนักกรีฑาทีม รร. ที่วิ่งแล้วหากคนไล่จับยาก เพราะจับไม่ทัน ต่อมาโจก็เริ่มวิ่งช้าลงเรื่อย ๆ จนกระทั่งปัจจุบัน รุ่นเล็กก็สามารถวิ่งแข่งได้โจจึงลาออกจากกรีฑาทีม รร. หันมาทุ่มเทกีฬาเพื่อคณะทำให้โจติดใจมากที่สุดที่สุดใน ม.8 พญา

นอกจากโจจะรูปหล่อแล้ว โจยังมีน้องสาวแสนสวยที่เพื่อน ๆ แยกกันจับ แต่ไม่สำเร็จสักรายอย่างมากที่สุดก็แค่เป็นแค่อาหารหวานอาทิตย์เท่านั้นแต่ก่อนเราคิดกันว่าโจเป็นเด็กเรียบร้อย ระยะเวลาผ่านไปกลับไม่เป็นเช่นเดิม อาจเป็นเพราะโจคบกับเพื่อนมากเกินไปก็ได้ เลยเพื่อนตามกันไป เมื่อพวกเขาบอกโจ โจจึงคิดขึ้นมาได้และก็พยายามคบเพื่อนให้น้อยลง นำส่งสารเพื่อนที่บ่นให้พวกเขาฟังอยู่เสมอว่า "กูผิดด้วยหรือ" นำส่งสาร

โจเป็นเด็กตั้งใจเรียนที่สมองไม่เห็นด้วย ก็ยังได้คะแนนความเห็นใจจากอาจารย์สุชา อยู่ลับ ๆ (เจ้าตัวบอกว่ายั้งนั้น) ผล ม.8 ของโจเลยผ่านได้อย่างสบายใจความดีใจเลยทำให้โจล้มทองหนึ่งสี่เพื่อ Entrance โจจึงเลือกเรียนหอการค้ากับรามคำแหง และจะเอาเกียรตินิยมจากรามคำแหงให้ได้ซะด้วย

"สัง" มีชื่อเล่นที่ทางบ้านตั้งไว้ แก่เคล็ดซะ
 หล่อว่า "เอ" ซึ่งใคร ๆ ฟังแล้วมักหลงผิด คิดไป
 ถึงพระเอกหนัง สังมีเอกลักษณ์ของเอกบุรุษ หลาย
 อย่างทีเดียว เช่นทางคิวที่ใช้ไคท์นี่ เวลาเล่นจิว
 (ไม่ต้อง make up) สีผิวที่ใช้อำพรางตัว เล่น
 ซ่อนหายามราตรี และพิโรธมน เฉพาะตัวของสัง
 ที่ไว้ไหล่เจ้าหนั ค้วยเหตุนี้จึงมีผู้ทาบตามตัวสังไป
 เป็นนายแบบคารกขียง พระเอกหนังอ่าฟริกั้น บ้าง
 แต่สังมักหยิ่งไม่แยแสต่อเรื่องเหล่านี้เสมอมา โดย
 ส่วนตัวแล้วสังเป็นคนใจอ่อน และชอบพูดติดกล
 (มิด ๆ) ทำให้มีน้อง ๆ รักที่สังมาก สังนับเป็นคน
 ซาตินิยมคนหนึ่งโดยเฉพาะเรื่องภาพยนตร์ แล้วสะ
 ก้อ สังแทบไม่เคยสัมผัสกับหนังต่างดาวเลย ถ้านั้น
 ไทน์ไปคูหนังต่างชาติกับเพื่อน ๆ แล้ว กลับมาเป็น
 ต้องเอาหน้าตามาล้างตาให้เพื่อน ๆ หมั่นใส่เลนส์
 แผละ ค้วยเหตุนี้สังจึงชื่นชอบคาราไทยมาก ใน
 สมัยหนุ่ม ๆ สังมี จม.จากพวกคาราวัยรุ่น มาหา
 เป็นประจำ โดยเฉพาะบางคนสังเคยตามไปเยี่ยม
 ไข้ถึงโรงพยาบาลเลยทีเดียว แต่ช่วงหลัง ๆ นี้
 สังบอกกับเพื่อน ๆ ว่าเลิกสนใจพวกนั้นแล้วเพราะ
 โลกนี้ยังไม่ใจร้ายพอ จึงมีบางคนที่สงสัยว่าสัง
 ชนิดที่สังประกาศต่อเพื่อน ๆ ว่า "ถอนตัวไม่ขึ้น"

สังเป็นคนที่มีความสามารถหลายด้านทีเดียว
 สังเป็นคนที่ฝีมือด้านการถ่ายรูปและได้รับตำแหน่ง
 ประธานสมาคมถ่ายรูปไปอย่างเต็มกลืน ด้านการ
 เรียนนั้นสังตั้งปณิธานไว้ว่าจะเรียนนิติให้ได้ และ

สังก็ได้เรียนสนใจอย่างไม่ต้องคิดรนมากมาย ด้าน
 การดนตรีนั้น สังมีต้นสังกัดอยู่วงโยธวาทิต ใ้รับ
 เครื่องหมายสามารถชั้น 1 เพราะสังเล่นกีฟ้ได้
 เยี่ยมหลายประเภททีเดียว

รักบี้ สังเล่นในตำแหน่งพร้อบของทีม รร.
 คว้าถ้วยทั้งในและนอกประเทศ

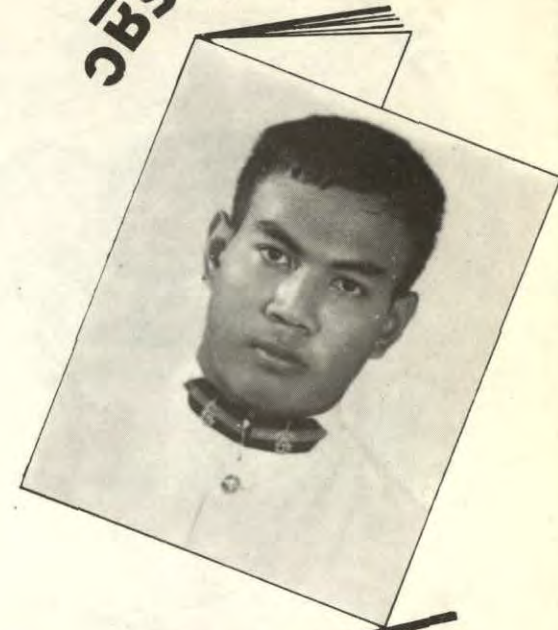
กรีฑา สังเป็นนักกรีฑาของทีม รร. ที่ (หา
 คนอยาก) จับตัวได้ยาก โดยเฉพาะด้านหุ่มน น.
 และขวางจักรแล้ว เพื่อน ๆ ต้องยอมรับและยกนิ้ว
 (เท่า)ให้

วอลเลย์บอล สังนับเป็นไอ้แก่ประจำทีมวอล
 เลย์บอลรุ่นใหญ่คู่กับทีคคว่ายชนะเลิศ 3 ปีซ้อน ๆ
 สังเล่นเป็นมือตบที่ตบลูกหนักหน่วง ปานลูกเหล็กที่สัง
 ชอบตบ

แบดมินตัน สังเล่นกีฬาชนิดนี้มาตั้งแต่เด็กที่
 เดียว เป็นตัวจริงมาหลายปี
 เห็นได้ว่าวากกีฬาของสัง เคนมากทีเดียว
 โดยเฉพาะรักบี้แล้ว สังกระซิบบอกเคล็ดลับความ
 เก่งว่าเป็นเพราะหนูให้ ใจรัก ไม่ซึกเสื้อผ้า

สังเป็นคนที่ถูกเก่งพอตัว โดยเฉพาะเรื่อง
 รัก ๆ ใคร ๆ นิยารักเนา ๆ แล้วสังถั่นมาก
 สำหรับใครที่สนใจ ดิจใจ ซ่องใจ แปลกใจหรือสง
 สยอะไรในตัว "สัง" ดิคคอบคุดคุดกับเจ้าตัว โดย
 ตรงไ้ที่บ้าน เพราะสังของเรามีนิสัยน่ารัก อยาง
 หนึ่งคือเป็นคนรักบ้าน ชอบตกแดงบ้าน(โหรง)และ
 ชอบคุยเรื่องไร้สาระเป็นที่สุ่ด

วชิราวุธ '53

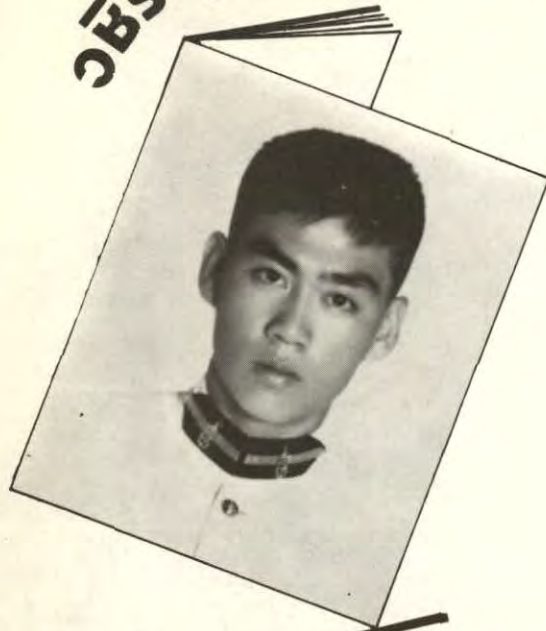

VAJIRAVUDH **53**

3907 **สังกาศเพชร สุวรรณศ**

คณะ ศึกษาศาสตร์ ตรีศ
 ที่อยู่ 72 ซอยรัชฎาภิเศก มั้กเกศัน กรุงเทพฯ 4
 โทร. 2452532

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

4338 ณรงค์ฤกษ์ ดิลกแพทย

คณะ จิตรลดา

ที่อยู่ 72 ถ. เขาวราช อ. เมือง จ. ภูเก็ต

โทร. 211624

บุรุษจากแดนใต้ ผู้มีปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับความสูง (ของตัวเอง) มีชื่อเล่น ๆ ที่พวกเรารู้จักกันดีว่า "โอง" นอกจากนี้โองยังมีชื่อเล่น ๆ อีก เช่น "เคอ" "มคเคอ" โองเป็นหัวหน้าคนหนึ่งที่เอาจริงเอาจังในหน้าที่การงานมาก เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงให้แก่กิจการอื่น ๆ ภายในคณะ เกือบทุกอย่าง และยังเอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของน้อง ๆ (รวมทั้งพี่สาวของน้อง ๆ ด้วย) เป็นอย่างดี โองเป็นคนร่าเริงแจ่มใสและค่อนข้างจะบ้าจี้เมื่ออยู่นอกหน้าที่ แต่ในหน้าที่แล้วโองจะกลายเป็นคนเคร่งขรึม.... มาดไม่วอกแวก (แต่โองไม่ได้ใส่ WOOL WORTH นะ) ดังนั้นจึงไม่แปลกเลย ที่โองจะเป็นที่รักของเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคนในคณะ

การเรียนของโองก็อยู่ในชั้นกลาง ๆ ถึงแม้โองจะเรียนห้องคอมพิวเตอรืมาตลอดก็ตาม แต่พอ

ขึ้น มศ.4 โองได้ใช้ความพยายามทุกวิถีทางจนขึ้นมาเรียนศิลป์คำนวณได้ โองบอกว่าโตขึ้นจะเป็นตำรวจ แต่โองก็พบกับอุปสรรค เพราะโองสูงน้อยไปหน่อย ดังนั้นโองจึงสมัครใจไปนั่งคู่สาว ๆ แถวกล้วยน้ำไทแทน

การกีฬาโองก็เล่นได้ดี โองเป็นมือกีฬามากของทีมนักกีฬา ถึงโองจะเตี้ยไปหน่อย แต่ด้วยความสู้ของจิตใจทำให้โองเอาชนะความเตี้ยของร่างกายได้ จน รร.ส่งสารจึงมอบเครื่องหมาย สจ. มารดสมบูรณให้

การดนตรีโองชอบฟังแต่ไม่ชอบเล่นเลยตองไปหัดป็นดิน แกะไม้แทน โองเป็นคนที่นิยมหนังสือ กว้างภายในมากดังนั้นโองจึงชอบทำท่าประหลาดๆ อยู่เสมอ ซึ่งทำให้พวกเราพลอยสนุกสนานไปด้วย

**ศิลป์
พริ้งทศ**

Vous êtes Français ?
Bonjour... Au revoir!

ศิลป์
ฝรั่งเศส

หัวหน้าผู้บังคับการผู้มีมาคอันเจียมขาดและมี
ลักษณะ tall dark handsome ถานมีครบทุก
ประการ โดยเฉพาะความเข้มของสีผิว (ไม่มันคง
ไม่ชื้อถานหรรอก) ถานเข้าสู่วัยผู้นำเงิน ก็ตั้งแต่
ป.3 นับเป็นศิษย์อาวุโสของโรงเรียนที่เดียว

ในวันเยาว์ ถานเป็นเด็กเรียบร้อย การ
เรียนจัดอยู่ในชั้นแนวหน้า ยึดห้อง ก.มาตลอดถาน
เป็นคนมีความสามารถสูงในด้านการอ่านโคลงฉันท
ศัพย์กลอนในวรรณคดีเป็นทำนองเสนาะ เป็น
เพราะถานมีใจรักทางศิลปวรรณคดี ของภาษาไทย
มาก คั้งนั้นพอโตขึ้นถานจึงเลือกเรียน แผนกศิลป์-
ฝรั่งเศส ตามที่ตนเองถนัด ถานมีพรสวรรค์ด้านนำ
เสียงที่ไพเราะ จนวงเครื่องสายต้องรับถาน เป็น

นักร้องประจำวง และถานก็ได้โชว์ผลงานเพลงซึ่ง
ออกวิหุ อส. เจ้าตัวภูมิใจมาก (ทั้ง ๆ ที่เกือบ
ทำให้วงเขาล่ม) นอกจากร้องเพลงเก่งแล้ว ถาน
ยังเล่นดนตรีเก่งด้วย ถานเข้าวงปี่สกอตไม่นาน ก็
ได้เครื่องหมายสามารถชั้น 1 มาดูเล่นแล้ว

การกีฬา นับว่าถานเป็นคนที่น่ากีฬา อย่าง
หนักคนหนึ่ง เล่นแทบทุกอย่าง รักบี้ บาส วอลเลย์
ฟุตบอล แต่เอาดีไม่ค่อยได้ อย่างไรก็ตามถานคลั่ง
ฟุตบอลมาก โดยเฉพาะฟุตบอลลีกอังกฤษ ถานมัก
ติดตามข่าวอย่างสม่ำเสมอ

สำหรับปัจจุบันนี้ถานกำลังเรียนคอนติศาสตร์
รามคำแหง เช่นเดียวกับเพื่อนอีกหลายคน

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

3803 คณิศร์ จิตพิทักษ์

คณะ ศึกษาศาสตร์-ผู้บังคับการ

ที่อยู่ 97 ซอยเสนานิม 2 พหลโยธิน กรุงเทพฯ

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

3816 อลงกต กฤตยารัตน์

คณะ นันทอุทยาน-ผู้บังคับการ

ที่อยู่ 40/2 ถ. พหลโยธิน 65 คลองถนน ต. บางเขม

กรุงเทพฯ ๑ 22

"ต้อม" เป็นคนเงียบขรึมคุ่มรัย พระเจ้าได้สร้างเทามาให้ต้อมโดยเฉพาะ เพื่อให้เหมาะกับสภาพหน้าทวมกรุงเทพฯ เพราะความเงียบขรึมและจริงจังต่อชีวิตนั่นเอง ครูหลายคนจึงหลงผิดมอบความไว้วางใจให้ต้อมเป็นหัวหน้าชั้น เรียนมาตั้งแต่เด็ก ๆ จนบางครั้งเพื่อน ๆ มักเรียกต้อมว่า "SERPICO"

การเรียนของต้อมอยู่ในเกณฑ์มาตลอด จึงยึดหัวหน้าคอยทอง ก.ไม่ยอมลงไปดูงานห้องอื่นบ้าง ตอนอายุ ม.6 ใน ชม.คณิตศาสตร์ มักได้ยินเสียงต้อมพึดพัดโวยวายเป็นประจำ พอจบ ม.6 ต้อมเลือกเรียนอยู่ศิลป์ฝรั่งเศส (ชอบมาแต่เด็กแล้ว) แต่จะเป็นเพราะต้อมทำหน้าที่ที่คณะ หนักหรือยังังไม่รู้ พออยู่ในห้องเรียนต้อมมักหลบไปสำรวจภาพ ผิดกับพระอินทร์เสมอ ๆ (กลางคืนไม่รู้ไปเฝ้าใคร)

เข้ามาคณะในใหม่ ๆ ต้อมเคยอมปัสโกตอยุ่พักหนึ่ง ต้อมมาเกิดชาตินิยม จึงย้ายไปอยู่วงดนตรีไทย จนครูเห็นว่าต้อมมีใจรักจริง จึงมอบเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งให้เป็นกำลังใจ บางครั้งพยายามค้าคั่นอง ๆ มักจะได้เห็นพี่ต้อม หยิบกีตาร์ขึ้นมาเกาแล้วโหยทวลออกมาเป็นเพลงพวก โฟล์กซอง บางทีหลงตัวเองก็คิดว่า เป็น JOHN DENVER (สืบ

ทอดมาจากพี่ชาย) ต้องเป็นคนรักสัตว์ (พวกจิ้งจก ตุ๊กแก) พอ ๆ กับรักเด็ก พูดถึงเด็ก ต้อมมักให้ความสนใจดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ กลัวว่าจะนอนไม่หลับ (บริการทุกระดับประทับใจ)

เรื่องการกีฬา เนื่องจากทุนก็ให้ใจรักต้อมจึงได้เป็นนักบาสทีมโรงเรียน (มศ.ต้น) กรีฑาสำหรับต้อมนับเป็นเรื่องเศร้าที่ไม่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อตอนอายุ ม.7 การแข่งกรีฑาคณะ ต้อมลงแข่งผลัด 4 x 200 เมตร พอเหลืออีกไม่กี่เมตรจะเข้าเส้น ก็มีเด็กเล็กเข้ามาขวางอยู่ในลู่วิ่งต้อมเบรคไม่ทัน เลยชนซะคว่ำไปทั้งคู่ ผลคือต้อมแขนซ้ายหัก หมกโอกาสที่จะลงแข่งต่อ ปีนี้ต้อมจึงกลับมาล้างแค้นกันใหม่ เนื่องจากต้อมเป็นหัวหน้าแผนกรีฑาจึงต้องกันกองเชียร์ไว้ให้ทาง ๆ ลู่วิ่ง เพื่อไม่ให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอย และต้อมก็เป็น 1 ใน 4 ของทีมผลัดรุ่นใหญ่ที่ประสบผลสำเร็จ แต่ต้อมก็ช็อคชองทางเทคนิคในรายการ 4 x 100 เมตรจนได้ (พระเจ้ากลั่นแกล้ง)

ต้อมมีความมุ่งมั่นมานานแล้ว ที่จะเข้าไปอยู่ในร่วมทาลัยแถวบางเขน ดังนั้นตอนนี้อาจได้เห็นต้อมสนุกสนานกับการกีฬาจนเทงอโรมการกับพวกสาว ๆ ที่คณะศึกษาศาสตร์ ม.เกษตรฯ

แอดดี เป็นชื่อเล่นของเจ้าตัวแต่เพื่อนเรียกสั้น ๆ ว่า "แอด" แอดเป็นนักเรียนศิลปะที่หาตัวจับยากคนหนึ่ง เคยรับพระราชทานรางวัล เรียนดี แอดว่ายน้ำเก่ง เป็นนักว่ายน้ำทีมโรงเรียน แอดชอบเล่นกีฬาอีกหลายอย่างเป็นต้นว่า แบดมินตัน, โปโลน้ำ, ฟุตบอล ฯลฯ โดยเฉพาะฟุตบอลรู้สึกว่าเป็นตัวชอบเป็นพิเศษใจ ถึงแม่หลายปีมาแล้วที่ทางโรงเรียนจะไม่จัดการแข่งขัน แต่แอดก็ร่วมกับทีมบริหารจัดการแข่งขันกันเองภายในคณะ ซึ่งสร้างความมั่นใจแก่รุ่นน้อง ๆ มากทีเดียว(ขออนุโมทนาด้วย)

การดนตรีและศิลปะเริ่มแรกแอดเรียนเขียนสีน้ำมัน เขียนไปเขียนมาได้หลายปีก็ไม่ดีขึ้น จึงหันมาเอาดีทางดนตรีไทยและไม่ช้าแอดก็โตเครื่องหมายสามารถ

ในหมู่เพื่อน ๆ ด้วยกัน แอดมักทำตัวให้เป็นพรรคพวกเพื่อน ๆ เสมอ คงเป็นเพราะแว่นตาอันน้อยนิดของแอดนั่นเองที่ดึงดูด...เพื่อน ๆ ใ้มาสนุกกับแอดไม่น้อย

การจากวชิราวุธครั้งนี้ แอดได้ทุก ๆ อย่างที่โรงเรียนให้ เรียกว่า แอดเป็นลูกวชิราวุธที่สมบูรณ์แบบคนหนึ่ง

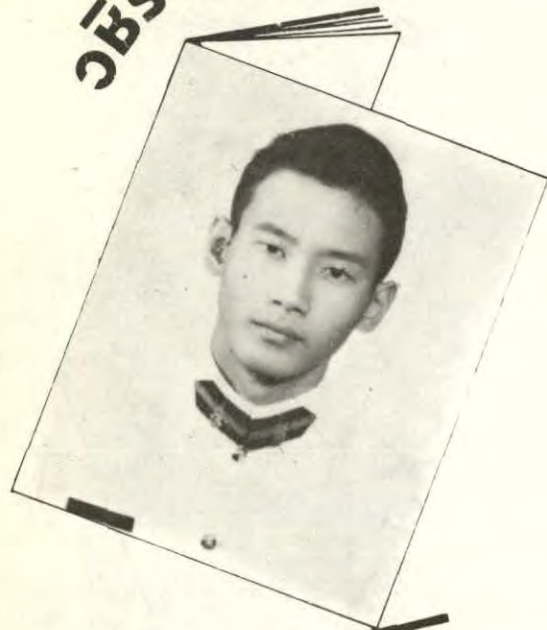
วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH 53

3834 นายชัย กระณสุต
คณะ สยามจันทร์ - จิตรลดา
ทิวью 6/3 ถาดพร้าว บางเขน กรุงเทพฯ
โทร. 5111449

วชิราวุธ '53

"จะ" หนูรูปหล่อประจำรุ่น จะเป็นคนที่รัก
ษาความสะอาดมาก จะสามารถอาบน้ำได้นาน ๆ
เป็นชั่วโมง ๆ โดยไม่เปลืองสบู่เลย(เพราะจะไม่
เคยมีสบู่เป็นของตัวเอง) การอาบน้ำล้างหน้าวัน
ละหลาย ๆ ครั้งจึงเป็นสิ่งที่จะจะขาดเสียมิได้หลัง
จากอาบน้ำแล้วจะใช้เวลาที่เหลือ อยู่กับการท
ฉมหน้ากระจก

จะเป็นคนหนึ่งในนักเรียนศิลปะฝรั่งเศสแต่จะ
ไม่ค่อยพิศมัยวิชาในเทคโนกัน ดังนั้นจะ จึงสมัครใจ
มาคิดเลขแทน ด้วยความวอกแวก และล้าในการ
นอนที่นอนได้ตลอดเวลาไม่เลือกสถานที่ของจะ จึง
ไม่น่าแปลกใจเลยที่จะเห็นจะเรียนอยู่แถวๆ กลวย
น้ำไท แต่จะพยายามหลอกตัวเองและคนอื่น ๆ อยู่
เรื่อยๆ เรียนอยู่จุฬา โดยจะจะไปนั่งเล่น ที่จุฬา
พร้อมด้วย Celica กันงามเป็นประจำ

สำหรับเรื่องกีฬาจะก็ไม่ค่อยหน้าเพื่อนๆ จะ
เป็นนักรักบี้ของ รร. ด้วยความรู้หลบเป็นหลักรูหลัก
เป็นหนี้ จึงไม่เคยทำให้จะเจ็บตัวเลย จนเอา
เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์มาประดับได้

งานอดิเรกของจะก็คือการเขียนจดหมายจะ
มีคารมคมคายเหลือหลาย จนทำให้สาว ๆ หลงผิด
มามากต่อมากแล้ว จะเป็นคนราเริงอยู่เสมอ จะ
สามารถจะทำเรื่องที่ไม่ตกใจกลายเป็นเรื่องตลก
ได้ ดังนั้นจะจึงเป็นที่รักของเพื่อน ๆ และน้อง
เพราะฉะนั้นจะจึงได้รับเลือกเป็นหัวหน้าคนที่ 2 ของ
คณะจิตรลดา

VAJIRAVUDH

53

3835 สุวิธาน ศิตวรรัตน์

คณะ นันทอุทยาน-จิตรลดา

ที่อยู่ 18/1 ซอยอารีสัมพันธ์ 7 เขตพญาไท

กรุงเทพฯ 4 โทร. 2702412

เมื่อพูดถึงบุรุษที่ทวนโมโหใน "พญา" เราต้องยกให้ "หนุ่ม" หรือ "ติม" เพราะนิสัยไม่สมกับชื่อ "ติม" เราจึงขอเรียกเพื่อนเรานั้นว่าหนุ่ม ทุกครั้งที่พวกเราเห็นกันอย่างใดอย่างหนึ่ง ขึ้นมาหนุ่มจะคอยขัดและไม่เห็นด้วยทุกครั้ง ตอนแรกๆ เพื่อน ๆ อาจจะหมั่นไส้ ตอนหลังซักซำซิน เราจึงเริ่มรู้ว่า อาจจะเป็นอาการของโรคอย่างหนึ่ง

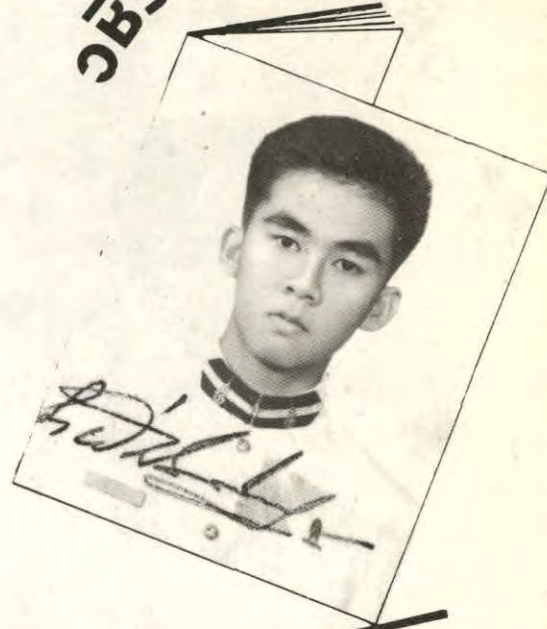
"หนุ่ม" จัดได้ว่าเป็นพวก play boy คนหนึ่งในคณะ เพราะมักจะไม่วางใจในเรื่องเกี่ยวกับคณะ ชอบเที่ยว ชอบหาสิ่งทีไรคามำทำ ความสนุกสนานเพื่อลบลบปัญหาความแข็งที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ การนอนเป็นสิ่งที่โปรดปรานของหนุ่ม ถ้ามีเวลาว่างเมื่อไรหนุ่มจะหาโอกาสมานอน แม้จะเดินทางมาจากตึกเรียนก็ยอม แต่ถึงกระนั้นหนุ่มก็เคยเรียนอยู่ห้อง ก. มาตลอด ๓ ปี เสียหายที่ตอน มศ. 3 ถูกแก๊งพิชจากกำพตบอย ๆ เข้า ทำให้มันแล้วเกิดการเพี้ยนไปหลายอย่าง ผลสุดท้ายตอน มศ. 4-5 หนุ่ม

จึงได้เรียนโปรแกรม 3 ทั้งที่อยากเรียนโปรแกรม 1

สมัยเด็ก ๆ หนุ่มเคยสืโวโกลิน แต่สืเท่าไรมันก็ไม่เป็นเพลงเสียที จึงรู้ว่าตัวเองอาจจะถนัดทางด้านอม ค้านเป่า หนุ่มเลยวางมือจากไวโอลินมาจับปี่สกอตแทน ค้านก็ฟ้าหนุ่มก็เขียวซาญทุกอย่างแต่ไมยอมเอาดี หนุ่มจึงคิดได้ว่าการเล่นกีฬามากมายทำให้ไม่รุ่ง ดังนั้นหนุ่มเลยหันมาจับไมเทนนิสแล้วหมั่นตีกับ pop eye อย่างสม่ำเสมอ โดยหึงกีฬาทู ก ๆ อย่าง

พรสวรรค์ก็อย่างหนึ่งของหนุ่มก็คือการเต้น DISCO มักจะมีโชว์ให้ห้องพญาได้ชมบ่อย ๆ เมื่อมีงานคณะ ซึ่งตามปกติหนุ่มก็มักจะหาเวลา ไปฝึกซ้อมข้างนอกเป็นประจำอยู่แล้ว การเรียนของหนุ่มในเทอมสุดท้ายคงจะใช้วิธีเดียวกับ "หนอ" จึงเป็นผลให้หนุ่มได้ถนัดคณิตศาสตร์ ธรรมศาสตร์

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH 53

4027 ปรินต์ ปริยาพันธ์
คณะ สราญรมย์-พญาไท
ที่อยู่ 250/2 ซอยสุจริตเกษณี ถ.พระราม 5 ดุสิต
กรุงเทพฯ ๑ 3

วชิราวุธ '53

"หนู" หนุมหนูนายแบบ ผู้มีส่วน 50-60-40 นิ้ว เป็นที่สะดุดตาสาว ๆ มากกว่าใครในรุ่น แต่หนูก็ทำเป็นผยองหยิ่งอย่างหนู เอ๊ย สิ่งทีหนูไม่สนว่าสาวใจจะแอมมองและก็เป็นคนเดียวในรุ่นที่ถูกกรม รด. ักัดกัน และปฏิเสธอย่างรวดเร็วจะรับเป็น นศท. (คงกลัวว่าหนู จะไปทำแกอ้อ รด. หักมั้ง)

หนูเป็นพี่ที่น้อง ๆ รักจนตัวหดทุก ๆ วันหลังจากโรงอาหารมักจะได้ยินเสียงคำราม ด้วยความโมโหหิวของหนูเสมอ หนูมีพฤติกรรมที่หนักหน่วงแทบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการกินการนอนและการนั่ง (เตียงหักไปหลายตัว) เรียน (จนปากกาหัก สมุดหนังสือขาดกระจุยกระจาย) มือกลองวงปีจนกลองแตกไปหลายใบ นอกนั้นหนูยังเป็นนักวอลเลย์บอลที่ตบลูกได้หนักจนเน็ตแทบทะลุ เป็นนักรักบี้ กองหน้าทีอุ้มลูกเดินลุยฝ่ายตรงข้ามได้สบาย ยิ่งดา

ใครเข้าสกรัมด้วยก็เท่ากับว่าแบกข่าวสารไว้นบนคอ ทั้งกระสอบ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้หนูได้เสีย ของทีมโรงเรียนมาสวมใส่อย่างทุลักทุเล หนูเป็นผู้ที่ใช้เสื้อกีฬาเปลืองที่สุดในคณะ แต่ที่น่าแปลกคือ เสื้อผ้าของหนูที่ตากไว้มิเคยปรากฏว่าหายเลยสักตัว

ว่าง ๆ หนูไม่มีอะไรทำ (คงจะรู้สึกคิดถึงท่านผู้บังคับการมั้ง) มักจะกอดคอดันหัวหาญให้ได้ เขาพบผู้บังคับการอยู่บ่อย ๆ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้หนูไม่ได้รับการพิจารณาให้เป็นหัวหน้า สำหรับการเรียนของหนูนั้นเปรียบเสมือนกระแสน้ำ ที่ไหลเอื่อย ๆ จากที่สูงลงสู่ที่ต่ำ (ตามธรรมชาติของน้ำ) และกำลังไหลเอื่อย ๆ อยู่ในรั้วพอซุน

VAJIRAVUDH

53

3809 วีระวุฒิ อุ่นสมบัติ

คณะ สนาบจันทร์-ผู้บังคับการ

ที่อยู่ 745 ถ.แสงชูโต ท่าม่วง กาญจนบุรี

ค.ช.ทวีศักดิ์ ต้นสุริวงษ์ ย่างก้าวเข้ามาใน
วชิราวุธวิทยาลัยตั้งแต่ชั้น ป.4 โดยเริ่มแรกเข้า
ไปอยู่ในคณะ นันทอุทยาน แล้วจึงย่างก้าวเข้าคณะ
ดุสิต เป็น นายทวีศักดิ์ ต้นสุริวงษ์ นิกเนมของ
เขาได้แก่ "หมี่" ซึ่งใช้มาตั้งแต่สมัยเด็ก ๆ จนถึง
สมัยปัจจุบัน หมี่มีลักษณะที่เป็นคู่แฝดกับเพื่อนคนหนึ่ง
ซึ่งมีหมวกถาวรอยู่บนกบาลทั้งคู่

หมี่เข้ามาเริ่มเล่นกีฬาหนักตอนเข้าคณะใน
เอง โดยเฉพาะรักบี้หมี่เล่นรุ่นกลางตั้งแต่ ม.ศ. 1
ถึง ม.ศ. 5 จากลูกจอกจนเป็นหัวหน้าทีม และก็
เป็นหัวหน้าทีมที่แปลกที่สุดเพราะเล่นเป็นหัวหน้าทีม
สลับกับลูกทีมในช่วง 2 ปีสุดท้าย จุดที่แปลกก็คือ
เป็นหัวหน้าทีมแล้วถึงเป็นลูกทีม นอกจากรักบี้แล้ว
หมี่ยังมีความสามารถพิเศษที่คนอื่นที่น้ำหนักตัว เทา
กันทำไม่ได้ นั่นคือไปลอยตัวตบลูก อยู่หน้าเน็ต
วอลเลย์ด้วยลีลาอันประหลาด ๆ มีอยู่ช่วงหนึ่งที่หวั
ขึ้นไปซุ่มตัวเล่นรักบี้อยู่สนามหน้า แล้วก็ลงมาเล่น
รักบี้ เป็นเพชรฆาตในรุ่นกลางต่อ

ด้านดนตรี ตอนอยู่เด็กเล็กหมี่เป่าปี่ อยู่กับ
คุณครูชาติ พอเข้าคณะในหมี่ก็เปลี่ยนอาชีพ กะจะ
เป็นนักไวโอลินซ็อกอง แต่พอหัดอยู่สัก 2 เดือนได้
หมี่ก็ขอลาออกกับเพื่อน ๆ ว่า "มันไม่เป็นเพลงซะ
ทีไร" แล้วหมี่ก็หันไปจับอาชีพเก่าคือปี่ แต่คราวนี้
มาในมาดใหม่กลายเป็นปี่สกอตไม่ใช่ เมโลดิก้า
เหมือนเดิม หมี่เป่าปี่ได้ไทยทวนมาก (โดยเฉพาะ
ตอนหัว ๆ) เลยได้เครื่องหมายสามารถชั้น หนึ่ง
มาครองในไม่ช้า

ด้านการเรียน หมี่เรียนอยู่ในระดับห้อง ข.
มาตลอด จนถึง ม.ศ. 4-5 หมี่ก็อยู่โปร.ฯ 3 คือ
ศิลป์-ฝรั่งเศส หมี่ตั้งความหวังไว้ว่า หมี่จะเป็น
นายความผู้โด่งดังที่สุดแห่งยุค และในที่สุดหมี่ก็ได้
สมกับความตั้งใจ คือได้อยู่ในคณะนิติศาสตร์...

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

3892 ทวีศักดิ์ ต้นสุริวงษ์

คณะ นันทอุทยาน-ดุสิต
ที่อยู่ 44 ซอยทองหลางถนนดินสอ ถ.รามคำแหง หัวหมาก
บางกะปิ กรุงเทพฯ โทร. 3775938

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

4335 คณิศัน วรณโกษา

คณะ วิทยาโท

ที่อยู่ 200/23 ซอยพวงศุข พระโขนง กรุงเทพฯ 11

โทร. 3924812

บุคคลที่แฝงไปด้วยความร่าเริงภายนอก แต่ภายในนั้นยากที่จะเดาถูก "pop eye" เป็นนิคเนมที่เขาถูกตั้งขึ้นมาให้เหมาะกับใบหน้า แต่พวกเราเรียกกันสั้น ๆ ว่า "ป๊อป"

ป๊อปเป็นหนึ่งในบุคคลอีกหลายคนที่เป็นเพื่อน ๆ ชอบ Encourage ให้ป๊อปดิเค้นอยู่เรื่อย แต่ป๊อปไม่ค่อยยอมรับความหวังดีของเพื่อน กลับคิดไปในทางที่ร้าย มีอยู่ครั้งหนึ่งป๊อปถึงกับประกาศว่า จะวางยาพิษตอนอาหารเย็นแก่เพื่อน ๆ ที่หวังดีทั้งหลาย ป๊อปเคยมีนิคเนมอย่างหนึ่งว่า Follow Man เนื่องจากเป็นนักติดตามชั้นยอดนั่นเอง ประสบการณ์เรื่องนี้ซุกกับจอร์จจะอธิบายได้ละเอียดที่สุด นอกจากนั้นป๊อปยังเป็นคนที่มีความรุกร่างขวาง มากที่สุดอีกด้วย สามารถจะจำได้หมดว่า เพื่อน ๆ เก็บของเอาไว้ตรงไหน มีอะไรสำคัญบ้าง กระทั่งข้อบุพการีของเพื่อน ๆ ป๊อปยังเก็บเอาไว้ท่องจำ จนชินใจ

ความสามารถทางด้านกิตารของป๊อป พวกเขา

เราต่างยอมรับกัน เพราะป๊อปเคยออกแสดง มาแล้วหลายต่อหลายงาน จนครั้งล่าสุด วงโพล็คของ BOZO & COMPANY ได้ซื้อตัวไปแสดงด้วย กว๊วยเดี่ยวไก่อ่ 2 ท่อ ป๊อปจึงทุ่มเททั้งชีวิตจิตใจเพื่องานนี้ และประสบความสำเร็จในที่สุด

สิ่งที่สร้างความผิดหวังให้แก่อป๊อป มากที่สุดก็ คงจะเป็น "บาส์รูนกลาง" พญา สมัยป๊อปอยู่ ม.7 แพ้ เนื่องจากป๊อปหวังไว้มากเหลือเกินที่จะมีชื่อติดโลโก้เบอร์ 1 แล้วมีวงเสื่อกำกับ ความผิดหวังอันนี้ทำให้ป๊อปตัดสินใจทุบลูกบาสทิ้ง แล้วหันไปจับไมเทนนีสัยด์เป็นอาชีพอันใหม่ ป้านั้นไม่รู้วว่าป๊อปจะแอบไปเก็บลูก เอย... ตีที่คอร์ดไหนอยู่มีทราบได้

การเรียนของป๊อปพอใช้ได้ทีเดียว ป๊อปจะขยันดูหนังสือทุกคืน ดึกเสียด้วย มักจะนอนหลับเพื่อน ๆ เสมอ แล้วป๊อปก็พลาดจาก Entrance ไปอย่างน่าเสียดาย ก่อนจากกัน ป๊อปบ่นให้เราฟังว่า "ถ้า Entrance มีสอบเรียงความ กูจะเอาให้เกินคะแนนเต็มเลยวะ"

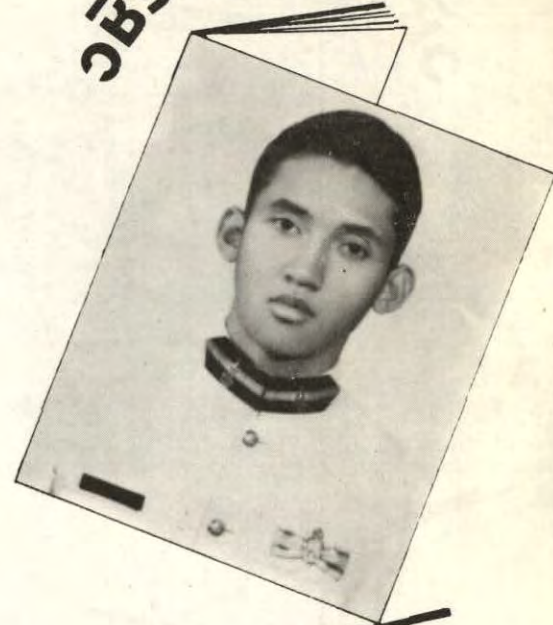

บุรุษที่มีหน้าตาคล้ายแขก แต่แปลกที่เพื่อน ๆ
เรียก "มาดาม" มาดามเป็นหัวหน้าคนหนึ่ง ของ
คณะจิตรลดาที่ทำให้คุณครูอรุณและคุณแม่บ้านเบาใจ
ไม่น้อย ตอนเย็นวันที่มาดามเป็นเวรจะเดินแจกยา
เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ที่เป็นไข้เสมอ และมาดาม
ยังเป็นพี่พี่ของเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ยามทิวไทย
ในห้องมาดามบางครั้งอาจเรียกว่า "ซูเปอร์มา
เก็ต" ก็ยอมได้

การเรียนของมาดามเป็นหนึ่งมาตลอด (แต่
ไม่ใช่ที่หนึ่งนะครับ) มาดามเลือกเรียนศิลปะ (ฝรั่ง
เศส) คู่กับแอ๊ด ทางด้านภาษาต่างประเทศมาดาม
คล่องมาก ทุกคนจึงอุ้มนใจเมื่ออยู่ใกล้มาดาม ตอนมี
การบ้านหรือในห้องเรียน นอกจากนั้นมาดามยังเป็น
นักเขียนภาพที่เขียนได้สวย ผลงานทุกชิ้นที่วาด ใน
แต่ละปี ส่วนมากจะได้รับการ ทอดพระเนตร แพบ
ทั้งสิ้น

ทางด้านกีฬาเจ้าตัวบอกว่าจะไม่เล่นแต่อย่าง
ไรก็ตามเจ้าตัวก็สมัครเป็นฝ่ายคู่เพื่อน ๆ เล่นมาก
กว่า... (อืม... ก็ดีไปอย่าง)

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

3893 กศพล กิจสุบุตร

คณะ สราญรมย์-จิตรลดา

ที่อยู่ 244 ถนนอิสรภาพ ธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐

โทร. 4650257

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

3832 กินนาค กิตยาภรณ์

คณะ นันทอุทยาน-ดุสิต

ที่อยู่ 81/1 ซอยอรรมวล อ.พญาไท กรุงเทพฯ

โทร. 2450079

"ท้าวาว" เป็นเอกลักษณ์ของตีบ ไอ้หนุ่ม
สันโดษทำอะไรไม่ค่อยรวดเร็วจากตอนอาบน้ำ
กับแปรงฟันเท่านั้นขอยด์รากับคิดเทอร์โบ ด้วย
หน้าตาหล่อแบบยุโรปของตีบ ตีบจึงพยายามสร้าง
รสนิยมแบบผู้ชายยุโรปทั่วไป การก้านยาวของตีบก็มี
สาเหตุมาจากเรื่องนี้จนคิดเป็นนิสัย เพื่อน ๆ แซว
เท่าไรก็ไม่เลิก

ด้านการเรียน "ตีบ" เป็นนักเรียน เรียนดี
ระดับแนวหน้าของแผนก ศิลป์-ฝรั่งเศษ ตอนอยู่
คณะจะเห็นตีบเงิบ ๆ แต่พออยู่ในห้องเรียน
เฉพาะ ชม.ที่เรียนทวิภาษาต่างประเทศละก็ ตีบ
ตีบกลายเป็นฝรั่งเจ้าปูดตา ตามไฟแลบไปเลย
ส่วนวิชาอื่น ๆ ตีบชอบหลับตาฟังมากกว่าพูด เรียก
ได้ว่าแทบเป็นใบไม้ไปเลย

ด้านการกีฬา "ตีบ" นับเป็นสิ่งที่ชอบเล่น
ของคณะ เวลาที่พามักพบตีบไต่โต๊ะเพรช ในห้อง
ของตีบ ซึ่งตีบมักขึ้นอีกอยู่บนโต๊ะแข่งกับ "แปะ"
ประธานสมาคม "นอนเพื่อสุขภาพ" มาที่สุดท้าย
นี่เองที่ตีบแสดงปาฏิหาริย์ เล่นวอลเลย์บอลรุ่นใหญ่
ของคณะดุสิต และก็ไปไต่สวยทีเดียว เมื่อสามารถ
คว้าตำแหน่งชนะเลิศมาครอง แค่นี้ก็ตีบเต็มใจ
เล่นมากที่สุดก็คือแบดมินตัน ตีบเล่นแบดมินตันมาตั้ง
แต่ มศ.2 จนถึง มศ.5 และยังเป็นนักกีฬา ของ
คณะในกีฬาประเภทนี้ด้วย

ด้านการดนตรี ตีบไม่ค่อยสนใจเท่าไรนักซึ่ง
ตีบบอกว่า เคยวเลนต์กินไป คนอื่นจะหมั่นไส้ ตีบ
จึงพยายามสร้างอารมณ์ให้เป็นศิลปิน สมกับที่เรียน
ศิลปะ ด้วยถาวรवादอดวงสีแก้วนี้ แต่สิ่งที่ตีบชอบมากที่

สุดก็คงไม่พ้นการเขียนจดหมายไปมาหาสู่กับเพื่อนๆ
ทั้งในและนอกประเทศ จึงไม่แปลกเลยที่ตีบมีเพื่อน
ต่างชาติ (ต่างเพศ) พอ ๆ กับ เพื่อนชาวไทย
(เพศเดียวกัน)

ตีบเป็นคนที่ไม่มีความรับผิดชอบใครนอกจากเวลา
รับประทานอาหารอย่าทำให้ตีบเขินละ เพราะอาจ
เสียใจภายหลัง เนื่องจากตีบมีนิสัยอยู่อย่างหนึ่ง
เฉพาะเวลารับประทานอาหารถ้าเขินขึ้นมา จะทำ
ลายขจัดอาหารที่ขวางหน้าเอาเข้ากระเพาะ ไม่
เลือก จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่า ทำไมเวลารับประ
ทานข้าวหรืออาหารทุกชนิดแล้ว เพื่อน ๆ มักไม่พูด
หาตึงไปถึงตีบเลย

โดยธรรมชาติโลกแล้วตีบเป็นคนเงิบๆ เขียว
มาก ไม่ค่อยพูดจา ชอบแต่รับฟังเสมือนคนดี แต่ใน
ส่วนลึกแล้วตีบมีอะไร ๆ ลึกลับเหลือเชื่ออยู่อีกมาก
เวลา รร.ปิด ตีบมักไม่ค่อยอยู่ตีบมานักเที่ยวแอบ
พาใครต่อใคร (ข้างบ้าน) ไป Shopping อยู่
บ่อย ๆ ตีบมีนิสัยขึ้นชมเยอรมัน้อยู่มาก คือนิยม
ฮิตเลอร์ สมัยเด็ก ๆ ตีบนิยมเล่นฮิตเลอร์บูก เป็น
อันมาก และข้าวของเครื่องใช้ของตีบมักมีตราฮิต
เลอร์ประทับอยู่เสมอ ทั้งตีบนิยมดื่มอย่างอ่อนแทนน้ำ
ถลุงสุขภาพอยู่เป็นประจำ

พฤติกรรมของตีบนั้นลึกซึ้ง สุดจะหยั่งรู้ได้
ตีบก็มีพฤติกรรมที่เพื่อน ๆ ไม่เข้าใจอยู่ทั่วไปโดย
เฉพาะหลังจากที่ประกาศผลสอบ Entrance แล้ว
ตีบติดธรรมศาสตร์แต่กลับไปเรียนรามฯซะ อาจ
เป็นเพราะตีบอยากเป็นไทยแท้คือลูกพอซุน เพื่อนๆ
จะใคร่สักทีว่า ตีบไทยแท้ สมคำ คำว่า

ราชนิกุลชั้นหม่อมราชวงศ์(หนุ่ม)ผู้มาจาก
รัฐโซทัย "หม่อม" เขามาใช้ชีวิต ร่วมกับเราตั้ง
แต่ตอน ม.ศ.1 พวกเราภูมิใจมาก ที่ได้เพื่อนคนนี้
เข้ามารวมในรุ่น 53 ของเรา หม่อมเป็นคนที่มี
นิสัยร่าเริงอยู่ตลอดเวลา แม้ในเวลาที่เป็นเพื่อน ๆ มี
เรื่องกลุ้มใจหม่อมก็ขำร่าเริงได้ (อารมณ์ดีจริงๆ)
การเรียนของหม่อมอยู่ในระดับที่ตลอดตั้งแต่เด็ก
จนแก่ หม่อมมักถือให้เพื่อน ๆ อยู่หอหน้า ๆ (ก.
และ ข.) ส่วนหม่อมเองยอมเสียสละ มาอยู่หอ
หลัง ๆ (ค.) เราเคยถามหม่อมเกี่ยวกับเรื่องนี้
หม่อมให้เหตุผลกับเราว่า "กลัวเพื่อนขี้ฉ้อวะ"

ในห้องเรียนพวกเรามักเห็นหม่อมนั่งก้มหน้า
หลับตาเสมอ คุณครูมักจะคิดว่าหม่อมหลับเสมอ แต่
ความเป็นจริงหม่อมบอกกับเราว่า "การจะเรียน
ให้ถึงแก่นมันต้องเรียนด้วยใจ แต่ถึงอย่างไรหม่อม
ก็ไม่เคยทำตัวให้เป็นที่เป็นที่เคืองครอนของครูเลย หม่อม
จึงเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเปิดแห่งหนึ่ง ได้
อย่างไม่ยากเย็นนัก

ในด้านการศึกษาหม่อมเลือกเป้าแซกโซโฟน
ซึ่งเจ้าตัวบอกว่า "มันเข้ากับบุคลิกวะ" อดม้าง
เป่าบ้าง คุบบ้างพอเพลิน ๆ จนคุณครูทนไม่ไหว
ตัดใจยกโบว์สีฟ้าให้ โดยทานตั้งความหวังไว้สูงว่า
การให้โบว์จะทำให้หม่อมพอใจ เลิกเป่าไปได้ แต่
เหตุการณ์กลับตรงกันข้าม หม่อมกลับหันมาเล่น
แซกฯ มาจนถึง ม.7 โดยอ้างว่าช่วยโรงเรียน

และคุยทับอีกว่า วงโยชชาคอ้วเหมือนชาด CON-
DUCTOR วะ (เกนะ)

ในปีสุดท้ายนี้ หม่อมเป็นรุ่นพี่ที่มีผลการเอา
อกเอาใจน้อง ๆ ในคณะที่หนักหน่วงไม่แพ้ โอง,
จะ และก่าต (ผู้มักเอาใจน้อง ๆ นอกคณะ มาก
กว่า) โดยหลังอาหารเย็นของทุก ๆ วัน หม่อมจะ
เรียกน้อง ๆ มารวมรายการ "สนุกกันจันพี่น้อง
(พี่สนุก)" หม่อมมีหัวคิดสร้างสรรค์ด้านนี้มาก จึงทำ
ใ้ห้อง ๆ ไม่เชื่อเลย โดยเฉพาะตอนแจกขนม
เมื่อจบรายการ น้อง ๆ ก็เลย(สิ้นใจ) รักที่หม่อม
ให้ได้ นอกจากนี้หม่อมยังเป็น นักคุยยกยอตัวเอง
อย่างฉกาจฉกรรจ์ เพื่อน ๆ เลยต้องพยายามตั้ง
ใจฟังอย่างเสียไม่ได้

หม่อมเป็นนักเล่นน้ำในอ่าง(อ่างในคณะนะ)
ดังนั้นจากการที่ขยันพิศข้อม จึงได้เป็นนักว่ายน้ำทีม
โรงเรียน ซึ่งเป็นผลทำให้ สถานภาพการกีฬาว่ายน้ำ
น้ำของโรงเรียนซึ่งมันคงมาช้านานต้องสั่นคลอนทันที
นอกจากนี้หม่อมยังเป็นหัวหน้าชุดว่ายน้ำน้ำ ของ
"จิตคา" มา 2 ปีซ้อน(เพราะไม่มีใครเป็น) และ
ด้วยความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ หม่อมจึงยกถ้วยให้คณะ
อื่นไปครองทั้ง 2 ปี

ในตอนปลายปี มอ.แปดนี้เองหม่อมได้สร้าง
ตำนานขึ้นมาเรื่องหนึ่ง และจบลงด้วยปัญหาที่ว่า
"ตุ๊กแกกับเลข 8 สัมพันธ์กันอย่างไร" ทำให้เอา
เพื่อน ๆ ต้องขบคิดมาจนถึงบัดนี้.

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

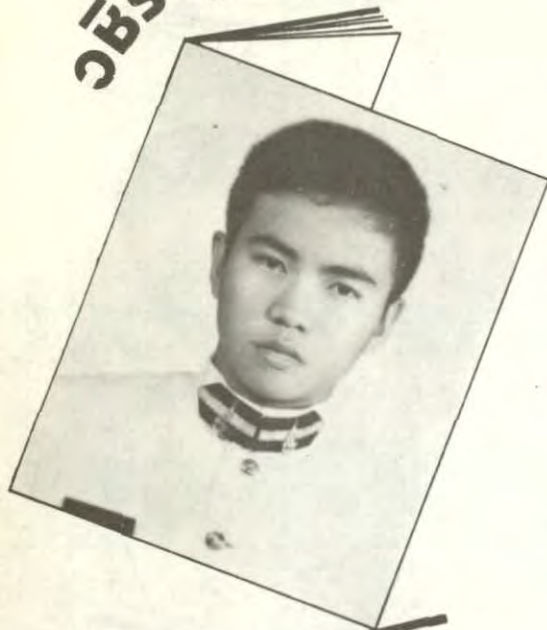
4343 ม.ร.ว. เสรษฐวิวัฒน์ จักรพันธ์

คณะ จิตรลดา

ที่อยู่ วังสุโขทัย สามเสน กรุงเทพฯ ๑ 8

โทร. 2410542

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

"งอก" หรือ "ติ" แต่เพื่อน ๆ ชอบเรียก
ว่า "งอก" ผู้ที่ทรหดทรองอันทรमानใจสาว ไม่ว่า
สาวรุ่นสาวใหญ่ทั้งหลายแมกระทั่งกระเทย อย่าง
เหลือทน ขนาดมองแล้วต้องเหลียวหลัง แต่เมื่อพูด
ถึงฟังงอกแล้วยอมเป็นที่รู้จักดีของน้อง ๆ ฟังงอกเป็น
คนรักเด็กและชอบเล่นกับเด็กเสมอจนน้อง ๆ แอบ
ไปบ่นถึงความเอ็นดูของฟังงอกเสมอว่า แทมคั้นนั้น
นอนไม่หลับเลยหะ

งอกได้ย่างเท้าเข้ามาอยู่ในรั้ววชิราวุธ ตั้ง
แต่ ม.ศ. 1 พูดถึงการเรียนแล้วงอกเป็นคนที่ไม่เรียน
ไม่เลวทีเดียว เขาได้พยายามทนอยู่ห้อง ข. มา
ตลอด แต่ก่อนที่งอกจะได้อยู่ห้อง ข. นั้น งอกได้รับ
การฝึกงานที่ห้อง ค. มาอย่างคึกคักในที่สุดพวกเรา
ก็ตัดสินใจส่งงอกพร้อมด้วยเพื่อน ๆ อีกสองสามคน
ลงไปดูงานที่ห้อง ค. อีกครั้ง และงอกก็ได้อยู่แผนก
ศิลปะฝรั่งเศส สมใจเขาละ

ด้านการดนตรีนั้น งอกได้พยายามฝึกฝนเป็น
อย่างยิ่ง ทุกบ่วงงอกจะทอเอากีตาร์ตัวงาม ของ
เขาไปที่ตึกวิทยาศาสตร์เพื่อทำการฝึกหัด แต่เป็นที่
น่าเสียดายอย่างยิ่ง ในยุคนั้น หนังสือจีนกำลัง
ระบาดอย่างหนัก และงอกเองก็เป็นหนึ่งในยุทธร-
จักรเหมือนกันทำให้เวลาเรียนดนตรีของงอกนั้น ก็
เลยกลายเป็นเวลาฝึกวิทยายุทธไป แถมยังเป็นที
หลบหัวหน้าได้อย่างดี

ส่วนเรื่องกีฬาที่งอกชอบสบายมาก ความ
เคยมีได้เป็นอุปสรรคแต่อย่างใดเลย และยังเป็น
การได้เปรียบเสียอีก เล่นแต่รุ่นเล็กได้ตอนเด็กอีก
งอกถนัดกีฬาที่รักมากที่สุด เล็กแต่ก็พริกขี้หนู งอก
เคยเป็นผู้วางเหรียญทำให้อุทิศชนะเลิศที่รักกับ รุนกลาง
มาแล้ว ไม่เชื่อไปดูโลโก้หัดหัดยังได้

4336 ชัยวัฒน์ รัชต:ประภส

คณะ ดุสิต
ที่อยู่ 207 หมู่ 1 ซอยบางวัง สำโรงเหนือ กรุงเทพฯ 127
โทร. 2792988

หนุ่มหนุ่มงามใจงามจากดินแดนตลาดน้ำ ราชบุรี มีชื่อเล่นทางบ้านอย่างเพราะพรึ่ที่ว่า "ตาย" แต่เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ชอบที่จะเรียกว่า "โกด" หรือ "ปู" มากกว่า

ปูยืนหยดกับเรามาจนถึงทำให้เพื่อนที่ซัดกับปูใคร่ถึงนิสัยใจคอของปูพอสมควร

ปู...อารมณ์ เยือกเย็น สุขุม ถึงแมจะโมโหก็ไม่ทำอะไรรุนแรง นิสัยเช่นนี้ ทำให้ทุกคนรักปู นอกจากนั้นปูยังเป็นหัวใจของอาจารย์อีกด้วย

การเรียนของปูนับว่าอยู่ในแนวหน้า สมองอันเต็มไปด้วยความคิดทางปรัชญาประกอบกับความจำอันดีเยี่ยม พาให้ปูเป็นหนึ่งในนักเรียนศิลป์ ของพวกเรา ความจริงปูก็ไม่ค่อยจริงจังกับการเรียน จนเกินไปนัก แต่เวลาปูดูหนังสือปูจะใส่ใจสมาธิอย่างมากและก็ได้ผลเสมอมา ปูเป็นหนึ่งในนักเรียนศิลป์ ฝรั่งเศสที่ Drop ฝรั่งเศส แต่วาปูก็ ENติดเพราะฝรั่งเศส

ในด้านกีฬา ปูโปรดปรานกีฬาในร่มมากกว่า ยิ่งร่มมากปูยิ่งชอบ อาจเป็นเพราะปู ไม่ชอบความร้อนนัก ดังนั้นแทบทุกเย็น เราจึงมักเห็นปูในโรงสควอช นาน ๆ ปูจึงจะออกมาเล่นกีฬา กลางแจ้งสักที และต้องเป็นกีฬากลางแจ้งที่ใช้ความเย็นเข้า

ช่วยเสียดวย (ว่ายน้ำ) ความจริงปูอาจเล่นกีฬาได้ดีกว่านี้หากสายตาเป็นใจด้วย

ด้านดนตรี ปูพยายามศึกษาคีตาร์ เป่าเม้าท์ออร์แกนและอีกหลายอย่างที่ เป็น "ฝรั่งๆ" จนในที่สุดปูก็มาไต่ที่ "สองวง" นั่นเอง นับว่าสนใจอยากของเพื่อน ๆ จริง ๆ เพราะปูเหมาะที่จะเล่นดนตรีไทยมากกว่า ปูตีสองวงถูกมึงผิดมึง ๆ ๆ มาหลายปี งานเล็กงานใหญ่ก็เคยออกมาแล้วอาจารย์จินดาเห็นใจเลยส่งไปรับโบว์สีฟ้ามาปักอกไว้ดูยามคิดถึงสองวง

ปีสุดท้ายในวชิราวุธปูพยายามทำความดี ทำอะไรเจียม ๆ จนบางครั้งเราตามหาตัวกันวุ่น ไปหึ่งคณณะแล้วก็ไปพบว่าเจียม ๆ ของปูก็คือ "นอน" บางขณะปูจะแต่งกลอน ซึ่งปูแต่งได้เพราะจนเพื่อนที่ได้อ่านถึงกับวิ่งหนี (มค) กันจ่าละหวัน (ปูแต่งหวานเกินไปนะ)

ปูเป็นความหวังของบรรดาอาจารย์ตลอดจนเพื่อน ๆ น้อง ๆ มากมาย เรายังไม่แน่ใจว่าปูอยากจะเป็นอะไร เพราะปูเหมาะสมในงานหลายประเภท แต่ที่รู้ ๆ ตอนนีปูกำลังไปชงขันแวนตาของปูที่หนา ๆ มองคู่สาว (แก) ทัศนศาสตร์ จุฬาฯ

วชิราวุธ '53

VAJIRAVUDH

53

3806 อภิศัย ออกอวหา

คณะ สราญรมย์-ผู้บังคับการ

ที่อยู่ 81/10 ถนนนคชาทร อ.เมือง จ.ราชบุรี

โทร. 338831

เราเด็กในหลวง

บทพระราชนิพนธ์ของ รัชกาลที่ ๖

ท่านอง สنجโตเล่นหาง

เรานักเรียนมหาดเล็กเด็กในหลวง   ทว่าทั้งปวงภักดีจะมีไหน
กตัญญูฝังจิตติดดวงใจ   จนเติบโตใหญ่ไม่จางไม่บางเบา
แม้ผู้ใดลืมพระคุณกรุณา   พวกเราไม่คบค้าคูหน้าเขา
คนเช่นนั้นเป็นสัตว์จะกัดเรา   ถ้าขึ้นเข้าใกล้มันอันตราย
อันพวกเรารักเจ้าชีวิตมัน   ยอมสละชีวิตนทุลตวาย
รักษาชาติ ศาสนา กว่าจะตาย   เป็นผู้ชาย ชาติไทยไม่ลืมหอย

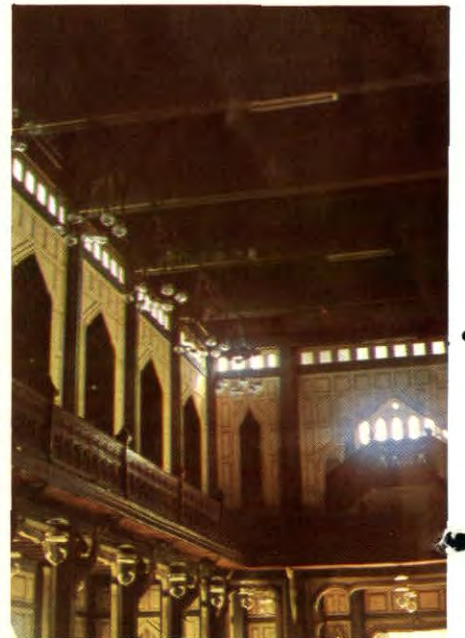

၂၅၈၅:၂၅၈၅၂

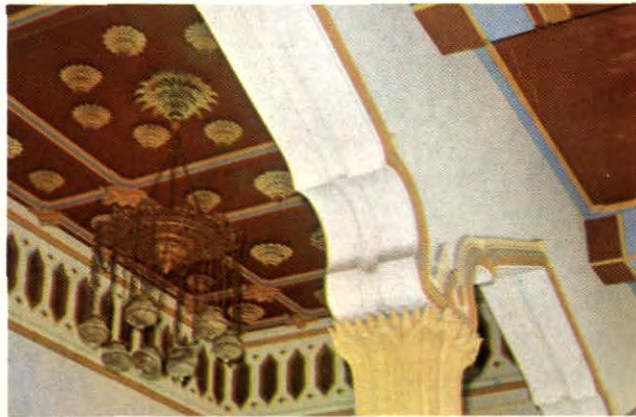
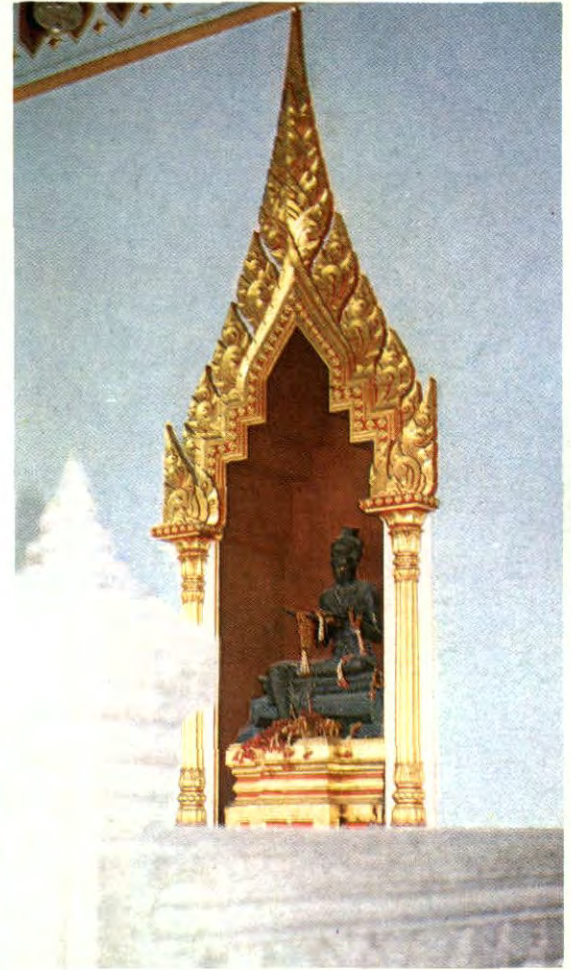
หอระฆัง

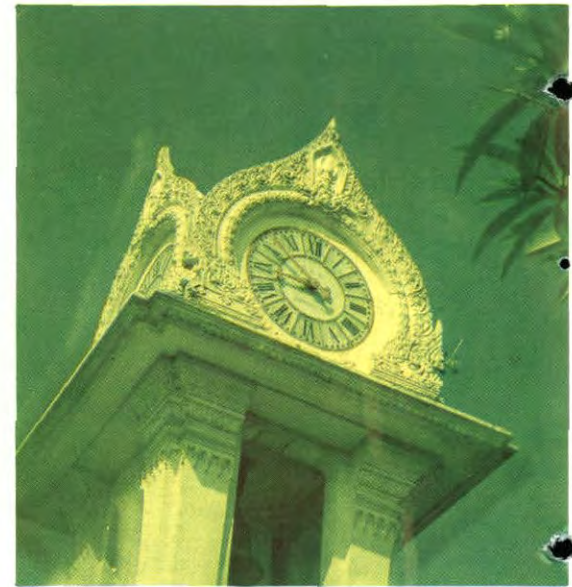

តំក វមីនមហា

หอนาฬิกา

คณะผู้บังคับการ

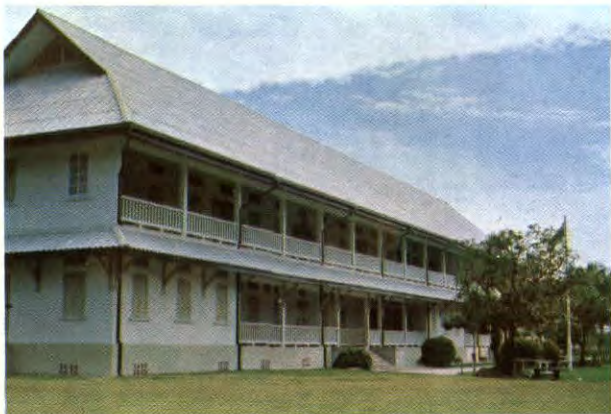

คณะพยาบาล

คณะดุสิต

คณะจิตรลดา

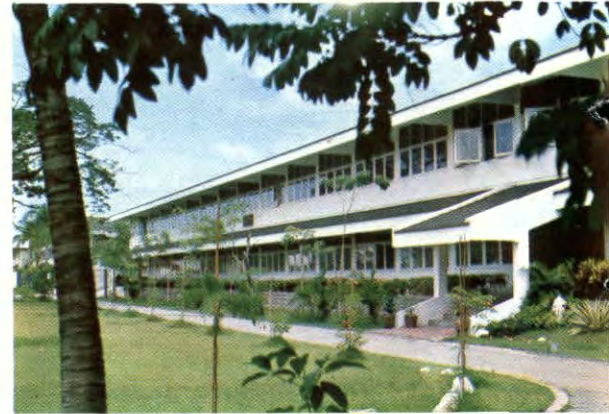

คุณ: สนามจันทร์

คุณ: นันทอุทยาน

คุณ: สราญรมย์

กองบังคับการ

ห้องสมุด

สมาคมนักเรียนเก่า

อินเตอร์สเตเดียม

คอร์ทสควอช

สระว่ายน้ำ

ตึกเรียนเด็กเล็ก

ตึกวิทยาศาสตร์

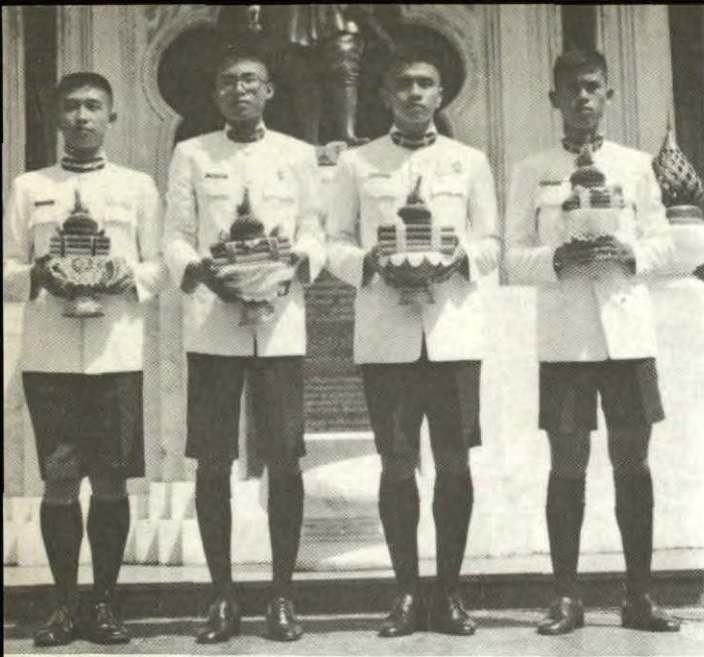

ตึกเพชรรัตน

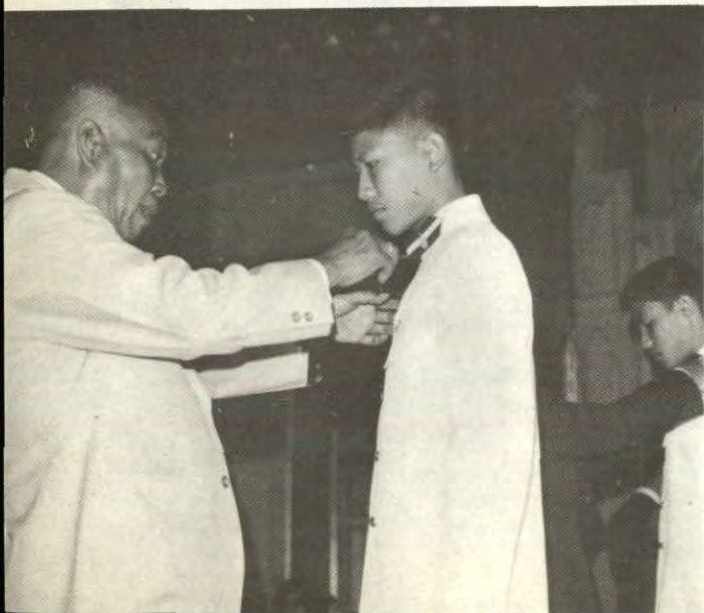
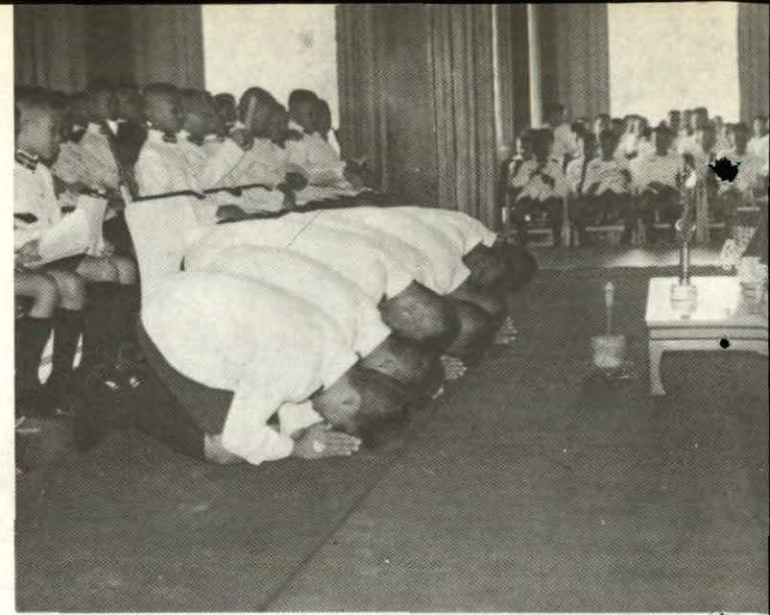

กิจกรรม

ไหว้ครู

แต่งตั้งหัวหน้า

23 ตุลาคม
ปีช:มหาราช

กฐินพระราชทาน

วัดเบญจมบพิตร

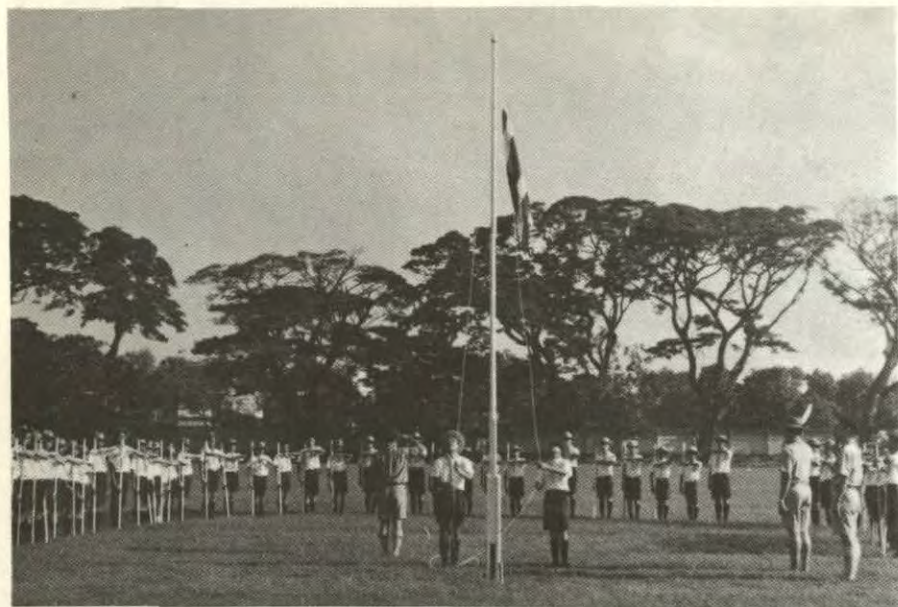

วัน ลูกเสือ

ซ้อมเข้าค่าย

สนามพลับ

เขาค่าย ที่ ศรีราชา

วันมหา
ธีรราชเจ้า

25 พฤศจิกายน

ต้อนรับ MALAY COLLEGE

THE BOZO & COMPANY ชนะเลิศการประกวด FOLK SONG ประจำปี

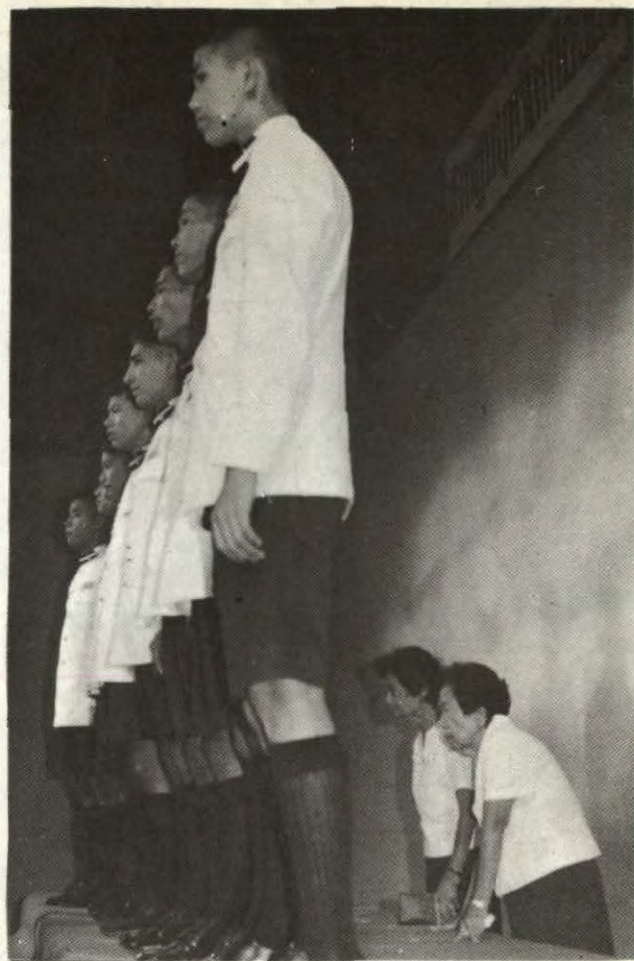

งานพระราชทานประกาศนียบัตร-รางวัล

VAJIRAVUDH, GOOD BYE, TIS TIME FOR ME TO GO.....

ร้องเพลง
ออกโทรทัศน์
ช่อง 7

จะเกิดอะไรขึ้นนี่!!...
 ศัพท์เราพบ U.F.O.
 ใช่มั้ย น่านฟ้า
 วิชาชีพๆ....

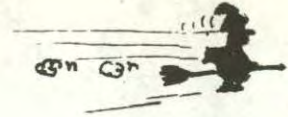

1

เฮ้ย!!

2

นี่
 ใช่มั้ย...?

3

จบ

๑ วันหนึ่ง.... อาจเป็นไปได้ ?!.... ๑

ซ่ามันกินๆ
ขวัน-แวง ซ้ำๆ
ทางนี้ดื่ม!...

ถนนนายแบบ

ไอ้ฟู โฉนซ์่าส์ ทำเทท์

ก่อนรับแบก

แชมป์กรามงาม 4 ประเภท

คน่อต้น! เสด็จกลับแล้ว

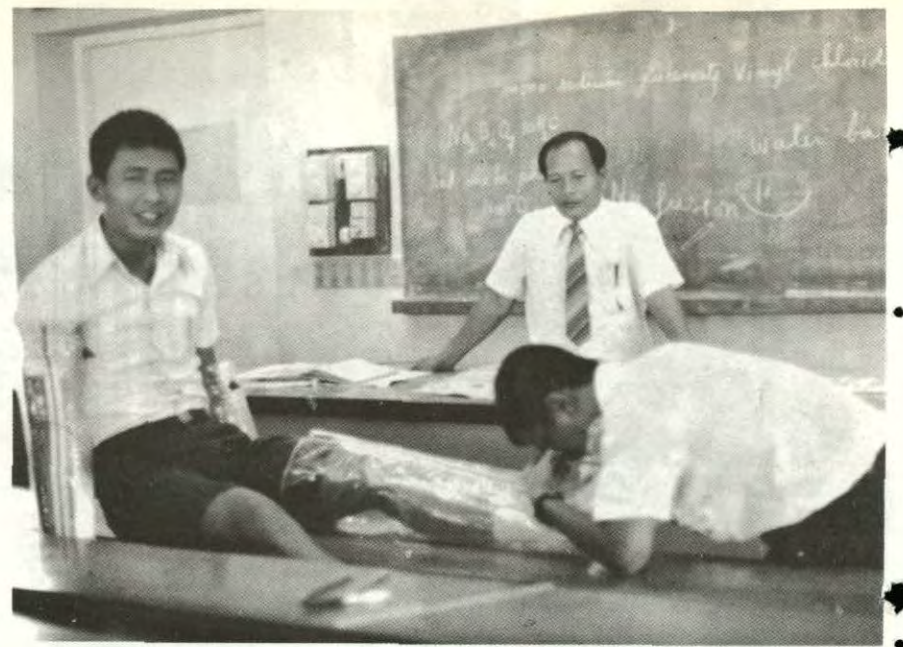
ยิ้ม 4 แบบ

กลุ่มนิชมตน

พญาสิงแก่และสมุน

พฤติกรรมใน
ห้องแล็บ

โซ่วเสื่อวอร์ม

6 บ็องส์

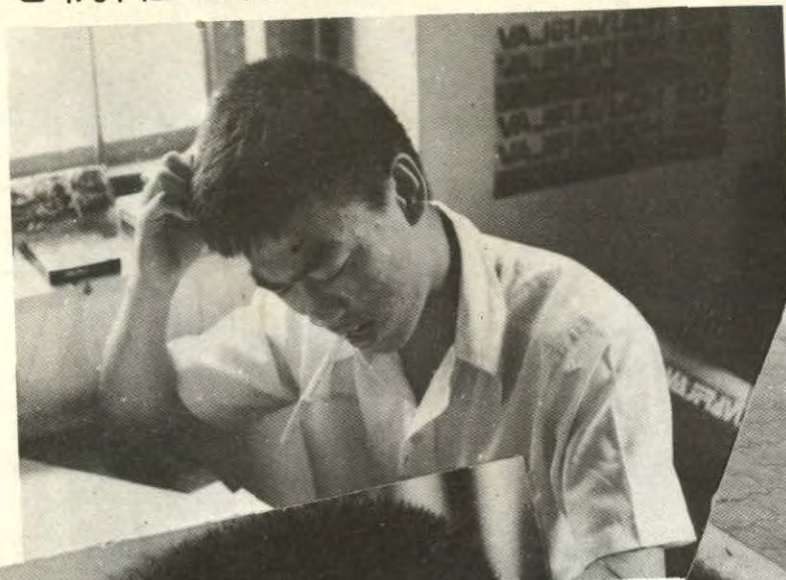

อวิกลจริต

ตั้งใจเรียน(ทล็บ)ทั้งนั้น

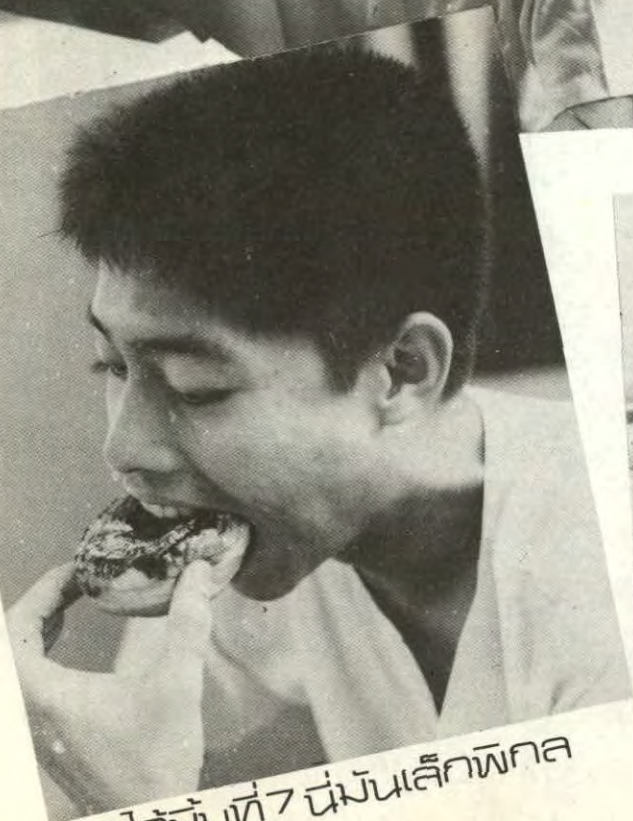
ว่า! ตำรานิไม่ได้เรื่อง

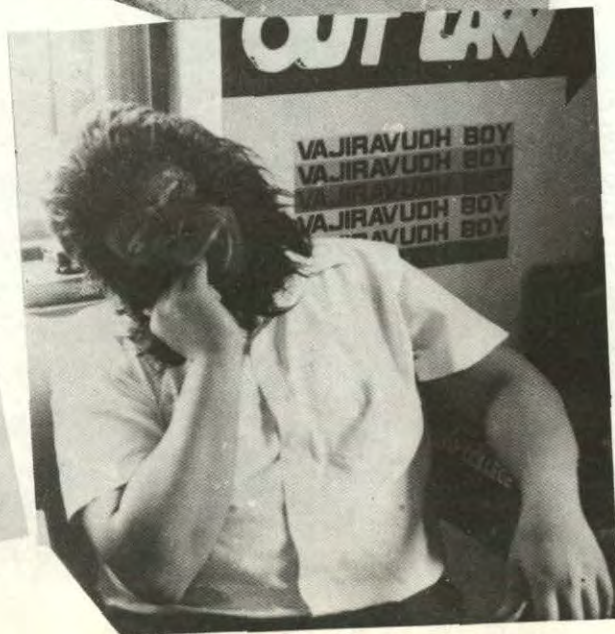
ฝึกงาน

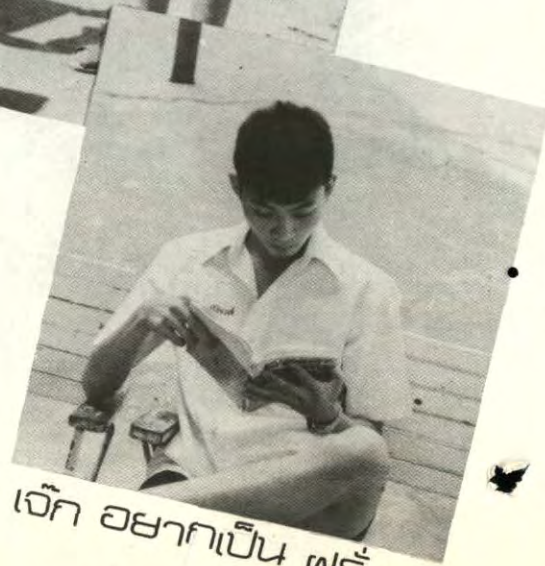
ไทม์นักรเอะ.....
เฮอะ มิวชเลช

ว่า! ไอ้ชั้นที่ 7 นุ่มันเล็กพิกล

ยังไวกี้ **หุญ**

เจ๊ก อชากเป็น พรัง

เฮ้ย ! ใครกำลังอาบอยู่วะ

กำลังสนุกตามประสาเด็กแก่

อุบะ ! ทำไมสตาร์ทไม่ติด

ดาวนัที่ 4 (แข่งกระบือ)

แป้ ดับชะ...

ชู'ไฮร์

กีฬาไม่มีถ่าย

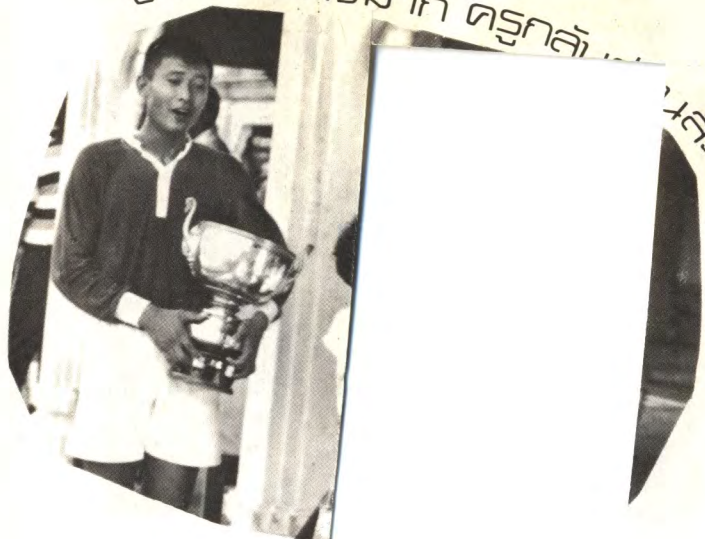

กลุ่มเด็กมีปัญหา

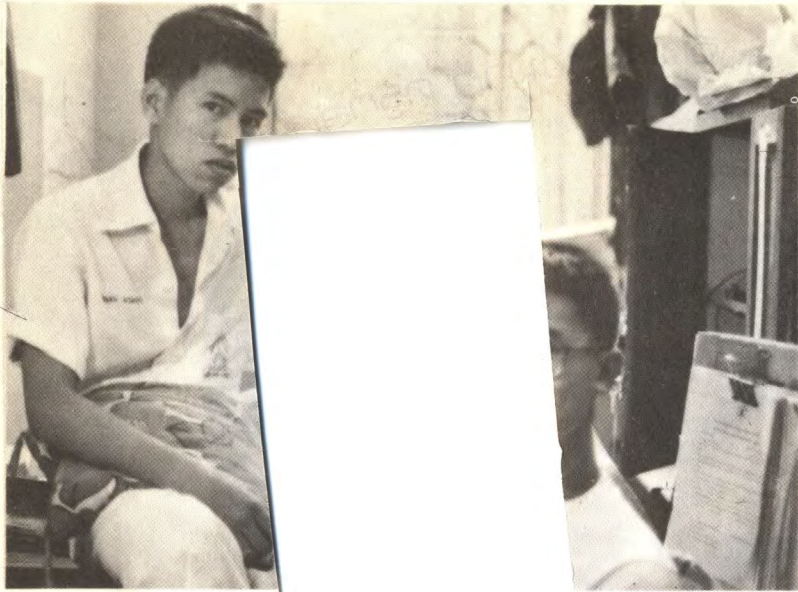
กายกรรม?

จงอินต์ เก่งมาก ตูรกลั...
...นละ

เอ.. กลิ่นของใครแน่วะ?

รัก อเล้า

สหพันธ์สามล้อ

ผลัดมาจาก กรม·ตอก·เล้า·สุน

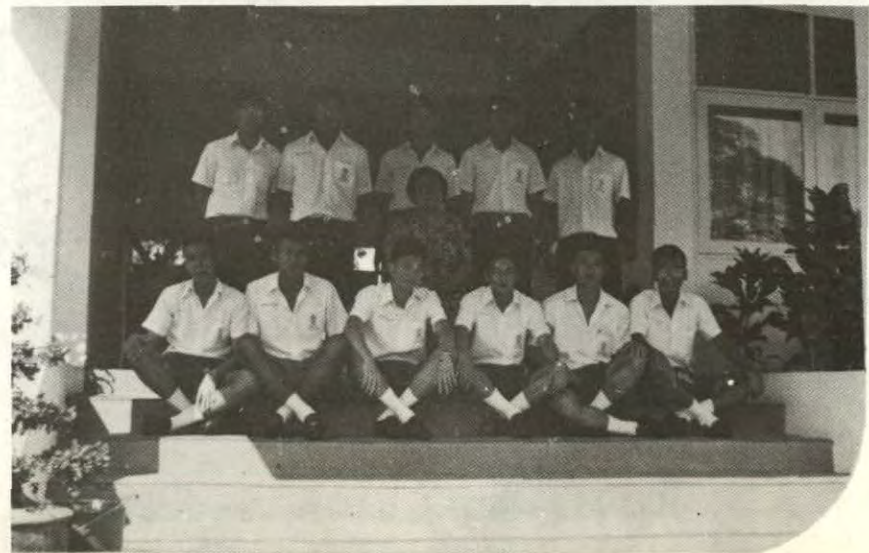

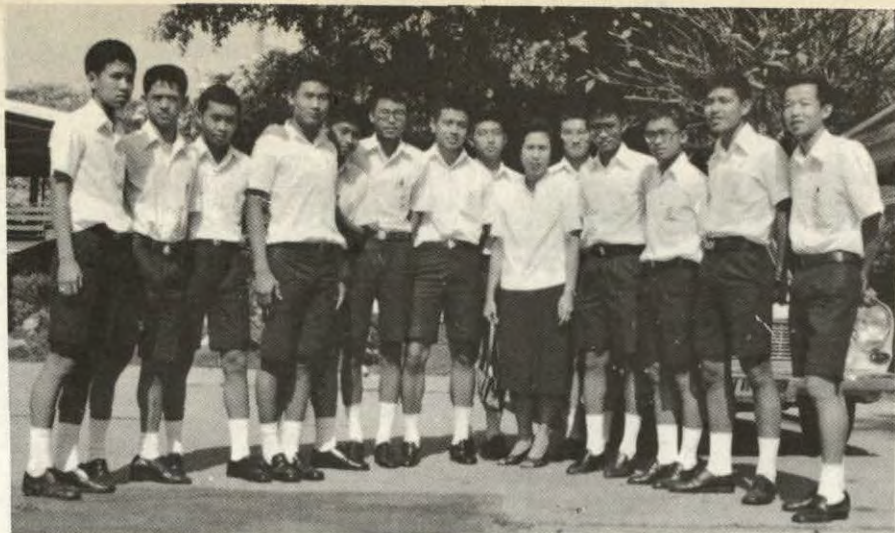
วิทย์ + ศิลป

อดีตสภานุรณรงค์กับอาจารย์ที่เคารพ

เราตีชัยมิตร

เราก็ตีชัยมิตร

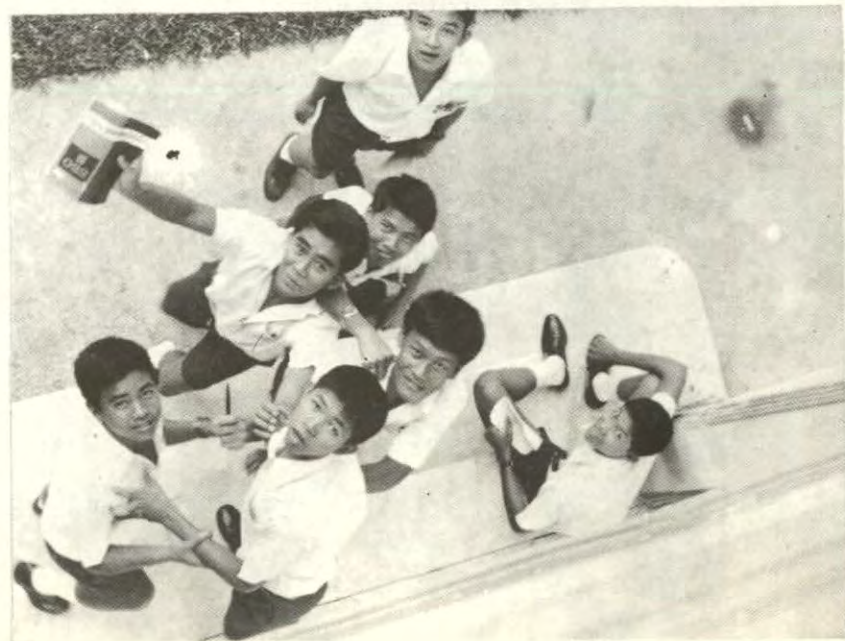

เอาเวลาเรียนมาเข้ากล้อง

ผลจึงเป็นอย่างนี้

คู่จิตร

พวก PHOTORISM

น้ำจิ้มใครตกมาอะ

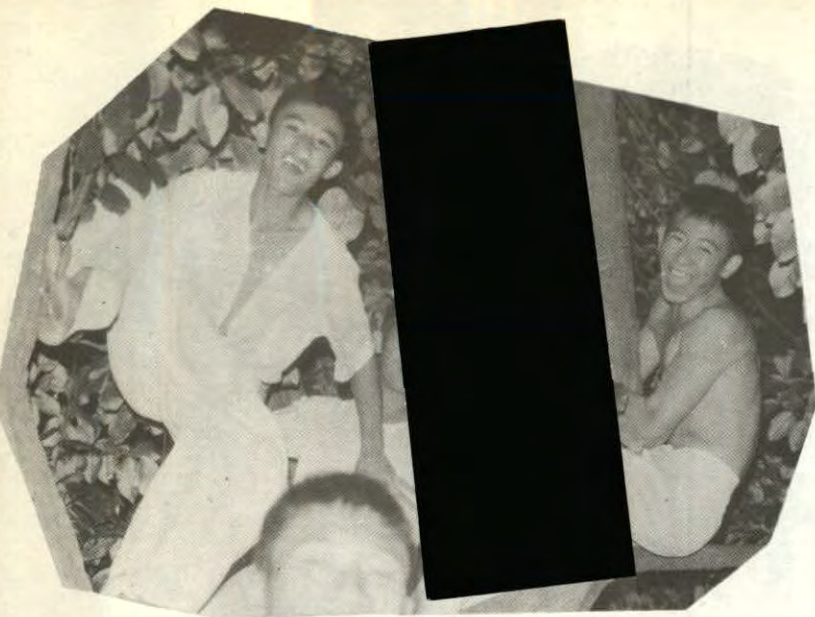
สุดหล่อผอ.บอ.

ไม่หล่อแล้วยังน่าเกลียด

สุดหล่อ'พอม'

หลุดมาจากเขาดิน

สนุกแบบลูกสิง

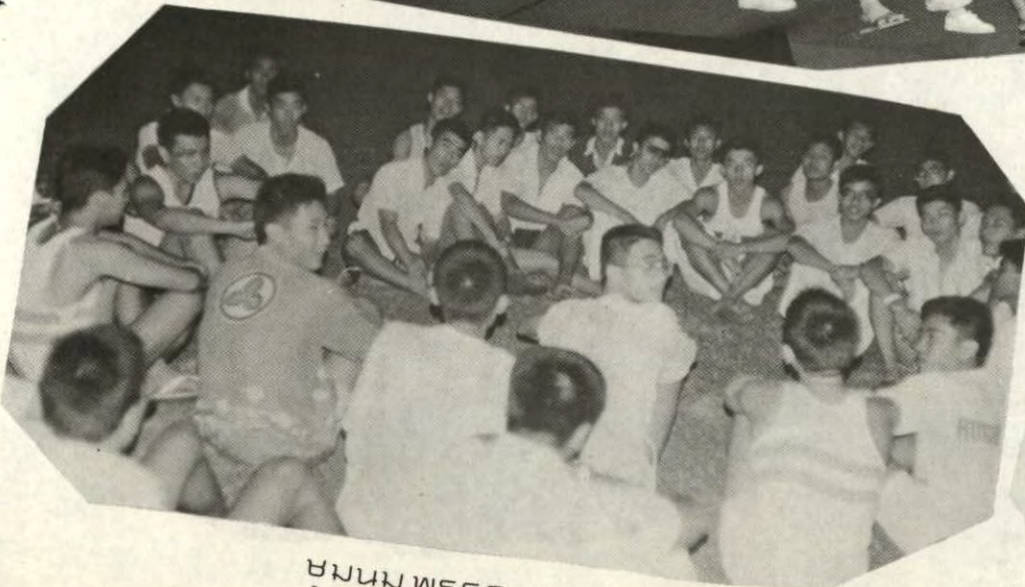
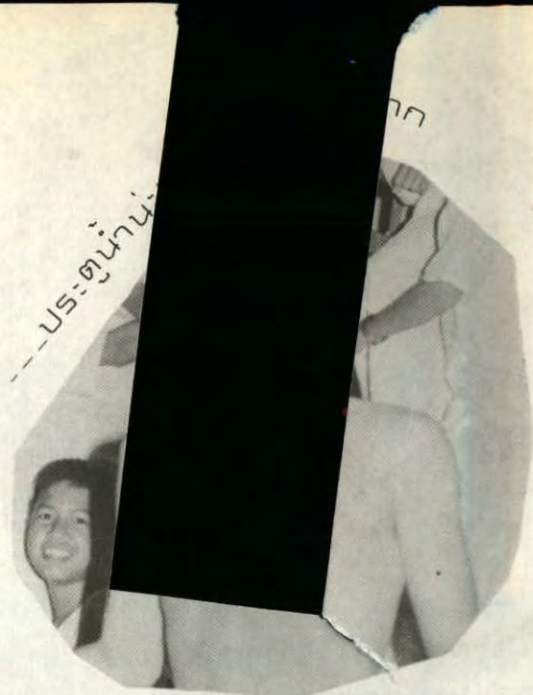
แมวไม่อยู่ หนูเลยเซ่ง

ไอ้เด็กนอกดอก ไม่ยอมไหว้ทาง

---ประตุน้ำ

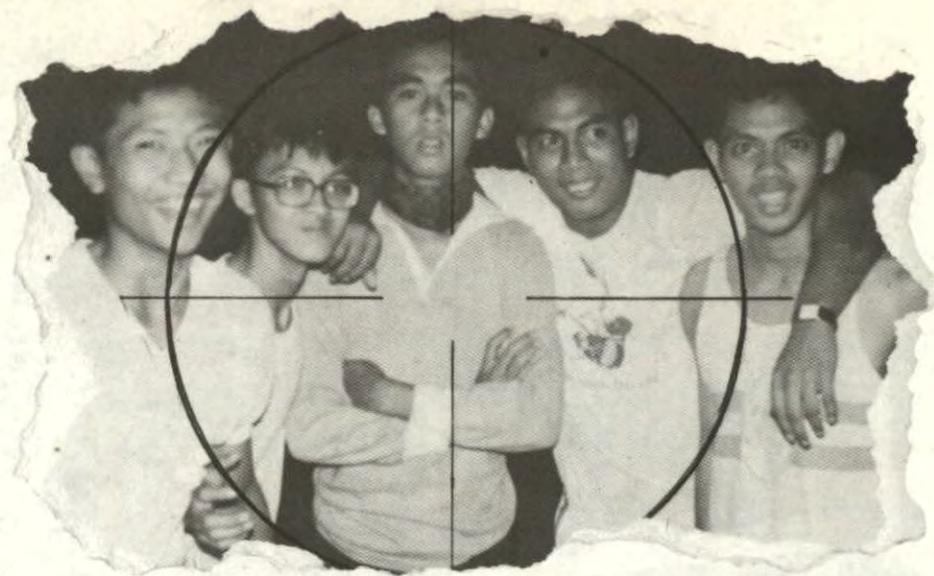

ชุมนุมพรรคกระชางก

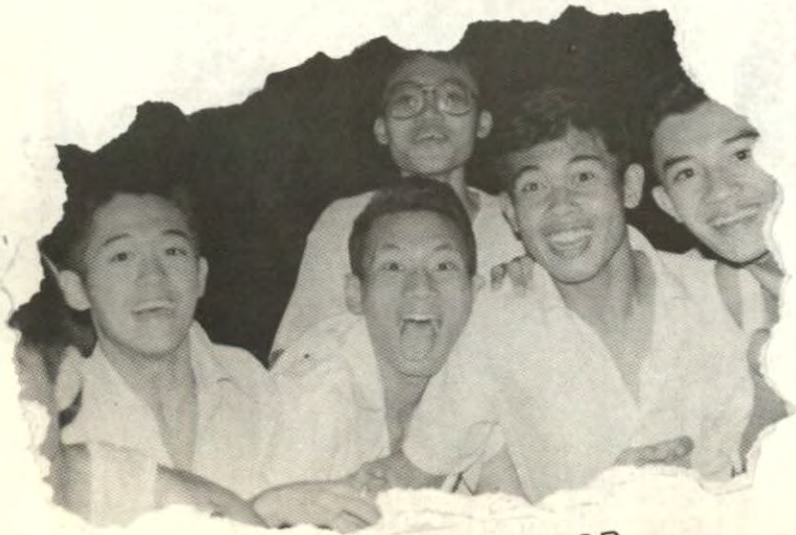

ไอ้ ไอ้จิ: ไม่เชื่อเทร่อว่ากูมี ๒ สมอบ

5 ผู้นำ บ.จ.ก

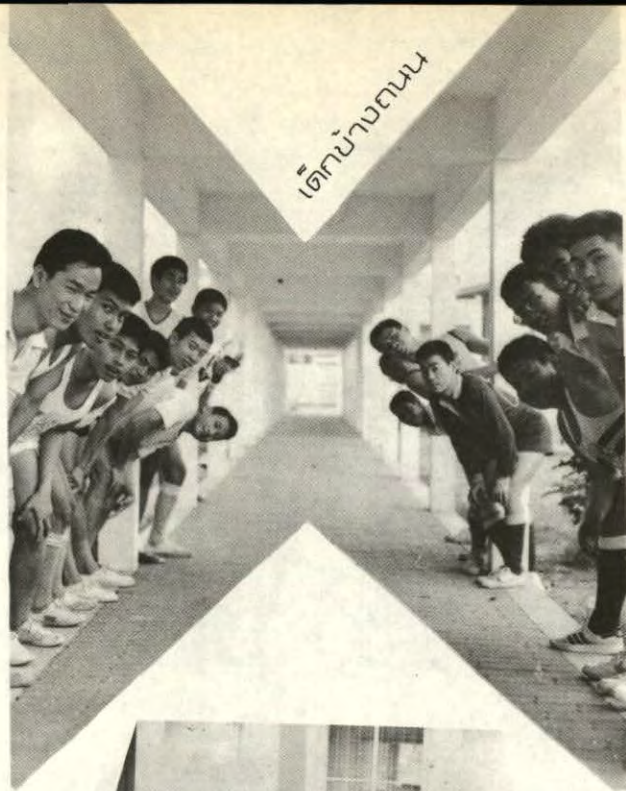
เฮีย! อย่าพูดมาก... อาจารย์เดยบอก
หลายคนแล้วว่าแบกหล่อกว่าเจ๊ก

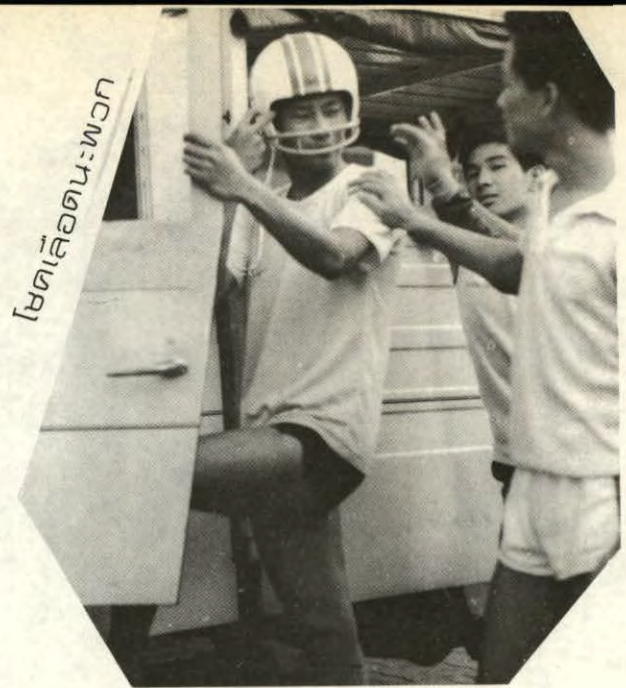
ข้าอยากกิน CP*

ตาหวาน

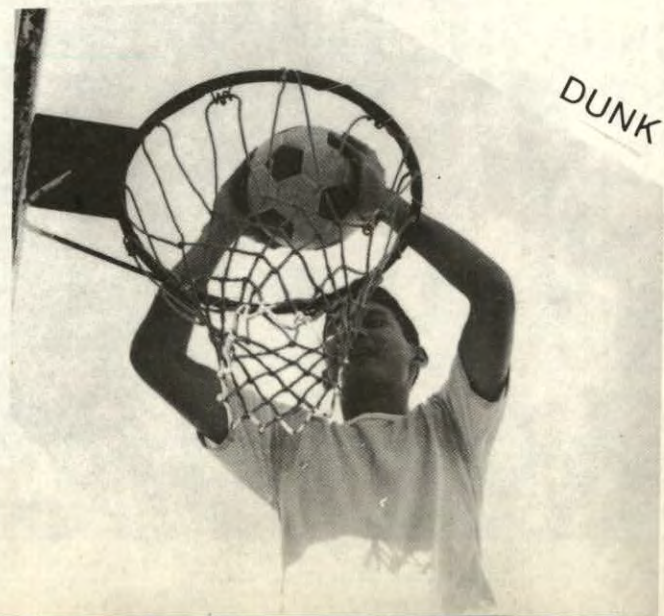
เด็กข้างถนน

ไซตเลื้อยตุน=พวก

ตีวเข้ม

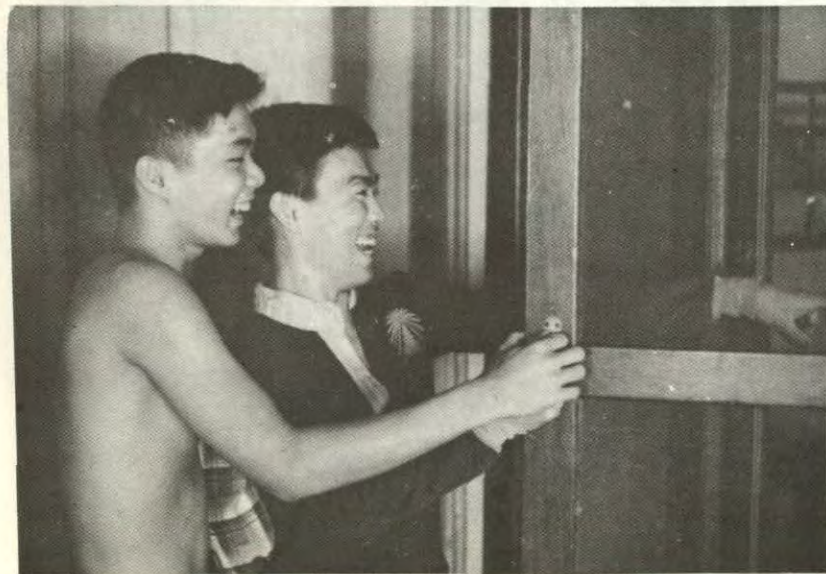

DUNK

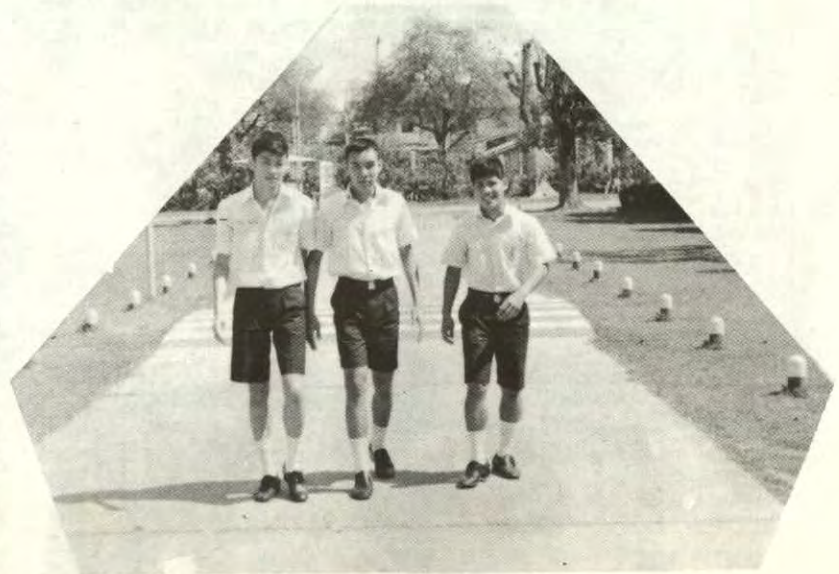
ไอ้เต๋อ ทิ้งปี

แกงค์ mad

ฮั่นแน่! ทำอะไรกัน

ตึกต่าง

ส่งใต้ค --- ส่งยิ้ม

อ้าว...อย่าเบรตพีชี่น้อง!

ทูเรต.

กิจกรรม !! ทัศนศึกษา

ท่น่วยพลร่ม

โชน... ไตรพันธ์สวยเป็นมาอยู่แถวหน้า

กรรมกรปาร์ตี้

!?!

เหตุเกิดเพราะ ส้มให้อาหารสัตว์ !?!

ไม่มีริงแต่แล้วละ

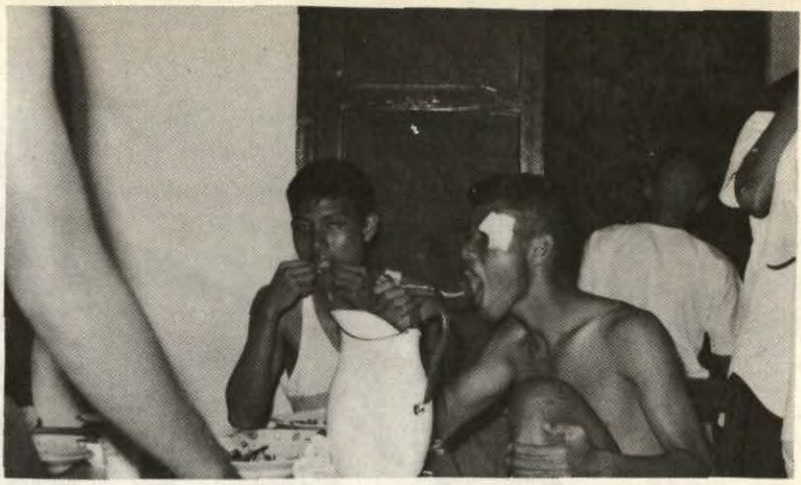
ไอ้บ้าหน้าท้าว

เต้าแกโรงสี่

เพียบในวันอาทิตย์

มาดในรอบFINALซึ่งตำแหน่งขุนพลบริโภาคซึ่ง
ผล BOZOเดือนเลื่อง3น้องไก่

แฮ็ย.ต่อม!ขึ้นนั้นอ้วจองแล้ว!

ศิษย์ผู้น่ารักของคุณครู

เหลือเชื่อว่:

ชักกันเป็นหมู่

ว่าวนะ...

"ผมอยากสมัครเป็นคนสวน

ติดต่อที่ไหนครับ"

อ๊ย! อย่าเอาหน้ามาแนบแก้ม(-)ได้

พี่ๆ หัวสูง นักเทร่อ

ณ ดอกบดสุลัตว์

แต่ตัวจ้า..กลับมาทราฟีก่อน

ล่าตวน & เทื่อง

ที่ชายหาด
30 วันก่อน Entrance

เขาเหล่านี้ กำลังรอ เมตตาจิต จากท่าน...

ดนตรี

กีฬา

วงเมโลดิกา

วงโยธวาทิต

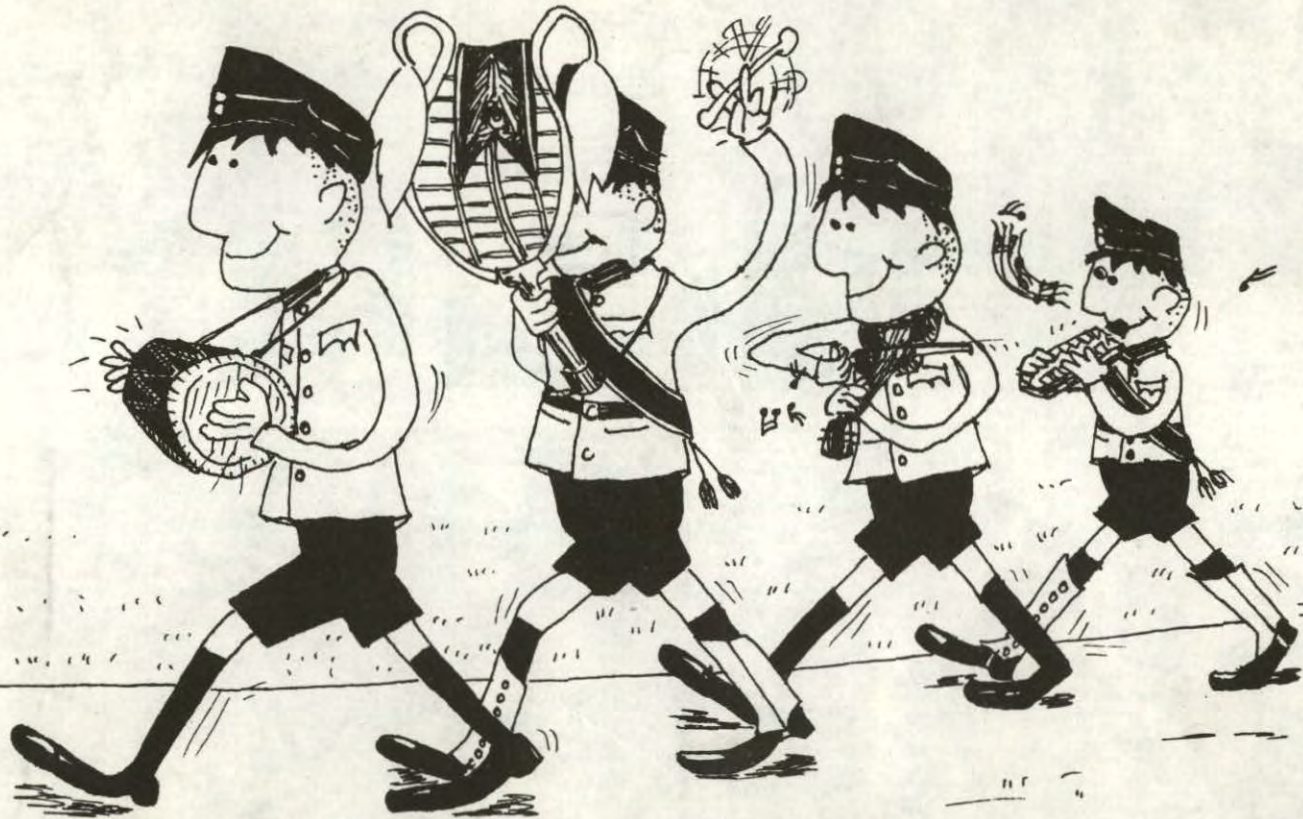

วงดุริยางค์

วงปี่สก็อต

" โทเอใจุดิดำ " คือวงดนตรีใหม่ที่เรากัดค้นพบ !.....

เรื่อ

ชนะเลิศรักบี้
นักเรียนเอเชีย
ครั้งที่
5

ไปแข่งรักบี้...

ที่

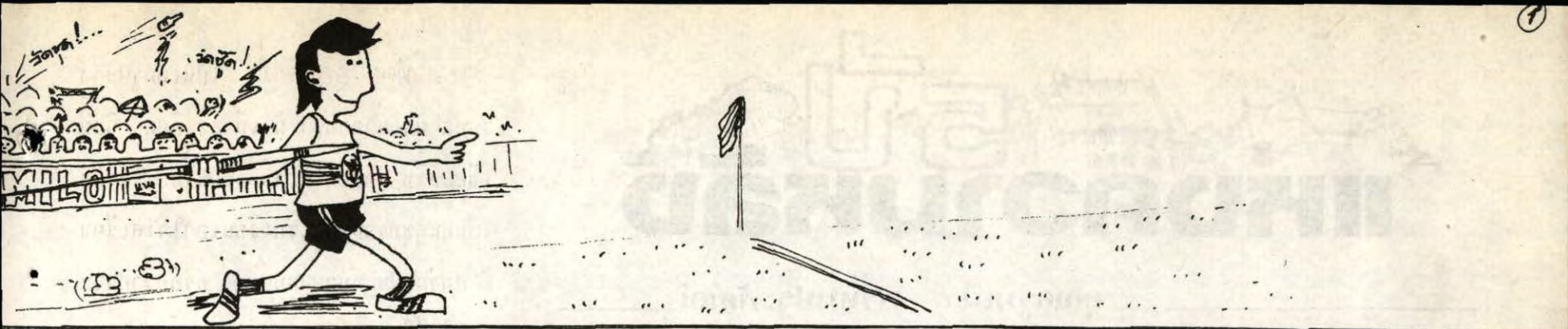
ฮ่องกง

รักบี้...
ที่ฮ่องกง

เดียวกับศักดิ์ศยาม เป็นเด็กรักเรียน ขยันตั้งใจ
ใจและมีความพยายามใฝ่ดี แต่ไม่สู่วองไว้นัก
เป็นคนรักสงบ บุคลิกเหมาะสมเป็น นักกฏ-
หมาย อารมณ์ดีเสมอ

- วรวิทย์ วิสูตรชัย เป็นเด็กรูปร่าง
ผอมบาง ผิวคล้ำ เป็นคนเงียบขรึม พูดน้อย
ใจดี ใจเย็น สุขุม รักเรียน ตั้งใจใฝ่ดี แต่
ไม่สู่วองไว มารยาทดี สุภาพ รอบคอบ รับผิดชอบ
ในภาระงานที่โรงเรียนมอบหมาย ให้
- เป็นบรรณาธิการของสมาคมหนังสือพิมพ์นับได้
ว่าได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างดี

จงจินต์ ผลประเสริฐ เป็นเด็กรูปร่างสูง
โปร่ง ผิวเนื้อสองสี เป็นเด็กช่างพูด ว่องไว
ค่อนข้างขงน ฉลาด ตั้งใจเรียนแต่ไม่รอบคอบ
เจ้าอารมณ์ ใจเฉียว มีสัมมาคารวะดี ยอมรับ
เมื่อถูกตำหนิและพยายามปรับปรุงตัว ใฝ่ดี
บุคลิกเหมาะสมเป็นนักธุรกิจการค้า เพราะ
เจ้าตัวมีไหวพริบดี

ธีรพล ทิพย์วัฒน์ เป็นเด็กรูปร่างสันทัด
ผิวขาว ดวงตาชื่อ ๆ สุภาพ เรียบร้อย เอา

ใจใฝ่เรียนดี แต่ไม่สู้ทดลองแคล่ว มีความพยายามดี
รักดี ใฝ่ดีสม่ำเสมอ ไม่ชอบยุ่งกับใคร
ตั้งใจเรียนแพทย์คงสมใจแน่

สันติ วีระเศรษฐกุล เป็นเด็กรูปร่าง
สมบูรณ์ ผิวค่อนข้างขาว การเรียนปานกลาง
มีสติปัญญาพอตัว ช่างพูด รักเรียน ใฝ่ดี เป็น
เด็กช่างคิด ไร่เริง มีความคิดริเริ่ม จัดทำ
นิทรรศการดนตรีจนสำเร็จ นับว่าเป็นผลงาน
ที่น่าภูมิใจเมื่อใกล้จะจากสถาบันแห่งนี้

มรุต ชมภูทิว เป็นเด็กรูปร่างสันทัด
ผิวคล้ำ ท่าทางผึ่งผาย รักสงบ ขรึม พูดน้อย
วางตัวเป็นผู้ใหญ่เกินตัว ขยัน ตั้งใจเรียนใฝ่
ดี มารยาทเรียบร้อย การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี
ใจดี สนใจในธรรมตามคุณพ่อคุณแม่ เป็นเด็ก
น่ารัก ไม่เคยทำให้อุทรรุหนักใจ

สาเรศ จันทศาสตร์วัต เป็นเด็กผิวขาว
รูปร่างผอมบาง หลังค่อนข้างโก่งเพราะกลัว
ตัวสูง (ขอโทษแก้ไขทำให้เสียบุคลิก) ดวงตา
มีแววเป็นทุกซกั่วงลอยู่เสมอ ตั้งใจเรียนพอ
ควร มีความขยันและพยายามพอตัว ส่วนมาก

มักจะใจลอยอยู่เสมอ จึงทำให้การเรียนไม่
เด่นเท่าที่ควร ถ้าเข้ามหาวิทยาลัย ต้องปรับ
ปรุงตัว

พิชิตพล ศรียานนท์ เป็นเด็กรูปร่าง
แข็งแรงสมบูรณ์ ผึ่งผาย ผิวขาว ค่อนข้างสูง
ใหญ่ ลักษณะซื่อายและค่อนข้างโกรธง่ายเป็น
คนเงียบ ๆ การเรียนตั้งใจ เอาใจใฝ่ ขยัน
หมั่นเพียร ใฝ่ดี มีบุคลิกดี

ณัฐพร โขมพัตร เป็นเด็กผิวคล้ำ
ผอมบาง เงียบ ช่างคิด ขยัน มานะพยายาม
ดี รักเรียนใฝ่ดี มารยาทดี โกรธง่าย และ
โมโหรุนแรง การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี

เอกราช กาลวันตวานิช เป็นเด็ก
รูปร่างเล็ก ๆ ผิวค่อนข้างขาว ยิ้มรับเสมอ
ขยันเอาใจใฝ่ในการเรียนดี แต่ไม่สู้อรอบคอบ
ไร่เริงแจ่มใส ช่างพูด มารยาทดี พอเป็น
นักเรียนชั้นสูงทราบว่าเปลี่ยนแปลงไป และ
ในปีนี้นักลับตัวจนได้รับตำแหน่งหัวหน้า คุรุติใจ
ด้วย

กำพต วัฒนดิเรก เป็นเด็กเข้มแข็ง
ผิวเนื้อสองสี รูปร่างสันทล่ำสัน ดวงตา
แสดงความกล้าหาญ มีความพยายาม มีมานะ
อดทน ชยันใฝ่ดี การเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เป็น
เด็กมีบุคลิกสุคนธ์ดีมีคนชมเชย เหมาะสมจะ
เป็นนักวิศวกรที่มีฝีมือคนหนึ่ง

วิษุวัตี ทวีทรัพย์ เป็นเด็กรูปร่างเล็ก
ผิวคล้ำ เป็นคนร้นเริง การเรียนอยู่ในเกณฑ์
ดี ชยันน้อยไป และไม่คอยมีความ กระตือรือ
ล้นเท่าที่ควร แต่มีความสามารถพอตัว ทั้งมี
ความรับผิดชอบในการทำงาน ซึ่งเป็นบุคลิกที่ดี
ในการอยู่รวมในสังคมหลังออกจากสถาบัน นี้
ไป

อมร อมรดิษ เด็กใหม่ รูปร่างผอม
บางสูงโปร่ง หน้าตาซีดเซียว ผิวคล้ำ เจ็บ
ขริ่ง มารยาทสุภาพเรียบร้อย เอาจานเอา
การ การเรียนตั้งใจ มีความพยายาม มานะ
อดทน รู้จักอดกลั้นและมีเหตุผลมีความคิดเห็น
ในทางที่ดี มีคุณธรรมประจำใจจึงสามารถอยู่

ประจำได้สบายพอสมควรเพราะป็นทาง รร.
รับเด็กโตเป็นรุ่นสุดท้าย เป็นผู้ใหญ่ เกินตัว
เมื่อได้ตำแหน่งหัวหน้า จึงเป็นหัวหน้าที่ดีคน
หนึ่ง

กฤษฎา จินวิจารย์ เด็กใหม่รูปร่าง
ผอมบาง ผิวขาว ช่างพูด สนใจการเรียนพอ
ควร มีความมานะอดทนพอตัวทำตามสบาย
ในหมู่เพื่อนฝูง บางครั้งดูเฉยๆขริ่ม การทำ
งานไม่สู้รับผิดชอบ มีความชยันน้อยไป หนอย
ทราบว่ามีโตเป็นคนทำงาน และตื่นตัวใน
การเรียนดีขึ้น

เลิศพร ประชิตวัตติ เป็นเด็กรูปร่าง
สันทล่ำ ผิวคล้ำ ดวงตาคู บอกความเป็นนักสู้
มักหลบครูเสมอ เป็นเด็กค่อนข้างขงและช่าง
พูด การเรียนดีมีสติปัญญา ตั้งใจเรียนพอควร
เรียนตามสบาย ดูไม่สู้สนใจ แต่ผลการเรียน
ปรากฏอยู่ในเกณฑ์ดี เพราะเป็นเด็กมีปฏิภาณ
ดี

กฤษณะ โพธิ์หนอทอง เป็นเด็กเข้า
ใหม่ มีผิวคล้ำ รูปร่างล่ำสัน ท่าทางเป็นนักสู้

มีความพยายามอดทนและใฝ่ดี ตั้งใจและเอา
ใจใส่ในการเรียนดี เชื่อฟังครู และพยายาม
ปรับปรุงตัวดี ค่อนข้างขยันขันแข็ง

วิสูตร สุทธิศักดิ์ รูปร่างผอมบาง
ผิวคล้ำ ชยันขันแข็งในการทำงานพอควรเจียบๆ
ชอบให้ครูสนใจจึงจะเรียนได้ดี เมื่อพี่ชาย
จากไปแล้วจึงขยันขันแข็งขึ้นอีกมาก และดู
จริงจังกับการเรียนดีขึ้น แต่ยังทำงานช้าเป็น
ตัวของตัวเองมากขึ้น

ศุภวัฒน์ เสงี่ยมจิตร เป็นเด็กผอม
บางผิวคล้ำ ชอบพูดคุยและแห่เย้า เมื่อเข้า
กลุ่มกับวิสูตรก็มักวิวาทกันเสมอ การเรียน
ต้องอยู่ในสายตาคูเพราะชยันน้อยไป การ
เรียนตั้งใจน้อย พอโตขึ้นปรับปรุงตัวได้ดี จึง
ได้เรียนในมัธยมปลาย นำขึ้นชม ครูดีใจด้วย

โชติกาญจน์ อัครกุล เป็นเด็กใหม่
ผอมบางสูง ผิวคล้ำ ตาโต เจ็บ เป็นคน
อ่อนแอ เพราะเป็นสถานที่ใหม่ ถึงแม้จะมีพี่
อยู่ด้วยก็ยังไม่วายขาดกลัว จบชั้น ม.ศ. 3

จึงหาย เปลี่ยนเป็นชายหนุ่มที่เข้มแข็งขึ้น ซึ่ง
ความจริงควรจบปีที่แล้ว เจ้าตัวต้องการใหม่
ความรู้แน่นจึงขอเรียนใหม่อีกปี การเรียนมี
ความพยายาม ตั้งใจใฝ่ดี และพยายามปรับ
ปรุงตัวเสมอ _____

วัฒน์ศักดิ์ จายนีโยธิน เป็นเด็กผิว
คอนข้างคล้ำ ตาโต รูปร่างสันทัด เป็นนัก
เรียนใหม่ การเรียนอ่อน แต่ได้พยายามและ
ข้อฟังคำสั่งสอนของครู จึงปรับปรุงตัวให้เรียน
ได้ดี และเมื่ออยู่มัธยมตอนปลาย เจ้าตัวต้อง
การให้ภูมิแน่นขึ้นขอเรียนใหม่ เป็นเพื่อนกับ
โชติกาคุณจนสามารถเรียนจบ และเป็นลูก
ศิษราชูชโดยสมบูรณ์ เมื่อเด็กมีความใฝ่ดีและ
ก็ยังรักษาความดีไว้ _____

ชูรัฐ เกียรติพิงศ์ เป็นเด็กผิวขาว
สูงโปร่ง ข้างพูดข้างคุย คอนข้างชน ต้องอยู่
ในสายตาคูครูทุกครั้งที่ทำงาหรือเรียน เป็น
เด็กฉลาด ว่องไว ถ้าตั้งใจและเอาใจใส่
จะทำเสมอจะเรียนได้ดีมาก การเรียนจึงอยู่
ในระดับปานกลาง คู่มือที่เข้าสู่ยุรจน ก่อน

เพื่อนที่อยู่ในชั้นเดียวกัน _____

อาชวิน โสภโณดร รูปร่างผอมบาง
ผิวขาว มีบุคลิกในการทำงานทุกชนิดได้ การ
เรียนตั้งใจปานกลาง ข้างพูด จิตใจร่าเริง
อยู่เสมอ เป็นคนมีสติปัญญาฉลาดว่องไวพอตัว
แต่เพราะขยันเรียนน้อยไปหน่อย จึงมีความรู้
พอรักษาตัวไต่มา _____

กัมปนาท วิมุกตานนท์ เป็นเด็กผิว
เนื้อสองสี รูปร่างแข็งแรง เป็นไม้เบื่อไม้
เมากับกำพดตลอดเวลา ไม่ทราบว่าเดี๋ยวนี้
ดีกันหรือยัง มีอารมณ์ฉุนเฉียว เอาแต่ใจตัว
การเรียนอยู่ในความประมาท เพราะเรียน
ตามอารมณ์ ทำงานเฉื่อยชา ไม่ทราบว่า
ปัจจุบันปรับปรุงตัวว่องไวขึ้นหรือยัง _____

รักษุทธิ์ สัตยานุรักษ์ เป็นเด็กผิวคล้ำ
รูปร่างสันทัด เป็นเด็กรักเรียน ตั้งใจและ
เอาใจใส่ในการเรียนดี เกือบ ๆ พูคนอย
มีระเบียบวินัยดี พยายามปรับปรุงตัวเอง อยู่
เสมอ ไม่ค่อยยุ่งกับใคร เหมือนเป็นคนถือตัว

สังกาศเพชร์ สุวรรณศรี เป็นเด็ก
ผิวคล้ำรูปร่างลำสัน เข้มแข็งเป็นนักสู้คนหนึ่ง
สมัยนั้นมักโกรธกับเพื่อนบ่อย ๆ เป็นเด็กยิ้ม
ยาก เกรงขริม การเขียนหนังสือ อ่านยาก
การทำงานค่อนข้างสปรกการ เรียนอยู่ในชั้น
ปานกลาง _____

ณรงค์ฤกษ์ ศิลกแพทย เป็นเด็กรูป
ร่างเตี้ย เข้ามาใหม่ยังไม่สู้ปรกเปรี้ยว นัก
เงียบ ๆ เฉื่อยชา การเรียนปานกลาง มี
ความพยายามพอตัว ไม่ชอบยุ่งกับใครวางตัว
เหมือนเด็กโต เป็นคนยิ้มยาก มีความคิดใฝ่ดี _____

นพปฏิล เตชะติวงศ์ ณ อยู่ธยา
เป็นเด็กตัวเล็ก รูปร่างลำสัน แข็งแรง คู
บุคลิกเป็นคนถือตัว เงียบขริม พูคนอยไม่ชอบ
ยุ่งกับใคร การเรียนปานกลาง เรียนอยู่ใน
ชั้นนี้เพียงภาคต้นเท่านั้นเพราะสุขภาพไม่แข็งแรง
ต้องไปอยู่บ้านเพื่อเป็นนักเรียนไม่มาซึ่ง
ได้กลับเข้ามาเรียนในปีใหม่ ได้ทราบว่าการ
เรียนดีพอสมควร _____

พินนาถ กิตยาภรณ์ เป็นเด็กผิวขาว
รูปร่างผอมค่อนข้างสันทักดูเป็นเด็กเสราเจ้า
ทุกข ชอบอยู่เงียบ ๆ พุคนอย ไม่ชน ใจเย็น
ตั้งใจเรียน ทำงานขำ มีความพยายามและ
ใฝ่ดี ไม่ทะเลาะทะเลาะกัน ถึงแม้ใครจะพูดว่า
เรียนเก่งไม่เท่าพี่ที่รับรู

ม.ร.ว. เศรษฐวิวัฒน์ จักรพันธ์
เป็นเด็กผิวเนื้อสองสี รูปร่างสันทัก เป็นเด็ก
เขาใหม่ เงียบ เรียบร้อย มักทำอะไรตาม
เพื่อน ๆ เป็นคนใจดี ใจเย็น ไม่สู่วองไว
ตั้งใจเรียนพอสมควร การงานเรียบร้อยพอ
สมควร ถ้ายันมากกว่านี้จะเรียนดี ไม่น่าคิดว่า
ว่าเป็นเจ้านาย

ชัยพัฒน์ รัชตประกร รูปร่างเตี้ย
ผิวเนื้อสองสี ร่างกายแข็งแรงสุขภาพสมบูรณ์
เป็นเด็กใหม่ ตัวเล็ก เจ้าตัวเคร่งขรึมอยู่ใน
ที่ ท้าเป็นคนแข็ง ถึงแม้ตัวเล็กกว่าเพื่อนก็
ไม่คอยกลาข่ม จึงทำให้ขู้อย่างสงบ ตั้งใจ
เรียนพอสมควร มารยาทเรียบร้อย สุภาพ

อาทิตย์ ออกเวหา เป็นเด็กผิวเนื้อ
สองสี ตัวเล็กรูปร่างสันทัก เป็นเด็กแข็งแรง
สมบูรณ์ เงียบ ๆ ตั้งใจเรียน และเอาใจใส่
ใฝ่ดี เป็นนักสู้ที่ตีไม่รังแกใคร ถ้าใครรังแก

สู้สุดใจ มารยาทสุภาพเรียบร้อย เชื่อฟังและ
ปรับปรุงตัวในทางดี มีระเบียบวินัย รักษา
ตัวรอด

เมื่อเวลาผ่านไป 5 ปีแล้วเหตุการณ์เหล่านี้ก็เปลี่ยนแปลงไป เขาเหล่านี้จะมีรูปร่างผิว
พรรณและนิสัยเปลี่ยนไปบ้างตามกาลเวลา ข้อความที่ครูโศกกล่าวไว้ข้างต้นคงจะเป็นที่ระลึกถึงความ
หลังไต่บางเล็กน้อย แต่ก็ยังประโยชน์ได้น้อยมาก ซึ่งเพียงเป็นข้อความที่บันทึกให้ลูกหลานได้รู้จักพอ
สังเขปเท่านั้น ขณะนี้ทุกคนต่างแยกกันเข้ามหาวิทยาลัยตามความปรารถนาและความถนัด เพื่อประ-
กอบอาชีพต่อไป จึงนับว่าเป็น O.V. รุ่น 53 ที่สมบูรณ์

สุดท้ายครูหวังว่าทุกคนยังคงเป็นลูกศิษย์ที่สืบไป ประพฤติ ปฏิบัติให้อยู่ในศีลในธรรม
สมกับได้รับการอบรมให้สวดมนต์ระลึกถึงคำสั่งสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า และระลึกถึงพระ
มหากษัตริย์คุณขององค์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ เสมอ ๆ ในการประกอบกิจการใด ๆ (ทุกคน
จะพ้นจากความทุกข์ทั้งปวง) ขอให้ทุกคนเจริญก้าวหน้าในการศึกษาและการดำรงชีวิตตลอดไป ด้วย
อำนาจของความกตัญญูต่อเวทีที่ไต่ปฏิบัติมา จงบันดาลให้เป็นที่รักใคร่เมตตาต่อคนทั่วไป คิดสิ่งใดจง
สำเร็จสมปรารถนา.

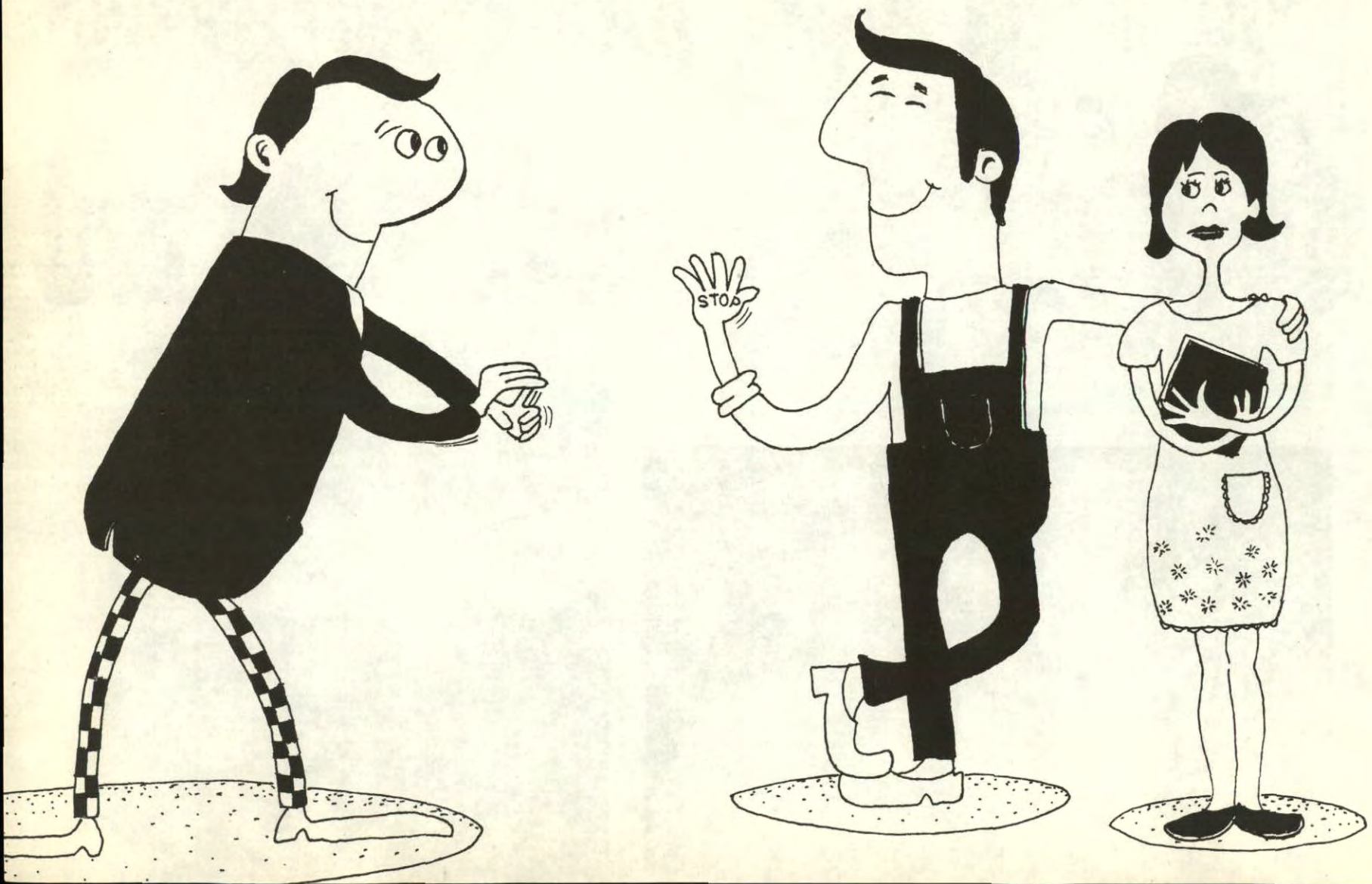

๑๑ ใ้เพื่อน!... ถึงเราจะคบ กับ ชอบ เล่น เทว มาด้วยกัน..แต่ตอนนี้แฟนเรา...เพื่อนต้องเข้าใจนา!...๑๑

๑๑

เรือโรงเรียน

กัมปนาท ไวกยี่

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ชั้นที่ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สนามจันทร์-ตู่บั้ง

กับการ "ก่า" เป็นเด็กที่ซนมาก ชอบทำอะไรอย่างรวดเร็วเสมอ และยัง

ชอบทำอะไรแปลก ๆ อยู่เรื่อย เมื่อจบ ม.ศ.3 ก่าก็ออกไปเล่น

แสดง ๆ กับโลกภายนอกอย่างสนุก

เกียรติศักดิ์ เจริญสุข

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ชั้นที่ออก ม.ศ.2 คณะที่อยู่ สนามจันทร์-คูสิต

"หนูม" จากสตูล รูปหล่อเอากการ การเรียนก็อยู่ในชั้นดีเป็นที่รัก

ของอาจารย์ แต่หนูมชอบกว่าอยู่กับเรามากอีกคนนึง ชอบกลับบ้านไปอยู่

กับพ่อแม่ดีกว่า

กาล โสรัต

ชั้นแรกที่เข้า ป.7 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ พญาไท

กาลอยู่กับเราเพียง 4 ปี น่าเสียดายเพียง 4 ปี แต่พวกเราที่รัก

กาลไม่นอย

โกศยั ตันติพลาผล

ชั้นแรกที่เข้า ป.7 ชั้นที่ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ พญาไท

"โกสนัน" เป็นเพื่อนคู่หูของ "เชี้ยว" เนื่องจากมีใจรักเพื่อนมาก

เมื่อเห็นเชี้ยวออก จึงออกตามข้าง โดยการแกล้งสอตอกอย่างน่า

เสียดาย

คมสัน จินดาพร

ชั้นแรกที่เข้า ป.3 ชั้นที่ออก ป.7 คณะที่อยู่ นันทอุทยาน-จิตรลดา

ตุ้ง ชำมาตั้งแต่เด็ก เป็นนักเลงพอตัวจนพวกเราออดมสยบ เมื่อไม่มี

ใครให้หม้อกแล้ว ตุ้งก็ออกไปซ่าข้างนอกเช่นกัน

ฤทธิ ลาชโรจน์

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สนามจันทร์-จิตรลดา

ฤทธิ เป็นชาวใต้โดยกำเนิดที่มีรูปร่างสูงโย่ง และมีนิสัยดีเข้าไต่กับ

ทุกคน พอถึง ม.ศ.3 ฤทธิก็เป็นอีกคนที่ไฝ่ฝันจะเป็นบุคคลในเครื่อง

แบบ และก็ไม่ใช่เรื่องยากเลยสำหรับบุคคลที่มีความสามารถระดับ

ฤทธิ ที่จะฝ่าฟันเข้าไปอยู่ในรั้วเตรียมทหาร

จักรพันธ์ กาญจนโฆษณ์

ชั้นแรกที่เข้า ป.5 ออกม.ศ.3 คณะที่อยู่ นันทอุทยาน-พญาไท
"เบียว" เพื่อนของเราคนนี้ขี้เล่น ยิ้มอยู่เสมอ บอยครั้งที่เบียวเล่น
มากจนลืมเรียน ทำให้เบียวไม่ค่อยอยู่กับเรา

จักรวาล เหลลายุวธรรม

ชั้นแรกที่เข้า ป.3 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สนามจันทร์-คุสิต
EGG นับว่าเป็นคนเก่งหลายอย่างทั้งการเรียน กีฬา งานฝีมือ คน
ตรี แดมยังคุยสนุก เป็นที่รักของเพื่อน ๆ และก็รักเพื่อนมาก EGG
จึงออกไปตามเพื่อนของ EGG

ฉัตรวิภา ลักษณะนาย

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ออก ป.4 คณะที่อยู่ สราญรมย์
สำหรับเพื่อนเก่าคนนี้ เราต้องยอมรับว่าแทบจำไม่ได้จริง ๆ แต่ถึง
อย่างไรเราก็ก็นึกว่าเป็นเพื่อนร่วมรุ่นของเราคนหนึ่ง

ชลิติ พัฒนะพรหมมาศ

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ออก ม.ศ.4 คณะที่อยู่ สนามจันทร์-พญาไท
ความจริงชลิติน่าจะอยู่กับเราจนถึง ม.ศ.5 แต่เป็นเพราะชลิติชอบ
ความรุนแรง และใช้ความรุนแรงในทางที่ผิดชลิติจึงต้องออกไปก่อน
เวลาอันควร

ชิตโชติ สุขมงคล

ชั้นแรกที่เข้า ป.3 ออ ป.5 คณะที่อยู่ สราญรมย์
ตอนเด็ก ๆ ชิตโชติวาดการ์ตูนเก่งมาก และชอบวาดหน้าฉากเสือ
ให้เราดูบ่อย ๆ น่าเสียดายที่ต้องไปเรียนต่ออังกฤษไม่ทัน เราคงได้
ดูรูปโฉมหรือไอ้มดแดงเป็นแน่

จิตรภณ ปลื้หจินดา

ชั้นแรกที่เข้า ป.3 ออก คณะที่อยู่ นันทอุทยาน-จิตรลดา
ไอ้แม่มันับเป็นเพื่อนรุ่นเก่าจริง ๆ แม่จะออกไปแล้วก็ไม่ยอมทิ้งพวก
เรา เรามักเห็นแม่ไปเชียร์รักบี้เสมอแม่จะออกไปแล้ว นับว่ารัก
โรงเรียนเข้าชั้นคนหนึ่งที่เดียว

โชคชัย สุวรรณสุตา

ชั้นแรกที่เข้า ป.6 ชั้นที่ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สราวุธธรรม-พญาไท
หนุ่มชิวเงินจากสมุทรสงคราม "หนึ่ง" ผู้หลงตัวเองว่าเหมือน

ROBERT REDFORD บอกเราว่า อยากจะใช้ชีวิตเป็นนักแสดงที่
เมืองนอก ในที่สุดความฝันก็เป็นจริงเมื่อทาง รร. ยินยอมพร้อมใจ
กันส่งเสริมให้หนึ่งออกจาก รร. สมความปรารถนา ตอนนี้อายากพหนึ่ง
ก็พบใต้ U.S.A.

ชัยวัฒน์ ศรีสมวงศ์

ชั้นแรกที่เข้า ป.5

เจ็กอยู่กับพวกเราจนถึง ม.ศ.3 อาจเป็นเพราะวิชา ม.ศ.3 นั้น
เรียนสนุก เจ็กจึงขอเรียนอีกปีในขณะที่เราขึ้น ม.ศ.4

ชัยวัฒน์ วรรณศิลป์

ชั้นแรกที่เข้า ป.7 ออก ม.ศ.3 คณะ พญาไท

แะ ผู้มีรูปร่างอัมบอบบาง ผอมแห้ง บอกพวกเราว่าหนอาหารคณะ
ไม่ไหว ขึ้นอยู่ตายแน่จึงออกไปด้วยความใจสมัคร

ชนิทร โพธิ์พูนศักดิ์

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ นันทอุทยาน-จิตรลดา

คู่ย์ นักวิ่งลมกรดของ รร.คว่าเทรียดูมากที่หลายเทรียดู รู้สึกว่าคู่ย์
จะรักสี่เหลี่ยมมากจึงจำต้องออกไปเข้าเตรียมทหาร

ชลธิ์ เกาตะทัต

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สราวุธธรรม-พญาไท

อุน หัวหยิกประจำรุ่น เป็นอีกคนที่ไม่พ่น 65% อันตรายอุนจึงลาไปอยู่
เตรียมอุดม

อาจอง ปลื้มมันส์

เป้เป้ เป็นคนเดียวของรุ่นเราที่มีสติการเรียนที่น่าทึ่ง เพราะเป้
เรียนมากกว่าพวกเราหลายปี (หวังว่าอีก 2 ปีคงจบนะ) เป้เป็น
จำพวกแก๊งค์ที่ที่สุดของรุ่นก็ว่าได้ เพราะเป้มักโชว์ตลกอนาถา
ให้เพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ชมอยู่บ่อย ๆ และท่าทางเจ้าตัวจะหลง
ในความสามารถของตัวเองเอาการทีเดียว แต่เป้ก็มีความสามารถ
ด้านดนตรีไม่เบาทีเดียว ได้เป็นถึงหัวหน้าวงดนตรีไทย (สนใจชีว
ประวัติส่วนตัวอ่านในหนังสือรุ่น V.C.55?)

ชลธิศ พูนสุขโข

ชั้นแรกที่เข้า ป.5 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ นันทอุทยาน-คูสิต
มานิสัยดี มีอารมณ์ขัน เป็นเพื่อนซี้ของเป๊อและแป๊ะ ก็ฟ้าจัดว่าเก่ง
เข้าชั้นที่เดียว

ณัฐพงศ์ จิระพันธ์

ชั้นแรกที่เข้า ป.6 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ จิตรลดา
รูปร่างเหมือนหมู แต่เพื่อน ๆ เรียกกันว่า "ไถย่าง" ไกรรักสนุก
ชอบผจญภัย คั้งนั้นคุณขนาดใหญ่แห่งนี้จึงถูกไถแหกออกไปอย่างไรคน
ตานทาน

ตุลรัชย์ คนองเดช

ชั้นแรกที่เข้า ป.6 ออก ม.ศ.3
นึกเนมว่า "แดง" แต่ไม่ยอมแดงตั้งชื่อ ระยะหลัง ๆ ดูเงียบเหงา
คล้ายมีอะไรในใจ และแล้วก็จากพวกเราไปอย่างไม่เจอหน้ากันอีก
เลย

เทพอำนวยการ จุลละจาริต

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สราญรมย์-ผู้บังคับการ
รายละเอียดกับเทพอำนวยการไม่ค่อยมี จำได้แต่แววรูปร่างเล็ก ใจโต
สปอร์ตกับเพื่อน ๆ

เทพไท ทับเที่ยง

ชั้นแรกที่เข้า ป.6 ออก ม.ศ.2 คณะที่อยู่ สนามจันทร์-คูสิต
ตอนแรก ๆ ที่ตุ้มเข้า รร. ตุ้มซึ่กับไต่มา และเป็นคู่แข่งทางการ
เรียนกันที่นั่นแล้วและมาแรงมาก ตุ้มเป็นคนเรียนเก่งและกีฬาที่ถนัด
มากก็คือบาสฯ ตอนอยู่ ม.ศ.1ตุ้มได้เป็น นร.ทุนของ สมาคมศิษย์
เก่าฯ ด้วยเหตุผลบางประการตุ้มจากเราไปศึกษาต่อที่สหรัฐตอนจบ
ม.ศ.2

ทศพร โทรากรูร

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ออก.ป.5 คณะที่อยู่สนามจันทร์
ทศพร ตัวเล็ก ผอมบาง ค่อยมีปัญหาบางประการ ทศพรจึงอยู่กับ
เราได้ไม่นานนัก

ทศพร ลิลาลัย

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ออก

คณะที่อยู่ นันทอุทยาน-จิตรลดา

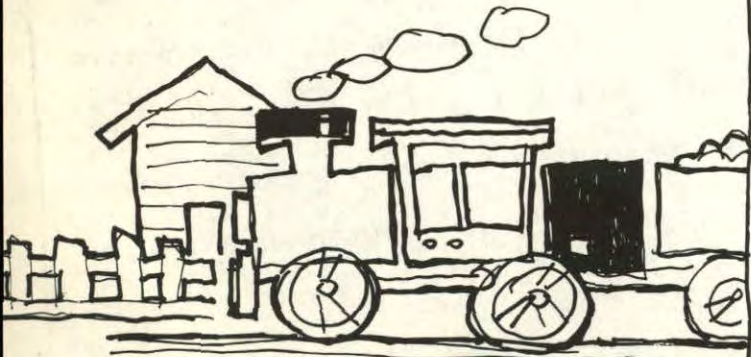
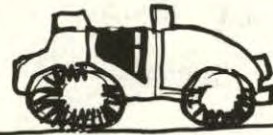
ทศ นักวิ่ง 1,500 เมตร ทีม รร. ทศต้องปรับความรู้แน่นอน ตอน
ม.ศ.3 จึงต้องเรียนซ้ำอีกปี

ธินวา ชัยจินดา

ชั้นแรกที่เข้า ป.5 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สราญรมย์-คุสิต
หล่อเป็นคนร่าเริง รักเล่นมากกว่ารักเรียน หล่อเล่นกีฬาเก่งหลาย
ประเภท ทั้งรักบี้, บาสฯ, บอล หล่อเป็นคนรักโรงเรียน แต่ดู
เหมือน รร.ไม่คอยเต็มใจรับรักของหล่อก็เพราะ 65%เส้นตายของ
รร.หล่อจึงต้องจากพวกเราไปอยู่ที่อื่น

ธินสาร ศรีจันทร์

ชั้นแรกที่เข้า ป.3 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สราญรมย์-ผู้บังคับการ
บึกบึน ทมิ้น แกร่ง กร้าน เป็นคุณสมบัติประจำตัวของ "บุสกา" ผู้
เลียนแบบหุ่นมาจาก อี้ดี อามิน บุสกาเป็นคนเรียนเก่งมาก โดย
เฉพาะช่วง ม.ศ.1- ม.ศ.3 เคยได้ที่ 1 ของห้อง ก.มาหลายต่อ
หลายครั้ง แต่บุสกาไม่รักทหารเรือมาก ถึงขั้นคลังแคล์จึงออกตอน
ม.ศ.3 เพื่อเข้าเตรียมทหาร และเข้าได้เป็นที่ 1 ของจำนวนผู้ที่
สมัครสอบทั้งหมดด้วย นัยยอมแสดงให้เห็นถึงความสามารถของบุส-
กาได้คิ

ธเนศร์ ศาสตร์านนท์

ชั้นแรกที่เข้า ป.7 ออก ม.ศ.2 คณะที่อยู่ ดุสิต

คู่หูของหลอกก็คือ "เป้" เป้มีนิสัยหลายอย่างที่ไปกับหลอกได้ สิ่งที่เป้ชอบมากที่สุดคงไม่พ้นเรื่องเที่ยว เป้จึงอยากออกไปรับรสชีวิต นอกบ้านบ้าง จึงออกไปตอน ม.ศ.2

ธิตินิล สารลักษณ์

ชั้นที่เข้า ป.4 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สราญรมย์-พญาไท

"ธิตินิล" เป็นคนเรียนเก่งมากอีกคนในรุ่น 53 และมีความคิดคล้ายคลึงบุสกาอย่างมาก จึงไม่แปลกที่จะเห็นธิตินิลทำอะไรกับบุสกาบ่อย ๆ โดยเฉพาะการเรียน ธิตินิลบุสกาติด ๆ แมบุสกาไปอยู่เตรียมทหารแล้วธิตินิลก็ยังตามไปอยู่ด้วยจนได้

ธรรมนุญ ชินวรรณโณ

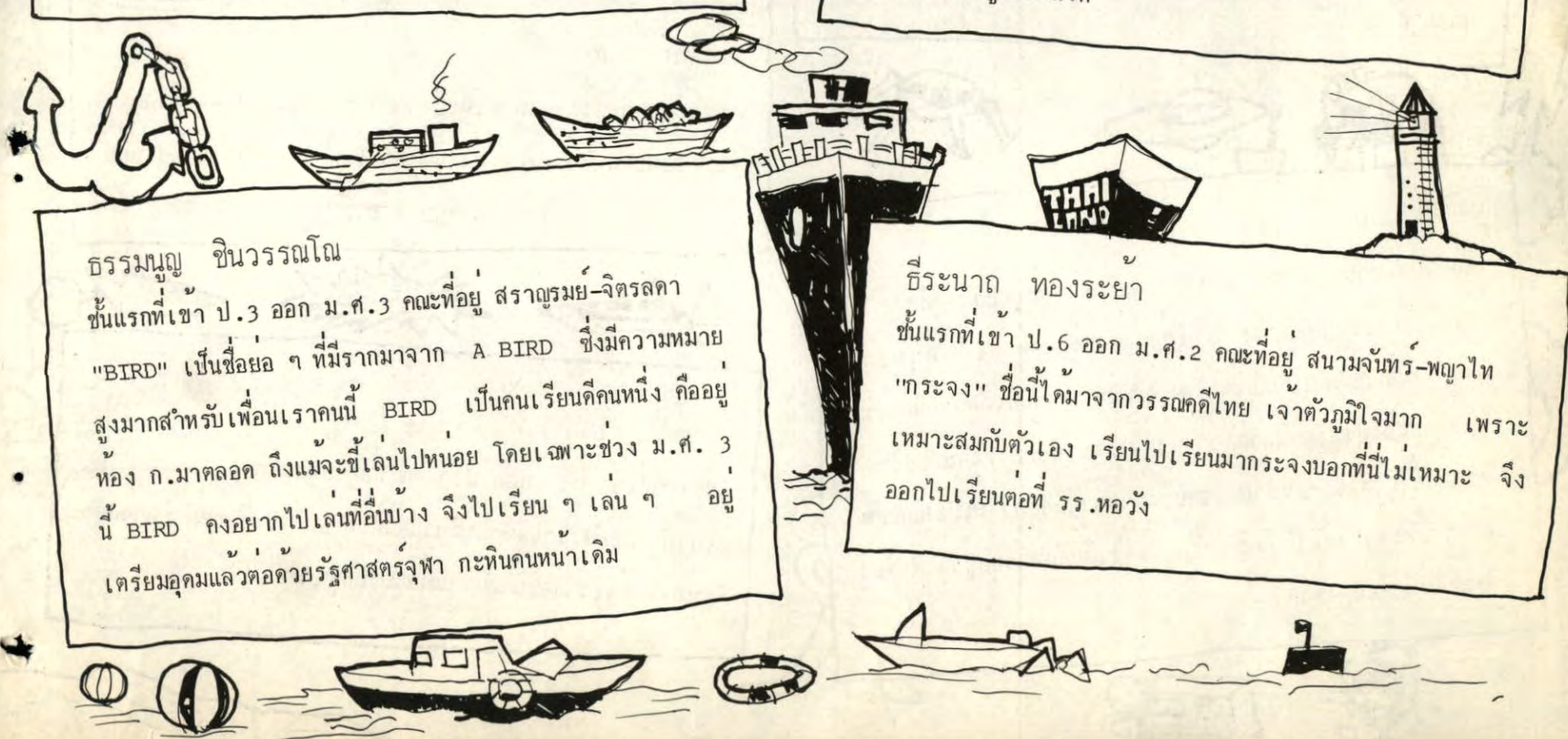
ชั้นแรกที่เข้า ป.3 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สราญรมย์-จิตรลดา

"BIRD" เป็นชื่อย่อ ๆ ที่มีรากมาจาก A BIRD ซึ่งมีความหมายสูงมากสำหรับเพื่อนเรานี้ BIRD เป็นคนเรียนดีคนหนึ่ง คืออยู่ห้อง ก.มาตลอด ถึงแม้จะขี้เล่นไปหน่อย โดยเฉพาะช่วง ม.ศ. 3 นี้ BIRD คงอยากไปเล่นที่สนามบ้าง จึงไปเรียน ๆ เล่น ๆ อยู่เตรียมอุดมแล้วต่อกับรัฐศาสตร์จุฬา กะเห็นคนหนาเต็ม

ธีระนาถ ทองระยา

ชั้นแรกที่เข้า ป.6 ออก ม.ศ.2 คณะที่อยู่ สนามจันทร์-พญาไท

"กระจง" ชื่อนี้ได้มาจากวรรณคดีไทย เจ้าตัวภูมิใจมาก เพราะเหมาะสมกับตัวเอง เรียนไปเรียนมากระจงบอกที่นี้ไม่เหมาะ จึงออกไปเรียนต่อที่ รร.ทอวัง

นิวติ โปธิพร้อม

ชั้นแรกที่เข้า ป.3 ออก ม.ศ.3

นิวติคลั่งไคล้อยากเป็นตำรวจมากที่สุด เพื่อน ๆ จึงมีร้องเพลง
ชด.ให้ฟังอยู่เสมอ และก็ไ้แปลกที่คนที่มีการเรียนซึ่งอยู่ในเกณฑ์
อย่างนิวติสอบติดเตรียมทหารสบาย ๆ และแยกเหล่าไปเป็นตำรวจ
สมอยาก

บัณฑิต อารยาวุฒิ

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ นันทอุทยาน-คุสิต
ช่างเครื่องยนต์กลไกต่าง ๆ ที่เก่งที่สุดในรุ่นก็คือ ดิง หนูมชาว
เชียงใหม่คนนี้ ดิงเป็นคนที่น่าสนใจเกี่ยวกับทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ มัก
อ่านนิตยสารประเภทนี้มากกว่าหนังสือเรียนเสียอีก เอนกิสัยประจำ
ตัวของดิงที่เพื่อน ๆ หลายคนชอบซึ่งมาแล้วก็คือ ความเป็นคนขวาน
ผ่าชาคนั่นเอง แต่ดิงก็ยังมึนสั้ยดีอยู่ในส่วนลึกอีกหลายอย่าง ที่เดียว
จึงทำให้มีเพื่อนฝูงมาก

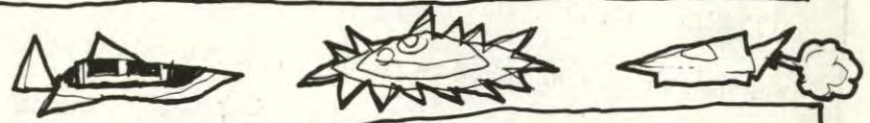

ประสูติ ลอยเพชร

ชั้นแรกที่เข้า ป.7 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ พญาไท
ประสูติรูปร่างโปร่ง หล่อเหลาแต่เคร่งขรึม เลื่อนวอลเลย์เก่ง เรา
ไม่รู้วาประสูติชอบความร้ายกาจที่ใด

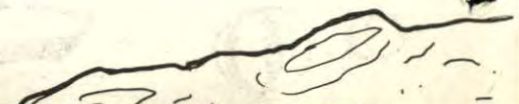
นฤพล พลพิช

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ออก ม.ศ.2 คณะที่อยู่ สนามจันทร์-จิตรลดา
หลิม ตอนเด็กนับว่าเรียนเก่ง แต่โตขึ้นไม่ค่อยได้ใช้ความขยัน หลิม
ออกไปหาประสบการณ์หลังจากจบ ม.ศ.2

เปรมัน บกคำวิห

ชั้นแรกที่เข้า ป.3 ออก ป.3 คณะที่อยู่ สนามจันทร์
เปรมัน อยู่กับเราเพียงปีเดียวแล้วก็เดินทางไปเรียนต่อ ที่ต่างประ
เทศ ได้ข่าวว่าตอนนี้กลับมาแล้วและหัดพูดภาษาไทย

ปรัชญา ประเสริฐสุด

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ นันทอุทยาน-ผู้บังคับ
การ

"จุด" เมื่อตอนเด็กหุนจ๋ามาน่ารัก แต่พอโตขึ้นชักรน่ารักเกินไป จุด
เลยเล่นกีฬาเป็นการใหญ่ วิ่งรอบ รร.วันละหลาย ๆ รอบ ในที่สุด
จุดก็สามารถสมใจปรารถนา จุดเป็นคนนิสัยดีรักเพื่อนพ้องนาเสียตาย
ที่จุดต้องจากเราไป

ปรัชญา สุนทรพิมล

ชั้นแรกที่เข้า ป.3 ออก ม.ศ.4 คณะที่อยู่ สนามจันทร์-จิตรลดา
ปรัชญา เป็นเด็กชนตั้งแต่เล็ก ๆ พอเข้าคณะในก็ยังชนอยู่ และยังได้
สมญานามว่า "ไอ้กะลอนทอง" ตอนแรกเราคิดว่าปรัชญาจะออกตอน
ม.ศ.3 ที่ไหนได้ ปรัชญากลับมามานะเรียนจนผ่าน ม.ศ.3 เรียน
ม.ศ.4 กับเรา แต่เรียนได้ไม่นานปรัชญาเกิดอยากเป็นทหารตอนวัย
แก็ จึงออกไปตอนปลาย ๆ ปี แล้วไปเข้าเตรียมทหารร่วมกับเพื่อน
รุ่นน้อง

ปรัชญา สิงหเสนี

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ออก คณะที่อยู่ สราญรมย์-จิตรลดา
พวกซุ๊ปเปอร์อีกคนของรุ่น 53 เพื่อความแนนของวิชาการที่จึงขอต่อ
ม.ศ.3 อีก 1 ปี (ดูรายละเอียดชีวประวัติใน O.V.54)

ปิยะชนก ลิ้มปะพันธ์

ชั้นแรกที่เข้า ม.ศ.1 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ ผู้บังคับการ
ซัด ก็จัดเป็นจำพวกเดียวกับ พี่ที่ยื่นหยดจะสู้กับเส้นตาย 65% ของ
รร.ต่อไป ซัดมีเหตุการณ์ที่น่าสยองกับกุงอยู่เรื่องหนึ่ง อายาพูดเลย
เสียวแทน

ปิยะ จินดาประติษฐ์

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สราญรมย์-จิตรลดา
ตัวไม่โตแต่กลับชื่อเบิ้ม หุ่นเพรียว เจียบ เป็นลักษณะของเบิ้ม ตาม
ธรรมชาติ ซึ่งใบนหารู้สึกราวกับเก็บความในใจอะไรบางอย่าง ไว้
หลังกรอบอู่ฟ่แข่งค์ อยู่กับพวกเราถึง ม.ศ.3 ปิยะก็ออกไปเข้า
เตรียมอุดม และก็ไต่ข่าวว่ามีสาว ๆ มาติดพันกันเกรี้ยว

ประวัติย์ เสมอวงศ์

ชั้นแรกที่เข้า ป.6 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สราญรมย์-พญาไท
เสียจากเมืองชล "เมศ" ผู้มีใจรักเพื่อนฝูงมากปกติจะเป็นคนที่คอย
สงเคราะห์เพื่อน ๆ ในเรื่องอาหารการกิน การเงิน ใครเดือด
ร้อนแล้วไปหาเมศก็สมหวังทุกครั้ง แต่สิ่งที่เมศเกลียดอย่างหนึ่งก็คือ
เรียน ซึ่งเป็นผลให้เมศสอบไม่ผ่าน

ประยุกต์ วรรณิมา

ชั้นแรกที่เข้า ป.7 ออก ม.ศ.2 คณะที่อยู่ พญาไท
ประยุกต์ จักว่าเป็นคนที่เรียนดีคนหนึ่ง และเล่นบาสเก่ง เพื่อความ
ก้าวหน้าเฉพาะตัว ประยุกต์จึงปลีกตัวไปศึกษาต่อที่สหรัฐอเมริกา

พัชโรดม อุนสุวรรณ

ชั้นแรกที่เข้า ป.3 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ นันทอุทยาน-ผู้บังคับการ
"ตั้ง" เป็นคนเรียบร้อย (โดยผิวนอก) ที่ การเรียนก็อยู่ในเกณฑ์ดี
ออกจากวิชาวุธฯไปอยู่เตรียมอุดมก็คงจะไปหาอะไรที่มันดี ๆ

พิวัฒน์ ทองถาวร

ชั้นแรกที่เข้า ป. ออก ม.ศ.1 คณะที่อยู่นันทอุทยาน-ผู้บังคับการ
พิวัฒน์มีการเรียนที่ใช้ได้ และแรงสำหรับที่ใช้เล่นกีฬา ใดเป็นอย่างดี
ดี (หนาน) แต่มันก็ไม่พอสำหรับบางสิ่งบางอย่างที่บีบคั้น จึงออกไป
ตั้งแต่ ม.ศ.1

พีระพันธ์ ต้นสุภาพ

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ออก ม.ศ.2 คณะที่อยู่นันทอุทยาน-ผู้บังคับการ
กุง นิสัยดี รักเพื่อน ใจนักเลงเดี๋ยวนี้เราไม่ได้อาครว จากกุง
บางเลย

พรอนันต์ สิงห์เส็น

ชั้นแรกที่เข้า ป. ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่นันทอุทยาน-จิตรลดา
"จ่อง" ก็เป็นอีกคนที่อยากจะเป็นบุคคลในเครื่องแบบทหาร (ที่ไม่ใช่
รด. หรือทหารเกณฑ์) การเรียนสบาย แรงดี ก็ฟ้าเด่น การเข้า
เตรียมก็เลยไม่พอมือจ่องไปได้

พรต สืบสงวน

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สนามจันทร์-พญาไท
เพื่อน ๆ เซอร์ไพรส์มากกว่าทำไม "โตเอะ" รีบชิงออกจากวชิราวุธ
ไปอยู่เตรียมอุดมฯ ก่อน โดยไม่ถามไถ่ อ.ส่งศักดิ์ ชะกอน โตเอะ
เรียนก็ดี วิ่งก็แปลกแต่เร็ว เสียอย่างเคียวชอบหยีตามองเพื่อน ๆ
ชะเรื่อยจนเคยตัวซึ่งน่าจะเก็บไว้ไปใช้กับสาว ๆ ที่หลง (กล) ของ
โตเอะมากกว่า ตอนนีเพื่อน ๆ อยากพบหน้าโตเอะผู้หล่อเหลา ใจ
เย็น พูดเร็ว ก็พบโตเอะวารสารศาสตร์ ธรรมศาสตร์ ทุกเวลา
ราชการ เว้นตอนที่อยู่กับสาว ๆ

เฟื่องวิชชุ อินรุทธเวา

ชั้นแรกที่เข้า ป.7 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สนามจันทร์-คุสิต
"Sam" คงอยากเป็นนายพลตามพ่อมั่ง จึงคบเท่าเข้า เตรียมทหาร
ไปกะเค้าอีกคนหนึ่ง ปกติแฉะเป็นคนคุยเก่ง และมากซึ่งก็ไม่เบาที่
เคียว ถ้ามองข้างหลังจะสังเกตเห็นที่ บั้นท้ายของแฉะคล้ายๆ กับ
จูลетка เกไปอีกแบบ

ไพฑูรย์ ลิ้มปิโชติกุล

ชั้นแรกที่เข้า ป.5 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ นันทอุทยาน-พญาไท
เสียใจดูจากราษฎรผู้มีนามว่า "ตงจิน" มีอยู่วันหนึ่งจินไม่รู้ว่าจะเกิด
เป็นอะไรขึ้นมา อาจจะเห็นว้าวของ รร.มันเคียวเกินไปได้ ก็วิ่ง
โคดข้ามไปเฉย ๆ แล้วก็หายสาบสูญไปเลย

ภาคย์ โทณูจนาท

ชั้นแรกที่เข้า ป.3 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่นันทอุทยาน-ผู้บังคับการ
บุรุษที่แฝงความน่าสะพรึงกลัวไว้ในร่าง และชอบเล่นอะไรโหด ๆ
รร.เลยโหดกับภาคย์ด้วยเส้นตาย 65% ภาคย์จึงไปอยู่ รร.ยุพราช
เชียงใหม่เจ้า

ภานูมาต ศุภกิจจารักษ์

ชั้นแรกที่เข้า ป.3 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สราญรมย์-จิตรลดา
"JACK" ก็เหมือน ๆ กับแซม เพราะอยากเป็นนายตำรวจที่คึกคัก
คุณพ่อ ก็เลยเข้าเตรียมทหารไปเช่นกัน แจ็คเป็นคนรูปร่างเล็ก แต่
เล่นกีฬาเก่ง และมักจะมีเรื่อง ดี ๆ คุ ๆ ผิด ๆ มัน ๆ มาเล่า
ให้เพื่อนฝูงฟังเสมอ กระทั่งออกไปแล้วก็ตาม ถ้ายิ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับ
กับภาคใต้ถิ่นกำเนิดของแจ๊คละก็ 3 วัน 3 คืน

มานอช คล้ายอินทร์

ชั้นแรกที่เข้า ป.5 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ นันทอุทยาน-พญาไท
หนึ่งในตระกูล "จอย" ที่เคาน์ทางคานกีฬา ค่อยใจรักอยากไปหา
ประสบการณ์ทางคานกีฬาที่อื่น จึงจากไปโดยกล่าวว่า สถิติของ รร.
จะถูกทำลายหมด

มนไท เครือสุวรรณ

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ออก ป.7 คณะที่อยู่ นันทอุทยาน-ผู้บังคับการ
อยู่ รร.มนไทก็เรียน ๆ เล่น ๆ คงอยากจะเป็นผู้คุมแถวเรียน มั่ง
จึงจากพวกเราไปอยู่สวนกุหลาบตั้งแต่ ป.7

มัธยันต์ ไกรสรทองศรี

ชั้นแรกที่เข้า ป.3 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สราญรมย์-จิตรลดา
ตอนเด็ก ๆ ซึ่งตัวตึกก็ไม่ได้เล็กเลย คู่สนิทกับแจ๊ค คู่เป็นคนที่มีความ
สามารถและพรสวรรค์ในเรื่องกีฬามากที่สุดคนหนึ่งของรุ่นเรา คู่ติด
รักกับทีม รร.ตั้งแต่ ม.ศ.2 และเล่นได้เฉียบทุกแมตช์ จนทาง รร.
ยอมรับฝีมือให้เครื่องหมายสามารถ นอกจากนี้คู่ยังเป็นนักกรีฑา ตัว
ยง ทั้งวิ่งทั้งทุ่ม (น.น.) เรียกได้ว่าความสามารถในทางกีฬา จัด
จ้านรอบตัว แต่อย่างไรก็ตาม นักกีฬาเอกของเราคนนี้ ซึ่งเคยชนะ
กีฬามหาหลายแมตช์ ก็ไม่วายเจตที่เด็ด 65% ของ รร.เลนงานเอา
อยู่หมัด เลยต้องเปลี่ยนใจอยากเป็นนายทหารแทน คู่ก็เลยคบหา
เข้าเตรียมทหารกะเขาอีกคน

รัตนญาณ สุรพิณท์

ชั้นที่เข้า ป.3 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่นั้นทูลุทยาน-ผู้บังคับการ
ชีวิตที่รื่นเริงทำให้ "ญาณ" เป็นคนหน้าเป็น ยิ้มง่าย ตอนที่ญาณอยู่
กับพวกเรา ญาณเรียนแบบใจเย็น แต่พอ ม.ศ.3 ญาณทนใจเย็นไม่
ไหว ย้ายไปอยู่เทพศิรินทร์ด้วยความที่ญาณเป็นคนชอบเทศมารคาอยู่
เอากาการ ญาณเลยขอไปเรียนอักษรฯ เกษตร

วุฒิการ ชาศรีรัตน์

ชั้นแรกที่เข้า ป.6 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ จิตรลดา
ควยไบหน้าที่แปลก ๆ หุ่นเหมือนศิษย์ถ้ากระบอกเพื่อน ๆ จึงเรียก
ว่า "จิ้งโกร่ง" ซึ่งตัวเองคิดว่าน่ารัก โกร่งมีการเรียนที่ชั้น ๆ
ลอง ๆ ไม่นานนั้นคงเป็นเพราะโกร่งขี้เล่นไปหน่อย ตอนอยู่
ม.ศ.2 คนที่ไม่ค่อยชอบหน้าโกร่งเท่าไรก็ไม่พบได้ พอขึ้น ม.ศ.3
อาจเป็นเพราะโกร่งอยากเรียนวิทย์มั่งก็ได้ เพราะถึงแม้จะผ่าน
65% โกร่งก็ย้ายไปเรียนเตรียมอุดม

วิชัยพล นราแย้ม

ชั้นแรกที่เข้า ป.6 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สราญรมย์-พญาไท
นักบาสชาวแอฟริกาศิษย์รักของครูว่อง "แย้" บุคคลที่มีลีลาควน
Foot ที่เพื่อนต่างยอมรับ สมัยหนุ่ม ๆ แย้เคยเรียนทอง ก. แต่มา
ในระยะหลัง ๆ แย้บอกแข็งมากเลยหนีไปอยู่เตรียมอุดม เพื่อที่จะ
ขยันเรียนมากขึ้น

วัชรศักดิ์ เฝาจินดา

ชั้นแรกที่เข้า ม.ศ.1 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ ผู้บังคับการ
เต็มมมาพร้อมรอยยิ้ม ทำให้เพื่อน ๆ สนุกสนานเฮฮา ในมุขตลกที่
แปลก ๆ น่าเสียค่ายเต็มมต้องจากไปปล่อยให้เรายิ้มค้างคนเดียว

วัชรกุล ศรีโยธิน

ชั้นแรกที่เข้า ป.3 ออก ป.6 คณะที่อยู่ สราญรมย์
"นก" หยอกเพื่อนแรงไปนิดเลยต้องไปหาอะไรเติม ๆ เล่นที่อื่น

วัลลภ เพิ่มพิศาล

ชั้นแรกที่เข้า ป.5 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สนามจันทร์-ผู้บังคับการ
ความจริงซากเป็นรุ่นพี่ของเรา แต่ฟ้าก็บังคับาลให้ซาก มาเรียนร่วม
รุ่นกับเราจนได้ แล้วซากก็อ่าลาพวกเราไปควยสาเหตุที่รู้อยู่

วรพงษ์ หัมพานนท์

ชั้นแรกที่เข้า ป.7 ออก ม.ศ.3

"แจ๊ค" ตัวเล็กกระทัดรัด เล่นบอลเก่ง(กว่าเรียน) แจ๊คจึงเป็นอีก
คนที่ต้องจำลาไปเรียนที่อื่น และเมื่อแจ๊คออกจาก รร.ไปแล้ว ก็ทำ
สถิติบางอย่างเร็วที่สุดของรุ่นไว้ซะแล้ว...

วสันต์ หัพวงศ์

ชั้นแรกที่เข้า ป.4 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ หน่อกุทยาน-จิตรลดา
วสันต์ มีฉายานามที่เราขอ เซนเซอร์ (เกรงใจเจ้าตัว) และเรียนดี
พอใช้ พอจบ ม.ศ.3 ก็เรียนเตรียมทหาร เช่นเดียวกับจ้องและแซม

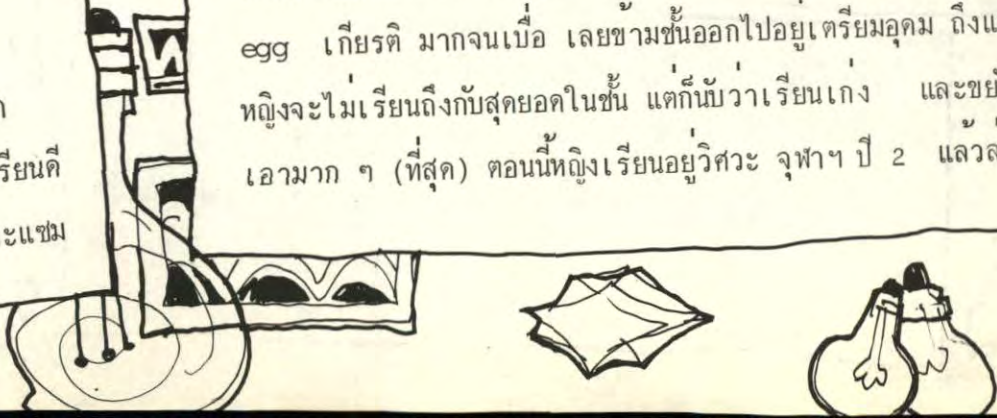
ศรัณย์ บุญพันธ์

ชั้นแรกที่เข้า ป.3 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สนามจันทร์-ผู้บังคับการ
"ตู" คนนี้ตอนเด็ก ๆ เรียบร้อย โตขึ้นกลับเปลี่ยนเป็นตรงข้ามอาจ
เจริญรอยตามพี่ชาย ะยะนี้ไม่ได้ขาวคราวเลย

ศิริวงศ์ ยุกตะเสวี

ชั้นแรกที่เข้า ป.6 ชั้นที่ออก ม.ศ.2 คณะที่อยู่ สราญรมย์-พญาไท
"หญิง" ฟังแค่ชื่อก็รู้ว่าสุภาพเรียบร้อย หญิงจึงเป็นที่รักของเพื่อน ๆ
น้อยคนนักที่ทักใจเกลียดหญิง ยิ่งตอน ม.ศ.2 แล้วหญิงสนิทกับทรวด
egg เกียรติ มากจนเบื่อ เลยข้ามชั้นออกไปอยู่เตรียมอุดม ถึงแม่
หญิงจะไม่เรียนถึงกับสุดยอดในชั้น แต่ก็นับว่าเรียนเก่ง และขยัน
เอามาก ๆ (ที่สุด) ตอนที่หญิงเรียนอยู่วิศวะ จุฬาฯ ปี 2 แล้วละ

สหัส ศึกศิศิลป์ชัย

ชั้นแรกที่เข้า ป.3 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สนามจันทร์-คูสิต
"กัน" เก่งกีฬาหลายอย่าง และชอบตลกหน้าตายกับเพื่อน ๆ ตลก
เจ็บ ๆ กับน้อง ๆ ซาดกันไปคนเหมือนกับซาดเพื่อนไปอีกคน อีก
3 ปี ก็ถึงจบนายร้อยตำรวจแล้ว

สุภาคย์ สาริกะภูติ

ชั้นแรกที่เข้า ม.ศ.1 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ คุ้มบังคับการ
กึ่ง มาพร้อมกับสัญญาลักษณะประจำตัว พอออกไปอยู่เตรียมอุดมเรามาก
เจอแก๊งแถวสยามบอย ๆ

สมานฉันท มะลิสวรรณ

ชั้นแรกที่เข้า ป.3 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สราญรมย์-จิตรลดา
ตั้งรูปร่างค่อนข้างใหญ่ และซึ่กับไก่ ตักมักใช้ชีวิตอยู่อย่างเรียบง่าย
สบาย ๆ แต่ชีวิตในวชิราวุธในด้านการเรียนทำให้ตกตองออกไปใช้
ชีวิตสบาย ๆ ที่อื่น

สรรรเพชญ์ วัฒนกุล

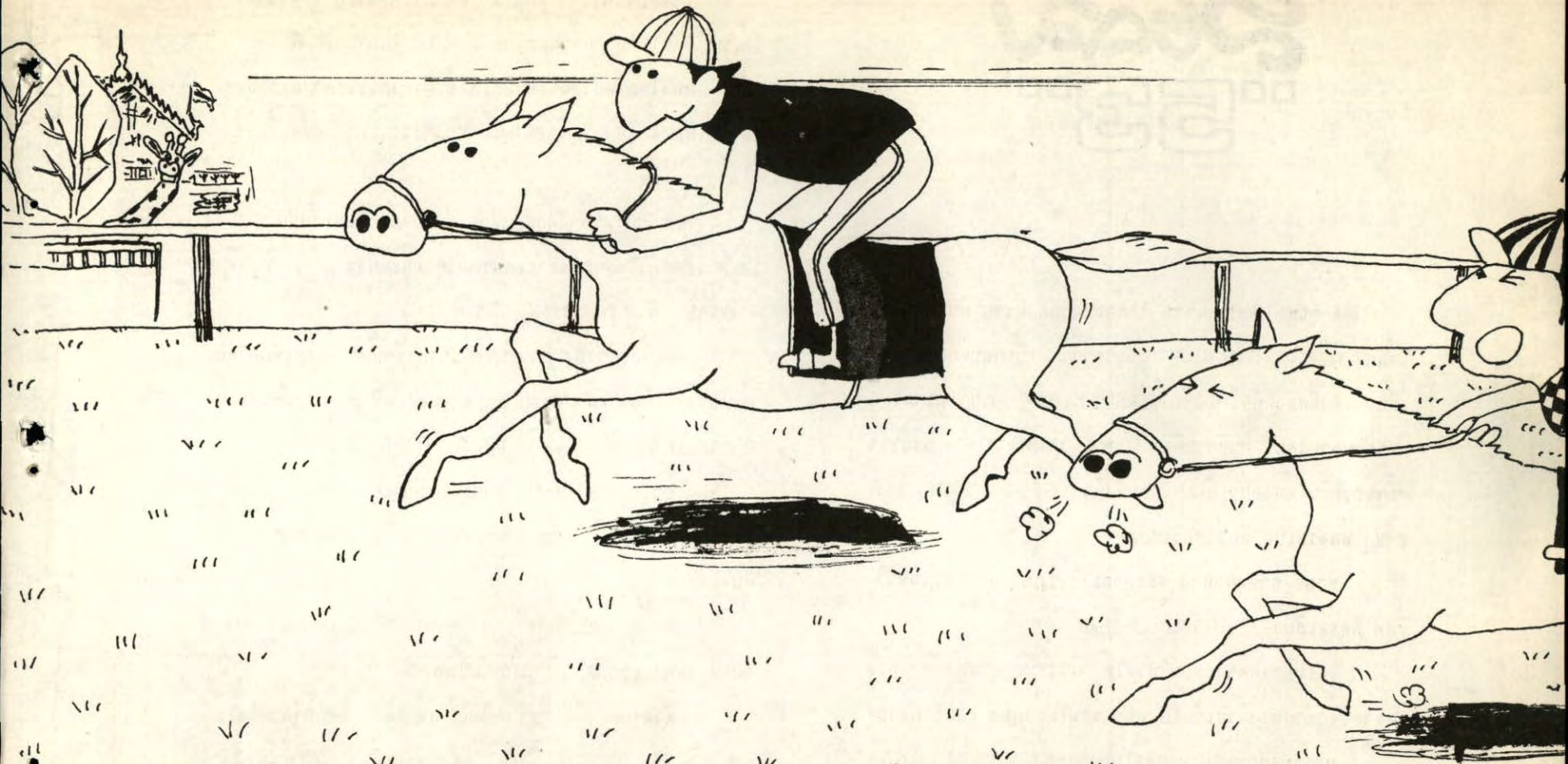
ชั้นแรกที่เข้า ป.5 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ สนามจันทร์-จิตรลดา
โล้น เด็กเมืองจันทน์ ตัวเล็กแต่ไวววย ไม่มีพิษมีภัย

หนุ่ม คงธรรม

ชั้นแรกที่เข้า ป.6 ออก ม.ศ.2 คณะที่อยู่ นันทอุทยาน-จิตรลดา
หาทางหนุ่มลึกลับกลน ทำอะไรใจร้อน หนุ่มใจร้อนจึงอยู่กับเรา ไม
นาน

หิรัญ เลิศวนากุล

ชั้นแรกที่เข้า ม.ศ.1 ออก ม.ศ.3 คณะที่อยู่ คุ้มบังคับการ
ตอนที่เข้ามาแรก ๆ หลีคูก็เป็นเด็กดี หลัง ๆ ซักดีแตก เลยพาลไม่
พนเส้น 65 ต้องย้ายไปศึกษาถิ่นคนดั่ง อ.น.ศ.

พานล่านี้..... อยู่ข้างจากเราเพียง* พาดีน* ก็นิ่งเท่านั้น !!!...

2000

สัปดาห์ "53"

4 ขุนพลใหญ่ประจำรุ่น ไม่ต้องบอกก็คิงทราบ หัวหน้าแกงค์ ไตแก่ พิษิตพล ศรียานนท์ ผู้มีฉายาว่า "ซันก่อนเด็ก ลงหลังเด็ก" คนที่สองก็คือ จงจินต ผลประเสริฐ ฉายา"กรามใหญ่ มหาภัยหลายโลก" คนที่สามคือ กำพต วัฒนดิเรก ฉายาว่า "ถ้าจะรักกิน ต้องอย่าเลือก" คนที่สี่คือ ไตรรงค์ วิสุทธิมรรค ฉายา ทองระเบิด ดีกว่าของเหลือ"

ชาย? ชายทุกอย่าง จะเอาอะไรออกมา รากาธรรมชาติ ที่สุด ติดคอเสี้ยว "ศุภวัฒน์ เสงี่ยมศักดิ์"

ใครมีyalคความหอมโปรคให้ พิระวุฒิ อุณสมบัติ ค้วย เพราะเจ้าตัวบนว่าอวนเกินไป อยากรหอมไหนอยลง (อะไรกันวะ) "เจ้าพ่อสามล้อ" มาแล้วในคราวของ อาชวิน โสภ- โนคร (คูเลงซี)

อยากรูใหม่คำว่า "หน้าเส้น" หมายถึงอะไร ณรงฤกษ์ คิลกแพทย จะตอบปฎุทวอนันได้ยงสะใจที่สุด

หมอพัน อาทิตย อุคมศักดิ์ ประกาศว่า "ร้านอ้วเปิด เมื่อไรเพื่อน ๆ ทำพันฟรี"

แรง แรงจริง ๆ ผู้ที่สามารถพลิกโลกทั้งโลก ให้หมุนกลับ ได้ หาทัไหนไม่ได้อีกแล้วนอกจาก สาระศัจฉาวิชาสัตว์

หนังใหญ่ หนังมันระคัอินเตอร์ กำกับการแสดง และแสดง เองแต่เพียงผู้เดียว โดย ชัยพัฒน์ รัชตประกร ชื่อเรื่องว่า "ไครว่าซาเตี้ย"

คุณทราบไหมว่าสัตว์สองตัว ระหว่างปลาจลามากับฮิปโปโป เตมัส เมื่อสู้กันไครจะชนะ อยากรู้ตองถามผู้เชี่ยวชาญ วิษุวัตติ ทวีทรัพย์ กับ พิระวุฒิ อุณสมบัติ

คนหนึ่ง(หัว)สูง ยาว หน้าปนแจกเล็กนอย อีกคนเตี้ยค้ำคุด ค่อนข้างป่าเถื่อน หน้าปนแขก แต่เขาก็สูค เข็ชี่ ทั้งคูก็ วัฒนศักดิ์ ฉายนียโยอิน กับ โชติกาญจน อัสวกุล ใจละ

"โอย...ช่วยเหยียบออกนอย เหยียบแรง ๆ นะ" เป็นคำ กล่าวที่ อมริ อามระดิษ บอกเพื่อน ๆ เพื่อทดสอบความเป็น ทิน

พบแล้ว แชมป์ของซาร์วย (ขนม) ตัวจริงหนักหน่วงที่สุด เท้าที่เคยพบ เขาคือ ญัฐพร โขมพัตร

หลังจากหนังจีนเรื่อง "ชื่อแม่ แซ่ตลก" ออกมาฉายได้ไม่นาน วิสุตร สุทธิศักดิ์ ถึงกับไปคุดตั้งหลายเที่ยว (ไม่รู้คิดใจ อะไร)

ไครว่าตัวเองหัวเด็ก หัวล้านลองไปเหยียบกับ คินิติน วรณโกมล ต้องชิงทุกราย

บริษัทम्मแห่งประเทศไทย ตองล้มเลิกกิจการลงทันที เมื่อ ให้ สังกาศเพชร สุวรรณศรี ทดลองใช้

ใครก็ตามที่นอนใกล้ วรวิทย์ วิสูตรชัย เวลาไปเที่ยว
ชายทะเลด้วยกันจะรู้ว่าดี ๆ ยามค่ำคืนที่แทบของเราจะทำเอาคน
รอบข้างนอนไม่ค่อยหลับซะเรื่อย

ขอแสดงความเสียใจด้วยสำหรับหนุ่มลูกทุ่ง กฤษณะ โพธิ
หนองทอง ที่อยากจะเรียนรามคำแหง แต่พระเจ้าไม่ยอมให้เรียน

โรคเหงาหลับได้เพราะขาดแล้วห้องโปรแกรม 1 โดยตัว
แพร์ชื่อคือ สันติ วีระเศรษฐกุล (โดยเจ้าตัวบอกว่า "อยาก
เป็นแบบอู๋ไทนอนแต่ 3 ทุ่มแล้วตื่น 6 โมงครึ่งรับรองเป็นแน่")

ประกาศควน ใครเคยเป็นคู่แฝดของ จีรพงศ์ ธีรภาพ
ให้ติดคอเจ้าตัวด้วย เพราะไม่เป็นอันกินอันนอนแล้ว

DRIVER อย่าง สุวิธาน ศีตวรรัตน์ แทบคลัง เมื่อ
เจอคู่ปรับ ทินนาถ กิตยาภรณ์ ที่สามารถเดินแข่งรถได้ (ทำไม
เดินเร็วกว่าเพื่อน)

ศึกชิงแชมป์ความหล่อ DARK TALL AND HANDSOME ก็มี
นโรตม์ ปรียาพันธ์ จากมาเลเซีย ประทศกัญญา ทศพล ทั้งสุ
บุตร จากอินเดีย จะประชันกันอย่างสุดเหวี่ยง แค้นาเสียค่ายที่มี
ม้ามืดมาแรง คณิศร์ จิตพิทักษ์ จาก CHINA คว่ำตำแหน่งไป
ครอง

อาจเป็นเพราะ "ความรักแบบพิศดารกระมัง" เลยทำให้
ศักดิ์สยาม วรคามิน จึงเรียนตกต่ำลง

ต่อให้คนเนมของ ธีรพล ทิพย์วัฒน์ ชื่อว่า "ฉลาด" แต่ก็
ไม่ฉลาดไปกว่า "ชัย" เอกราช กาลวันตวานิช (เจ้าตัวบอก
เองว่าซารูทุกอย่าง)

ผลของ EN. มีผลกระทบต่อ นพปฏิถ เคาชาติ
วงศ์ ณ อยู่ธยา มากที่สุด (ก็เตือนแล้วให้เรียนวิทย์ ไม่น่าย้าย
เลยเพื่อน)

เขากหารประจำวันของเราคงจะเป็น ม.ร.ว. เศรษฐวิวัฒน์
จักรพันธ์ เพราะชอบเล่นเรือ เล่นเครื่องบินเหลือเกิน (ไม่โต
ซักทีนะ)

ก่อนจากกันวันนี้ เพื่อน ๆ ทั้งหลายที่ถูกแซว คนไหนไม่พอ
ใจให้ไปร้องเรียนเอาความผิดได้ที่ประธานรุ่น กัมปนาท วิมุกตา
นนท์ (ซาฟเจ้ายอมรับผิดชอบทุกประการ)

หนุ่มคอทองแดงอย่างกฤษณา จินะวิจารณ์ะ ต้องซัดซ่าย
ทันทีเมื่อเจอหนุ่มคอเหล็กอย่าง เลิศพร ประชิตวิติ (แกวยัง
เคี้ยวได้)

ไฉนเชื่อว่าวรัญญู สัตยานุรักษ์ มีแฟนสวย ระวังนะ
จะถูก ซูรัฐ เกียรติพงษ์ แยง

เจ้าพ่อทีวีสี ชาญชัย กรรณสูตร กำลังหาพระเอกแสดง
ในเรื่อง "บุปผาสมาพร" พอดีเจอกับ อาทิตย ออกเวหา จึง
ขอให้ไปแสดง แต่อาทิตยกลับปฏิเสธว่า ตนเองหล่อเกินไป เคียว
นางเอกหลงแล้วจะไม่ได้เรียนหนังสือ

ขอปรบมือให้ อลงกต กฤตยารัตน์ หนอยครับในฐานะ
รักษาความเป็นหัวหน้าชั้นตลอดกาลได้

เวลาก่อนนอนตอนดึก ๆ หมี่ ทวีศักดิ์ ตันสุริวงศ์ จะ
ต้องไปอุดหนุนกาแฟแถวโต๊ะ มรุต ชมภูพิ์ ทุกคืน ๆ จนยุ้ยเล็ก
กินกาแฟไปเลย

ความซุกซน อย่างไหน?

โดย...
โกรทอ ๖๕๓

ข้าพเจ้านับว่าโชคที่มีวาสนาที่ได้อยู่กินนอน และเรียนหนังสือในร่มเงาของวิชาวุฒิวัยาลัยมา 9 ปีเต็ม ข้าพเจ้าชอบโรงเรียนนี้มากที่สุดนั่นเป็นเพราะโรงเรียนนี้อบรมมนิสัยและให้ความรู้ มิใช่เฉพาะแต่การศึกษาวิชาการอย่างเดียว ยังรวมถึงความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันของสังคมอีกด้วย

ข้าพเจ้าจำได้ว่าเมื่อข้าพเจ้าขึ้นชั้นประถมปีที่ 7 ข้าพเจ้าต้องเข้ามาอยู่ในคณะเด็กโต พลอาทิตย์แรกผ่านไป พิธีต้องรับน้องใหม่เสร็จเรียบร้อย ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ เด็กใหม่ด้วยกัน ต้องพบกับความลำบากกาย แต่ไม่เกี่ยวกับจิตใจ (อาจเฉพาะข้าพเจ้าคนเดียวก็ได้) กิจกรรมประจำวันก็คือ ตื่นตั้งแต่ 5 ต้องไปปลุกพี่ ๆ ชงกาแฟให้พี่ ๆ แล้วจึงค่อยไปเรียน ซึ่งสิ่งนี้ไม่หนักหนาเท่าไร แต่พอเรียนดนตรีเสร็จบ่าย 3 โมง ข้าพเจ้าหายไคเลยว่ บ่าย 3 จนเข้านอน ช่วงเวลานี้เด็กใหม่เกลียดที่สุด เพราะต้องวิ่งรอบโรงเรียน 3 รอบขึ้นไป เข้า

แถวกีฬาเสร็จ พวกพี่ ๆ จะพาไปซ้อมกีฬาชนิดที่ว่าพอหัวถึงหมอนก็หลับสนิทเลยทีเดียว ซึ่งก็เป็นการดีเพราะทำให้ไม่ครุ่นคิดถึงเรื่องเพศตรงข้าม ถ้าวินโชนสนามหน้าไม่ว่าง ก็ต้องเข้าโรงฆาตสัตว์ (ตามที่สมัยนั้นข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ตั้งชื่อเรียกกัน โรงยิมมันนั่นเอง) วิ่งรอบโรงยิมฯ โดค Block คราวละไม่ต่ำกว่า 100 รอบ อีกทั้งวิ่งขึ้นบันไดสวรรค์อีก 50 เที้ยว พอจะกลับคณะไม่เชื่อว่าจะเดินสบาย ๆ ต้องกระโดดค้มไปจนถึงหน้าคณะ ส่วนพวกที่เล่นรักบี้กองหน้า ก็หนักหน้อยต้องงัดมาหินต่อไป พอจะอาบน้ำพี่ ๆ ก็เดินมาหาแล้วบอกว่า "เฮ้ยเอาเสื้อกีฬาไปซัก เก็บให้ด้วย" แต่ถ้าวินโชนฝนตกก็แย่น้อยเพราะจะต้องเจอชุดใหญ่ตั้งแต่ศีรษะจนปลายเท้าเปลอ ๆ แดม Jockey scant ซะด้วยซี อาบน้ำเสร็จกินข้าวเย็นก็ต้องนั่งรับประทานให้เรียบร้อย มิฉะนั้นอาจจะโดนสั่งให้รับประทานโตโตะก็ได้ ซึ่งนับว่าไม่ได้แกล้งคนกินข้าว เพราะจะได้ฝึกมารยาทในการรับประทานอาหาร

อาหารเย็นเสร็จเรียบร้อยไคนั่งเล่นสักครู่ส่วนพวกเวรทำความสะอาดก็ต้องไปทำหน้าที่ย่อยอาหารไปในตัว สมัยข้าพเจ้ายังมีเวรทำความสะอาดห้อง ม.ศ.4-5 ด้วย จัดหนังสือ กวาดโตโตะ ตั้งสมุดหนังสือต้องเรียงกันในแนวฉาก ถ้าไม่เรียบร้อยพวกเวรก็อาจจะมีการออกกำลังนิตนอย แดมท้ายยั้งจั้งจนบนเพดานให้พี่ ๆ ด้วย ระวังเข้าห้องเพรမ်แล้ว ตอนนี้จะถึงเวลาชำระโทษที่ใครทำผิดระเบียบบ้างเพื่อน ๆ นั่งทำการบ้านไปตามปกติ แต่หูคอยฟังเสียงเรียกจากหัวหน้าใจก็จะคิดว่า "วันนี้เราทำผิดอะไรไปบางวะ" บางทีไคยินเสียงไม่มีโตสัมผัสกับวัตถุสิ่งหนึ่งถึงกับสะคั้งเอามือลูบกันเลยทีเดียวแต่สมัยใหม่นี้คงจะไม่ค่อยไคยินเท่าไร หรืออาจไม่ไคยินเลย ถ้าไม่ใช่เรื่องร้ายอะไร ข้าพเจ้าอยากจะเสนอขอคิดว่ Seniority พี่ปกครองน้องมันดีอย่างไร ข้าพเจ้าเมื่อไคลจะเป็น O.V. ส่วนนี้กว่ ระบบนี้ควร

จะมีต่อไป ซึ่งก็ต้องดัดแปลงผันแปรไปตามยุคสมัยใหม่ แล้วก็ย้ายไปคิด
ว่าระบบนี้เป็นระบบแก่กัน บางคนคิดว่า "ที่มันเคยทำกับเราเราต้อง
ทำกับมันซึ่งเป็นน้อง" ถ้าใครคิดเช่นนั้นก็ผิดหลักการที่ว่า "เวรต้อง
ระงับด้วยการไม่จองเวร"

ลองคิดว่าโรงเรียนนี้มีนักเรียนซึ่งบางคนมาจากบ้าน ที่มี
อันจะกินเหลือล้น, ปานกลางและพอตัว บางคนเคยชงกาแฟเมื่อตอน
อยู่บ้านบ้างไหม? เคยซักรีดเสื้อผ้าเองไหม? เคยรับประทานอาหาร
เป็นเวลาหรือเปล่า? เคยกวาดบ้านถูเรือนบ้างไหม? เคยทำเตียงที่
บ้านบ้างหรือเปล่า?

คำตอบเหล่านี้บางคนก็ตอบว่าเคย แต่บางคนก็บรรยายบางคน
ก็อาจตอบว่า "อยู่บ้านไม่ต้องทำอะไรเลยครับคนใช้ทำให้หมดแม้นกระทั่ง
ซักเครื่องเทา"

ข้าพเจ้ามิใช่จะเสียสละคนที่มั่งอันจะกิน แต่ลองนึกถึงคำพูดที่
ว่า "ทำอะไรไม่เป็น แล้วจะเป็นนายคนใดอย่างไร" ถ้าคิดไปลอง
กลับบ้านไปใช้ พอถึงบ้านจ้ดน้ำเย็นชงกาแฟให้คุณพ่อคุณแม่ดื่ม แล้วบับ
นวดให้ท่านสักนิตหน่อยเพื่อให้ท่านหายเมื่อยจากการทำงาน หาเงินส่ง
เราเรียนหนังสือ แถมท้ายเราอาจจะได้เงินจากท่านมาเที่ยวอีก ด้วย

ส่วนเรื่องการเล่นกีฬา บางคนอ้วนจุเมื่อตอนเข้าโรงเรียน
ใหม่ ๆ พอจะออกจากโรงเรียนหุ่นสมารถขึ้นเป็นกอง สาว ๆ มอง
แล้ววามทิวหัวใจเหมือนกัน (ยกตัวอย่าง O.V.52 คนหนึ่ง) อยา
ไปคิดว่าที่ ๆ โทครายให้วังจนตาย เพราะพี่เขาไม่โหด จนทำให้เรา
ตายหรือเพราะถาอย่างนั้นเขาก็ต้องติดตะรางเหมือนกัน

คิดเสียใหม่ว่า "คนอื่นเขาทนกันได้ เราก็คงทนได้" พอ
แรง นุ่งทำการบ้านดูหนังสือก็ต่อนั่งเงี้ยว ๆ ไม่ไปชุกไปคุยกับคนอื่น
คนนี้ หรือจะเอาหนังสืออ่านเล่นมาอ่านก็ได้ จะทำอะไรก็ต้องขอ

อนุญาต มิฉะนั้นอาจไต่ถามเสียงสวรรค์บอกว่า "เสีย ไปคิดไม่มา" พอ
ไต่ถามเข้าจะรู้สึกว่าการรอนจ่าทีเดียว ถ้าคนหัวไวหน่อยก็รีบตอบว่า "ที่
ผมลุกเดิน ผมจะเดินไปขออนุญาตหัวหน้าครับ" ถ้าที่เห็นใจก็คืนรอย
ซึ่งกับมาได้ว่า "นี่ก็สอนให้รู้จักการตัดสินใจและแก้ปัญหาเฉพาะหน้า" โด
ขึ้นเราทุกคนอาจจะเจอเหตุการณ์ที่กระทบพันพันท่านองนั้นก็ได้นั้นก็อยู่ที่
หัวของใครใคร่ Apply ให้เข้ารูปเอง แต่ถ้าเราคิดจริงๆ ก็ต้อง
ยอมรับผิดชอบบ้าง จะถูกเสมอไปก็จะไม่ไปชมุขยเท่านั้นเอง

เลิกเวลาเพรบแล้วสวดมนต์เขานอนแต่มีใช้จะนอนทีเดียว
ต้องทำเตียงให้พ้ ๆ ประเภทโยนเหรียญสลึงแล้วกระเด็นขึ้นมา แดม
ท้ายด้วยพ้ ๆ เล่นกีฬาเมื่อถึงต้องมีการจับเส้นจับสาย บับนวดกันครุ
ใหญ่จึงจะเขานอน เป็นอันเสร็จภารกิจประจำวัน

เบื้องต้นที่ข้าพเจ้าเล่ามา มาจากความทรงจำเมื่อ 6 ปี
ที่แล้ว ไม่ใช่ข้าพเจ้าจะมาเล่าถึงความโหดร้ายและสิ่งไม่ดีอะไรต่อ
พอเราโตขึ้นประโยชน์ก็ตกอยู่ที่ตัวเราเอง มีโชคอยู่ที่ที่ซึ่งว่าโหดร้าย
เลย เขาทำให้เรารู้จักอดทน แข็งแกร่ง สูงใหญ่ สมมติพอเราเลน
รักบี้ขึ้นสนามมา เราอาจจะได้ทำชื่อเสียงให้โรงเรียน บางทีอาจทำให้
ทีมชาติไทยเลยก็ได้ ซึ่ง O.V. รุ่นก่อน ๆ เขาก็ทำมาแล้ว

พอเรามีครอบครัว แนนอน... จะต้องเจอปัญหา ชนิดโลก
แตกหรือไม่แตกอีกมากมายยิ่งกว่าเมื่อตอนโคนพ้ ๆ บังคับให้เล่นกีฬา
เสียอีก ถ้าเราไม่ฝึกแต่เด็ก ๆ แล้ว เราจะทนต่อสิ่งเหล่านี้ ได้เชียว
หรือ? เราลองมาพิจารณาว่า ระหว่าง

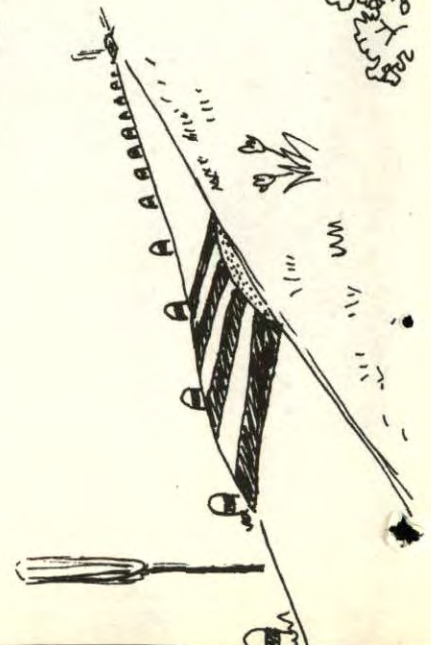
"ทุกชตอนเด็ก สุขตอนแก่" กับ
"สุขตอนเด็ก ทุกชเมื่อแก่" อย่างไหนจะดีกว่ากัน
เหล่านี้คือความนึกคิดของ O.V.53 คนหนึ่ง และขอขอบ
พระคุณที่เสียเวลาอ่านสักหน่อยนะครับ.

เอ!... เถอะเขา
อะไรมาลงใน ๓๐ ลัคน์
ที่สุตในโลกละ... อึน!!

อ้อ! ๗ ตัวแล้ว...!
คู่ต้น ต้นหน ของชัรธา
๗ หมู่ ที่สุตในโลกละ....

เห็นทีจะ ต้อง กลับ
ไปหาตวามรู้เก่าๆ...
ที่ "วชิราวุธ" ละ....

6.45 ระวังปลุกค้างขึ้นนานแล้ว ตายละ! ได้เวลาต้องไปเรียนอีกแล้วซี เอ...แต่ทำไมเพื่อนข้าพเจ้ายังไม่ตื่นกันเลยสักคนหรือนี่ ข้าพเจ้าจัดแจงปลุกเพื่อน ๆ ให้ตื่นไปเรียน บางคนลุกขึ้นมาสายหัวสองที่แล้วก็พุ่งลงไปใหม่ บางคนลุกขึ้นมา นั่งตาก็ยังคงหลับอยู่แต่ไม่ยอมลุก ข้าพเจ้าก็คิดว่าคงจะนั่งหลับต่อไปอย่างนั้นแน่นอน (แปลกคินะ)

บันไดสูงชันถูกกระโศกข้ามทีละ 3 ขั้นอย่างรวดเร็ว เข้าไปในห้องคว่ำผ้าเช็ดตัว หยิบแปรงสีฟันออกมา โอ...พระเจ้าช่วย ยาสีฟัน

มันหายไปไหนหมดนะ จัดแจงเปิดตู้เพื่อนคว่ำมา ไท่ลอคหนึ่ง บีบใส่จนเประออกมานอกตู้ เข้าห้องน้ำซึ่งน้ำมักจะไม่ค่อยมี แดมกนยังแน่นอีกแปรงฟันไปได้สักห้านาที เสียงระฆังดังอีกแล้ว เห็นที่จะต้องชกแห้งกันหละ เปิดตู้เสื้อผ้าหยิบเสื้อมาสักมีสัตัวไม่ได้รับเชิญคือเจ้าสัป เผนออกมาสองตัว เอะ...กางเกงมันหายไปไหนหมดนะ เพื่อนทำอ้ออีกแล้ว ยืมไปก็ไม่ยอมคืน เห็นจะต้องหยิบตัวเมื่อวานมาสักตัวอีกเป็นวันที่สี่ กาบเข้าเป็นวิชาประวัติศาสตร์ คว้าหนังสือมาไต่เล่มหนึ่งก็เดินมาตักเรียนอย่างอารมณ์เย็น แม้จะเลยเวลาเขาเรียนมาแล้ว เดินมาถึงหน้าตึกเขาก็เหมือนมีบางสิ่งบางอย่างมากระตุ่นแกส่ายตาให้สมองสั่งงานไปยังขาทั้งสองข้าง กระตุ่นให้ออกกำลังตอนเช้า วิ่งไปถึงห้องเรียนในตึกเพชรรัตน์ ซึ่งครูไคสอนไปบ้างแล้วเล็กน้อย พอเรียนไปได้สัก 10 นาที ตาก็เริ่มหนักทำให้ทร่วง พร้อมทั้งศีรษะก็ก้มลง เคารพโตะ เกง! เกง! ระวังดังอีกแล้ว คราวนี้ข้าพเจ้าหายง่วงทันทีลุกขึ้นทำความเคารพครูตามหัวหน้าบอก เดินยิ้มแต่เฮฮากับเพื่อนฝูง จนถึงคณะ

เมื่อมาถึงก็ไม่รรออีกแล้วเพราะห้องมันเรียกรอง กกระฆังให้เด็กเดินเข้าแถวพร้อมขึ้นห้องอาหารทันที ข้าพเจ้าเป็นชาวต้มกับ พวกเราซัดกันจนไม่พอกิน ใครเร็วก็อิ่ม ใครช้าหนอยก็ช่วยไม่ได้ ห้องอิมแล้วก็นั่งขึ้นได้ วันนั้นข้าพเจ้าต้องนำสวดมนต์ หัวใจของข้าพเจ้า เตน

แรงอีกครั้งเมื่อหัวหน้าคณะจิตรลดาบอก "นักเรียนตรง" ทำให้ไม่ถึงเป็น
อย่างนั้นะ ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้านำมาหลายครั้ง แต่ก็ Excite ไม่ได้

พอเพลงชาติสิ้นสุดลง ท่านผู้บังคับการก็ปล่อยไหลลงไป ทันใด
นั้นเอง เสียงที่เงิบเกือบสนิทก็ดังขึ้นมาอย่างกับเวทีมหรสพ เสียงคุย
กันจ้อแจ คลาย ๆ ก็กับการแสดงความยินดีที่ได้ลงจากหอประชุม ทุก
อย่างสงบลงเมื่อทุกคนเข้าห้องเรียน การเรียนในสามคาบที่ติด ๆ กัน
ก่อให้เกิดกั๊งว่ง นักแซว และบุคคลเจ้าปัญหามากมาย ในที่สุดช่วง
เวลาของว่างก็มาถึง บางคนถึงกับวิ่งไปอย่างรวดเร็วคล้าย ๆ กลัวของที่
ร้อนจากมันจะหมดหรือไม่พอกัน แต่บางคนเซฟหน่อย ก็เอาน้ำออกกิน
แก้หัวไปพลาง พวกเราเข้าห้องเรียนอีกครั้งด้วยหน้าตาแจ่มใส เรียน
ไปได้เล็กน้อยเราก็ต่องสูตร "หนังทองไมหยอน หนังตาไม่คัง" เหาะ
ขึ้นไปสำรวจสวรรค์สักพัก จนระฆังเลิกเรียนก็กลับสู่พื้นพิภพ ไปรับประ
ทานอาหารกลางวัน ซึ่งมักจะเป็นกวยเตี๋ยวลาตนาเป็นผลพลอยได้แก่
บรรดาแมคคาในเรือนจากที่จะต้องรับศึกหนักจากผู้หิวกระหาย

เสียงเหรียญบาทเคาะกระຈกคังสนั่นหวั่นไหวไปทั่วพร้อมๆ กับ
ชนมในตู้ค็อกอย ๆ หมคลง แมคคาี่ยมแยมแจ่มใสที่ของ ๆ ตัวชายหมดหัน
ไค่นั้น "เพลง" แมคคาหน้าซัดเผือดจนเห็นไค้ซัด (อยากจะขายที่นั่น
หน่อยนะเจ) บายสามโมงก็ฟ้ามหาสนุกก็เปิดฉากเริ่มขึ้นอีกแล้ว เรา
จะเห็นบรรดาผู้รักกีฬาทั้งหลายแต่งตัวสีฉูดฉาดออกมาวิ่งรายลูก รักกับ

บางคนก็ยังนิรทราพาฝันอยู่ บางคนก็ถูกรุ่นน้องควาต่าง ๆ นานาหาว่า
คুমวิหวังหลายรอบ ซ่อมไมยอมให้พัก (เป็นรุ่นพี่ก็อย่างนี้แหละ)

กีฬานอกเหนือจากที่โรงเรียนให้เล่นแล้ว ตอนเย็น ๆ บางที
อาจจะมีรายการศึกชิงแชมป์มวยวัดสมัครเล่น ซึ่งจัดขึ้นในโรงสควอช
มีบรรดาแฟน ๆ มาอุดหนุนกันอย่างหนาแน่น 6 โมงเย็นระฆังเลิกกีฬา
ก็ดังขึ้น แต่ภายในคณะก็ยังเป็นสนามกีฬาชั่วคราวตามเคย แล้วแต่
ความเหมาะสม 6 โมงครึ่งเด็ก ๆ อานน้ำเสิร์ฟก็ขึ้นรับประทานอา
หารเย็นตามเคย บางคณะก็แสนอรอย บางคณะก็ยำแยะ พวกเราชินชา
ชะแลงกับเรื่องนี้ หัวค้ำอาจมีการส่งส่วยอาหารเพื่อเป็นการ เปลี่ยน
รสชาติ ซึ่งพวกเรามากจะไคจากคณะจิตรลดา

เวลาเข้าเพรบ เด็ก ๆ ก็ทำการบ้านอย่างตั้งใจ แต่พวกเรา
ก็มักจะหาอะไรเล่นกันแต่พอสมควร ช่วงนง ๆ นอน พวกเราก็ตังใจ
ทำการบ้านดูหนังสือ บางคนก็ดัดก็ดาร์หรือไม้ก็เขียนจดหมาย หาแฟน
พวกชิวหนอยก็หาทางเอากวยเตี๋ยว ข้าว จากข้างนอกมากินกัน หรือ
บางทีก็เรียกน้อง ๆ นารักลงมากินข้าวที่พวกเราซื้อหามา

ชีวิตของพวกเราในนี้สนุกสนานมาก แม้จะอยู่ในขอบเขตจำกัด
ก็วัตรที่จำเจ แต่เมื่อเปรียบกับข้างนอกแล้วเรามีความเป็นอยู่ที่สบาย
มาก ความเข้าใจระหว่างเพื่อนเป็นสิ่งซึ่งพวกเราได้รับ ยามที่เราจบ
จากสถานศึกษาแห่งนี้

ในกิจวัตรประจำวันของเราชาว "53" มัก
จะมีคำพูดที่น่าสนใจซ้ำ ๆ กันในช่วงเวลาต่าง ๆ
ลองฟังดูซิ

6.30 น. อากาศยามเช้าช่างนานอน
"เฮ้ยเพื่อน บอกครูให้ควรวาอ้วเป็นไซ้ ไป
เรียนไม่ได้"

7.05 น. ขณะเดินไปเรียน
"นั่น... ล้อเห็นไหม วิ่งเดอะ"

7.30 น. ห้องโปร 1 นายเที่ยงกำลังเดินเข้ามา
"ไหนดันนี้ชาติใครบ้าง"
"ณัฐพร จงจันต์ พิษิตพล ครับ"

7.50 น. เลิกเรียน
"คณะลื้อ ข้าวเข้ามีอะไรวะ"
"ส่งสัย หมากออย"

8.20 น. เวลาสวดมนต์เช้า
"นั่นแน่ ไม่นั่นห่อประชุมอีกแล้ว"
"อ้วทองเสี่ยอีกแล้ววะ"

8.50 น. เริ่มเรียนคาบสอง (ฟิสิกส์)
"อาจารย์ครับ คำนับที่ทดลอง... เดอะครับ"

คาบ Reading

"นี่เธอ ไปดูศัพท์ใน Roger Achroyd ไห้
ดินะ วันพุธครูจะ test"

คาบเคมี

"จากผลการทดลองที่... บอกอะไรเราบ้าง
อาทิตย์"

คาบภาษาไทย

"ไอ้หมอนี่มันยังเงิงของมันวะครูไม่ตามก็อย่า
ตอบซิ"

"ไอ้จิงจินตน์มันต้องธรณีส้าป หลับอยู่ได้ทุก
ชั่วโมง"

คาบสถิติ

"อาจารย์ครับ พรตจคไม่ทันครับ"

คาบ English

"นี่เธอ rescipe แปลว่าเครื่องปรุงและ
วิธีทำ จ้วไว้ดินะ"

13.15 เวลาอาหารกลางวัน

"น้องไปคูโรงเรียนซี มีอาหารอะไร"

"ราดหน้าครับ"

14.00 น. บ่ายอันแสนง่วง

"น้อง บ่าย 3 โมงปลูกพืชที่ห้อง ม.8"

บางครั้งแขกที่ไม่รับเชิญมา

"ไอ้เคี้ยง กางเกงอ้วนตัดไม้ดี เงินไม่จ่าย
นะโว้ย"

15.00 น. แดคกำลังเปรี้ยว

"รุ่นเล็ก รุ่นกลาง วิ่งรอบสนามหญ้า 10 รอบ
ไท้เสร์จก่อนเข้าแถวกีฬาทุกคน"

15.45 น. ขณะยืนเข้าแถวกีฬา ก็มีกรนับแถว

"70, 71, 72, 73, ...80"

"อาจารย์ครับ ยอด 110 นับได้ 104 หัว
หนา 6 ครอบครับ"

17.30 น. รักที่กำลังเล็ก

"จอก... เต็มที่"

18.00 น. ระฆังเล็กกีฬา

"เดี๋ยวไปตอกกายบริหารที่คณะทุกคน"

ก่อนรับประทานอาหารเช้า

"เฮ้ย ใครอาบน้ำไม่ทันมีโทษ"

19.00 น. เวลาเข้าเพรช

"เฮ้ย เข้าห้องเพรชส่งเสียงคังเทร่อ"

20.30 น. เลิกเพรช

"น้อง ไอศกรีมห้อง ม.8 10 อัน"

21.00 น. เด็ก ๆ นอน ผู้ใหญ่ราเร็ง

"เพื่อนไปคูหนึ่งกันเถอะ ยามไม่มีวะ"

24.00 น. ก่อนนอนท่องเริ่มทิว

"ไปประตูน้ากันดีกว่า ป่านนี้เจออแยแล้ว"

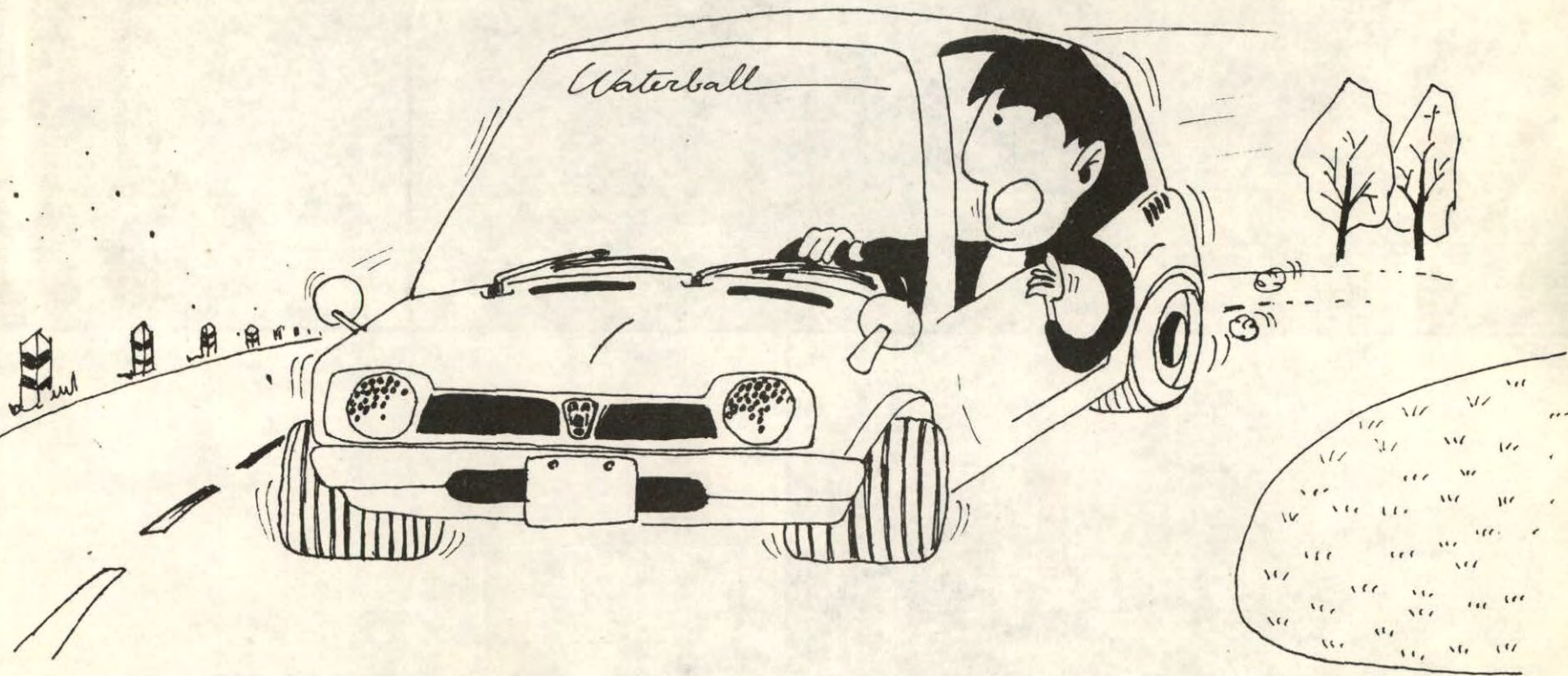
02.00 น. เขานอน

"เพื่อน ตื่นก่อนให้เด็กปลุกด้วยนะ"

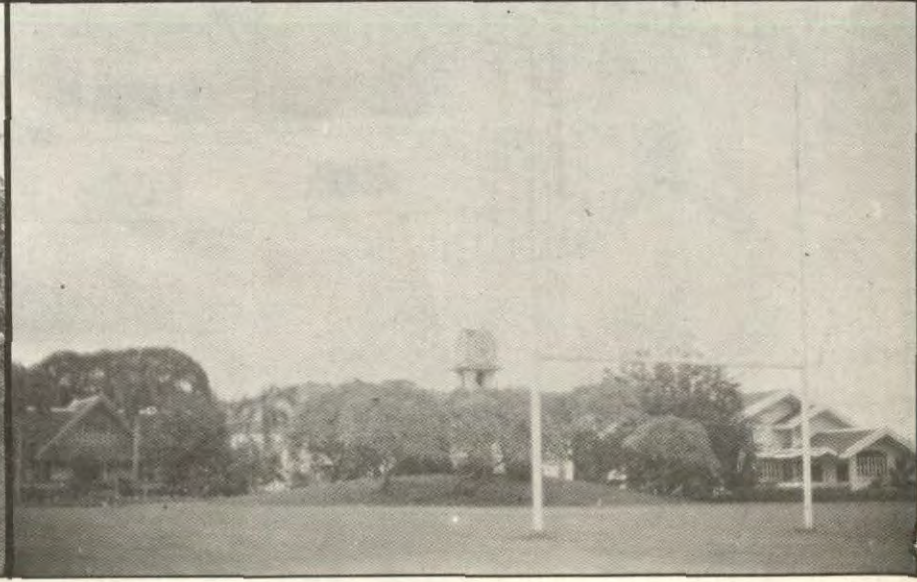
และแล้ววัน ๆ หนึ่งก็ผ่านไป ถึงแม้จะจำเจ
แต่พวกเราที่มีความสุข ใครบางนะที่อยากจะจาก
รร.นี้ไป

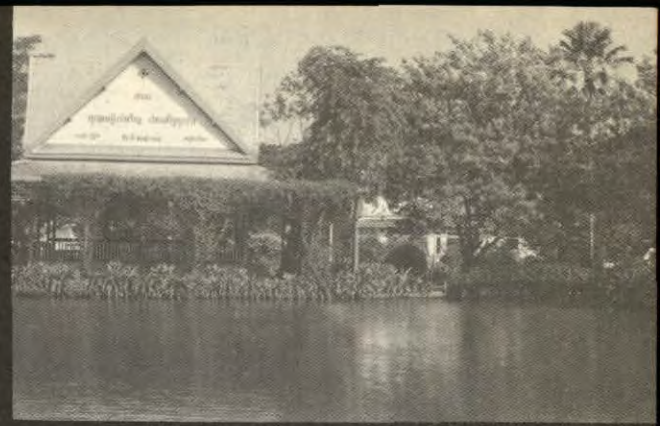
๐๐ ถ้าเราดับไฟกับตัวนี้ล่ะ!..... ผมนี่ล่ะ!!... จะดับขนาดไหนกับที่ม Fireball ๐๐

วโร

นักเรียนวชิราวุธวิทยาลัย รุ่น 53 ขอขอบพระคุณผู้มีอุปการะทุกท่าน และบริษัท ห้างร้าน
ที่ได้อุปถัมภ์เพื่อในการจัดทำหนังสือครั้งนี้ให้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี

คุณครูอรุณ และ คุณอภิรมย์ แส่นโกศิก

คุณครูอุดม	รักตประจิต
คุณเลิศ	วีระมน
คุณเฉลิมชัย	กิตยาภรณ์
คุณไพโรจน์	ตันสุวิวงศ์
คุณปรีดา	กาลวันตวานิช
คุณกระจ่าง	เต็มวิวัฒน์
คุณไฉไล	ชมภูที่ป
คุณสมนึก	เกียรติพงษ์
คุณปรีชา	รัชตะประกรณ์
คุณเกรียงไกร	สวสสมพล
คุณช่อเพชร	สุวรรณศรี
คุณศิริวิทย์	ยุกตะเสวี

คณะผู้จัดทำ

ศาสตราจารย์

วราวิทย์ วิสุทธิรักษ์

รองศาสตราจารย์

และ
هند์รุมณีดา

อาทิตย์ อุตมศักดิ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

และ
จิตติภาพ

ทวีศักดิ์ จันทร์วงศ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

และ
ประสิทธิ์พงษ์

เอกธำภ กาลวันตวานิช
ไทรงรงค์ วิสุทธิมรรค
จงจิณต์ ผลประเสริฐ

เลขาณุกร

จิรพงศ์ ธงภาพ

ศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์

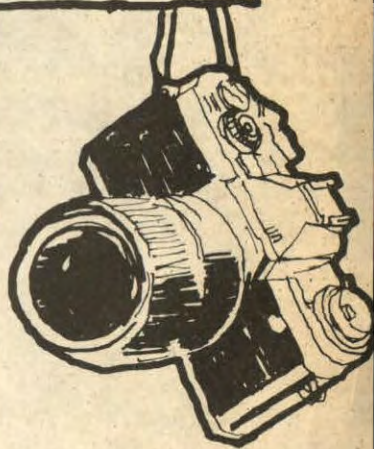
อมร อมาตย์
สันติ วิริยะไพฑูริย์

ฝ่ายศิลป์

ภาคาน โพธิ์หน่อทอง

ฝ่ายโฆษณา

ปรัชญา เกียรติพงษ์
สังกาศเพชร สุรธนะคำ
มรุต ชมภูทัย
ชัยวัฒน์ ธีระประภากร

LIKE A BIRD OUT OF THE NET
'TIS TIME I SHOULD FLY

